

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/14, kesäkuu - elokuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Torju perusoikeuksiemme salakauppa

Euro vai ei-euro - siinäpä kysymys s. 6
Jumala on pudennut jalustaltaan s. 11
Operaatiot Valko-Venäjällä ja Karjalassa s. 12-13
Ukrainan päiväkirja s. 17
Ei koskaan enää sotaa s. 20

EU ja USA neuvottelevat salassa yhteisen vapaa-kauppa-alueen luomiseksi. Siinä pääomapiirien voittojen kasvu yritetään turvata piittaamatta kansalaisten hyvinvoinnista. Sopimukseen perustuen pääomapiirit voisivat katsoa jopa KELA:n lääkekorvaukset kilpailun esteeksi. Tämä suunnitelma tulee torjua.

Katso sivut 8 ja 9

Köyhille tulee palauttaa elämä

Päättäjiemme arvovalintoihin ei mahdu tavoite köyhyyden poistamisesta. Suomessa on yli 600000 köyhää, jotka ovat pudonneet yhteiskunnan ulkopuolelle. Paremmalla sosiaaliturvalla ja uudelleen koulutuksella köyhistä ja työttömistä saataisiin työmarkkinoille pystyviä työntekijöitä. Tämä rikastuttaisi monilla tavoilla yhteiskuntaa ja antaisi myös köyhille itselleen uuden elämän.

Katso sivu 3

Vappua vietettiin uusliberalismin varjossa

Vappua vietettiin maailmalla kiristyneessä ilmapiiressä. Kapitalistipiirien toiminta maailman taloudellisten resurssien hallitsemiseksi on johtanut sotilaallisiin interventiöihin. Tästä kärsivät ihmiset Latinalaisessa Amerikassa, Lähi-idässä, Ukrainassa ja Afrikassa. Siksi ihmiset Etelä-Euroopassa elävät taloudellisesti äärimmäisen vaikeissa oloissa ja EU:n alueella työttömyys ja toimeentulon leikkaukset ovat arkipäivää.

Katso sivut 10 ja 11

Sivut 2-3

- Demokratian alennustila
- Yhteisrintama tavoitteena
- Köyhyyttä vastaan
- Vastuullista politiikkaa

Sivut 4-5

- Tuhkatkin pesästä
- Kritiikkiä palveluista
- Vanhuspalvelulaista
- Työllisyys ja EKP
- Sanssi-kortti
- Kulttuuripol. ohjelma

Sivut 6-7

- Euro vai ei-euro
- Kapitalistien moraali
- Haamut ikääntyvät

Sivut 8-9

- TTIP- vapaakaupasta
- Meksikon seminaari

Sivut 10-11

- Vapun puheita
- "Jumala putosi jalustalta"

Sivut 12-13

- Operaatio "Bagration"
- Suurhyökkäys Karjalassa

Sivut 14-15

- Syntymämoraali huijausta
- "Ja jumala näki"
- Juche- aatteesta

Sivut 16-17

- Unohtamisen suhteellisuudesta
- Ukrainan päiväkirja

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Ei koskaan enää sotaa
- Salaisesta kauttakulkusopimuksesta
- Auroran päivystys

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

Helsinki 17.6.2014

Suomen demokratian alennustila

Demokratia on kansanvaltaan perustuva valtiojärjestys tai hallitusmuoto. Demokratian perusajatuksena on, että hallintovalta nousee kansasta ja toteuttaa kansan tahtoa. Suomen todellisuus on hyvin kaukana tästä hokemasta. Yli 20 vuotta kestäneen uusliberalismin aikakaudella ja erityisesti EU-jäsenyyden aikana demokratia on työnnetty koko ajan enemmän syrjään.

Vuoden 1991 eduskuntavaalien TV-paneelissa vihreitä lukuun ottamatta kaikkien eduskuntapuolueiden edustajat vanhoivat, että seuraavan eduskuntakauden aikana Suomi ei hae EY:n jäsenyyttä. Muutaman viikon kuluttua jäsenhakemus oli jo Brysselissä. Hallituksen päätöksellä siirryttiin euroon vuonna 2002 kansan suuren enemmistön vastustuksesta huolimatta. Asiaa ei koskaan tuotu eduskuntaan, vaikka vuonna 1994 eduskunta hyväksyessään jäsenyyden niin edellytti. Kansan enemmistö vastusti myös EU:n perustuslain hyväksymistä. Eduskunta kuitenkin hyväksyi Suomen perustuslain yläpuolelle asettuvat säädökset yksinkertaisella enemmistöllä, vaikka asia olisi edellyttänyt perustuslain säätämisyjärjestyksen. Kansa vastusti alusta pitäen euroalueen holtittomasti johdetuille pankeille, keinottelijoille, rahanpesijöille ja veroparatiisihuijareille suunnattuja tukipaketteja - pyramidihuijausta. Tuet olivat keskeinen teema vuoden 2011 eduskuntavaaleissa. Valituista kansanedustajista noin 70 % vastusti vaalikoneissa tukia, mutta heti vaalien jälkeen eduskunta hyväksyi Kreikan uudet tukiaiset.

Helsingin Sanomat kertoi Wikileaks-asiakirjojen paljastaneen, että ulkoministeri Alexander Stubbin erityisavustaja Jori Arvonen lupasi maaliskuussa 2009 Yhdysvaltain lähetystön edustajalle, että seuraava kokoomusvetoinen hallitus vie Suomen Natoon - jopa ilman kansanäänestystä. Stubb noudatti tuolloin filosofi Wittgensteinin ohjetta: "Siitä mistä ei voi puhua, on vaiettava". Suomen kansa tajuaa, että hyökkäysliitto Natoon liittyminen lisäisi turvattomuutta maassamme. Nyt kun kokoomuksen lupauksen aikaraja on umpeutumassa, kesäkuussa eronneen hallituksen ministerit Katainen, Risikko, Stubb ja Vapaavuori toittovat kansan mielipiteestä piittaamatta Nato-jäsenyyden ihanuutta. Jopa presidentti Niinistö toppuutteli Stubbia ja muita Nato-kiimaisia kahjoja.

Kun pari vuotta sitten pyramidihuijauspankkeja perustettiin Luxemburgiin, Italian silloinen pääministeri Mario Monti varoitti, että EU saattaa hajota, jos kansanedustajat osallistuvat liian tiiviisti päätöksentekoon. Suomessa monia asioita ei viedä eduskuntaan vaan hallitus ja suuri valiokunta punnertavat päätökset. Kun Suomi sijoitti pääomaa EVM-holdingpankkiin kansalle ja eduskunnalle kerrottiin, että Suomessa veto-oikeus pankin päätöksiin. Lain hyväksymisen jälkeen paljastui, että tieto oli vain lain johdannossa - ja merkityksetön.

Kansan halveksuntaa ei esiinny vain hallituksessa ja eduskunnassa. Kunnallisella tasolla räikeitä esimerkkejä on Helsingin Guggenheimin museohanke ja Tampereen rantatunnelihanke, joissa asukkaiden mielipide ei paina höyhenen vertaa. Muutama vuosi sitten pankkiiri Björn Wahlroos tuumaili, ettei demokratia ole hyväksi koska se nojaa enemmistöön eikä anna rikkaille tarpeeksi valtaa päättää asioista köyhien puolesta. Ruotsin valtakunnankansleri Axel Oxenstierna totesi jo yli 400 vuotta sitten tänäkin päivänä ajankohtaisen lauseen: "Poikasen, kunpa tietäisit, miten vähällä järeillä tätä maailmaa hallitaan!"

Toimituksen pääkirjoitus:

Juhani Tanski

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Työkansan yhteisrintaman rakentaminen on tärkein tavoitteemme

Tavalliselle kansalle EU merkitsee objektiivisesti kovaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Tämä väite ei ole totta pelkästään Etelä-Euroopan kriisimaissa, Kreikassa, Italiassa, Espanjassa ja Portugalissa, joissa työttömyys lähentelee 25 prosenttia ja palkkoja suorastaan leikataan. Myös meillä Suomessa työttömyys hipoo 10 prosenttia. Reaalisesti palkat sekä eläkkeet laskevat perusturvan ja toimeentulon heikentyessä. EU:ssa edelleenkin oikeiston, sosialistien ja liberaalien valtaa ei uhkaa mikään. Eikä vaaleissa tapahtunut mitään sellaista, joka pakottaisi EU:n muuttamaan miltään osin poliittista suuntaansa. Vaalien kauttahan suuntaa tietenkään EU:n kaltaisessa organisaatiossa ei muuteta. Sen verran hyvin pääomapiirit kykenevät hallitsemansa median kautta mielipiteenmuodostusta ohjailemaan. Kokemus osoittaa, että ainoa keino torjua EU:n poliittisen johdon kansanvastaiset hankkeet, kuten TTIP- sopimus tai meillä Nato-jäsenyys, on tarpeeksi voimakas joukkojen painostus.

Vaalityön ulkoiset puitteet olivat kiitettävät. Suurta äänimäärää emme keränneet. Tavoitteemme olikin toisaalla, yhteisrintaman rakentaminen uusioikeistolaista EU- suuntausta vastaan.

EU-vastaisuus näkyi vaalituloksessa

EU-vaaleissa tyytymättömyys unioniin kyllä heijastui vaalituloksessa. Suurin puolue oli jälleen keran nukkuvien puolue, sillä vain 43,1 prosenttia käytti äänioikeuttaan. Suomessa äänestysprosentti oli 40,9, kun taas Slovakiassa jäätettiin 13 prosenttiin. Muutoinkin itäisessä Euroopassa ja Baltian maissa kiinnostus EU-vaaleja kohtaan oli heikkoa.

Kreikassa radikaalivasemmistolainen koalitio Syriza voitti 26 % ääniosuudellaan. Kreikan kommunistinen puolue saavutti 2 mepipaikkaa 6 prosentin kannatuksella. Synkän varjon Kreikan vaalitulos ylle heitti uunatsipuolue "Kultaisen aamunkoiton" saama 9 prosentin äänimäärä. Ranskassa Marine Le Penin johtama Kansallinen rintama sai murskavoiton EU-vaaleissa, kun taas Hollannin sosialistit kärsivät tappion. Le Pen vetoaa paljolti samoihin EU- ja globalisaatiokriittisiin äänestäjiin, kuin mihin edistyskellinen vasemmisto pyrkii vetoamaan. Avaintesestä Kansallisella rintamalla olivat Ranskan suojaaminen globalisaatiolta ja EU-komissaarien ja -teknokraattien vallasta sekä ohjasten ottaminen takaisin omiin käsiin käsiin kohtalosta päätettäessä. UKIP Britanniaassa ohitti vanhat pääpuolueet työväenpuolueen ja konservatiivit, mikä on maan historiassa erittäin poikkeuksellinen tapaus. Italiassa EU-vastainen Viiden tähden liike saavutti yli 20 prosentin kannatuksen. Monissa muissa maissa oli samansuuntaista kehitystä. Espanjassa United Left (Yhdistynyt vasemmisto) menestyi hyvin, nostaen meppiensä määrän kahdesta kuuteen.

Saksassa oli näissä vaaleissa poistettu 3 prosentin äänikynys, ja niinpä jotkut pienpuolueet saivat ensimmäiset meppinsä. Piraatit saivat edustajan EU-parlamenttiin 1 prosentin kannatuksella, kuten myös Eläinten oikeuksien puolue 1,2 prosentin äänimäärällä. Edistyskellisen vasemmistopuolueen Die Linken vaalitulos oli suunnilleen edellisten vaalien (2009) kaltainen, puolue tosin menetti yhden edustajapaikan onnistuen saamaan läpi seitsemän euroedustajaa. Saman verran meppejä sai läpi vaalien ensikertalainen, EU-kriittinen Vaihtoehto Saksalle-puolue, joka muun muassa vaatii Saksan eroa yhteisvaluutta eurosta.

EU- vastaisuus ei aina lähde ajatuksesta muuttua oikeiston EU-suuntausta

EU vastaisuus todellakin näkyi vaalituloksessa, mutta ei kaikilta osiltaan toivotulla tavalla. Huomattava osa EU- kriittisten voimien kannatuksen kasvusta merkitsi populististen kansallisten voimien vahvistumista, jotka eivät suoraan vastusta EU:n uusioikeistolaista yhteiskuntapolitiikkaa, eivätkä tästä merkittävämmästä lähtökohdasta osaa hakea muutosta vallitsevaan uusliberalistiseen politiikkaan.

Suomessa tämä näkyy siten, että monet EU-kriittiset ihmiset edelleenkin äänestivät perussuomalaisia, jotka puolestaan eivät lainkaan vaadi muutosta harjoitettuun uusioikeistolaisten EU-suuntaukseen, vaan suorastaan tukevat sitä. Uusioikeistolaisten politiikan vastustajat saivat 0,6 % äänistä ja sillä ei uusliberalistista EU-suuntausta maassamme muuteta.

STP haki EU-suuntauksen vastaista yhteisrintamaa

STP:n mielestä ainoa mahdollisuus nykytilanteen muuttamiseksi on luoda työkansaa edustava yhteistoimintajärjestö, joka alkaa kehittää uskottavaa poliittista ohjelmaa uusliberalistisen EU-suuntauksen kumoamiseksi.

Edellisissä EU-vaaleissa 2009 STP keräsi yli 3000 ääntä. Se oli

silloin hyvä tulos. Näissä vaaleissa olisimme voineet lähteä uusimaan tätä tulosta. Katsoimme kuitenkin, että se ei olisi tuonut uusioikeistolaisen EU- suuntauksen vastaisen rintaman rakentamisen kannalta ratkaisevaa lisäarvoa, koska todelliseen vaikuttamiseen tarvitaan kymmeniä ja satoja kertoja nykyistä laajempi liike, johon mikään yksittäinen demokraattinen järjestö ei kykene. Siksi lähdimme mukaan "Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle"- yhteislistalle. Ajatuksena oli, että se johtaa yhteistyön laajenemiseen, jonka tuloksena tullaan konkreettisesti kehittämään maassamme uusioikeistolaisten EU-suuntauksen vastaista yhteisrintamaa. Näin toimimme senkin tiedon perusteella, että meille oli selvää, että yhteisessä liitossa emme saa kerättyä ääniä, jotka STP keräsi edellisissä vaaleissa.

Tässä mielessä olemme käyneet keskusteluja ennen kaikkea SKP:n kanssa ajatuksesta muodostaa uusliberalistisen politiikan vastainen yhteisrintama. Vuosi sitten keväällä katsoimme yhteisissä keskusteluissa, että tällaisen yhteistyöjärjestön kehittäminen on mahdollista. Eteen nousi kysymys, miten hoidamme ennen tulevia eduskuntavaaleja lähellä olevat EU-vaalit. Tähän perustuen STP:n osalta hyväksyttiin ajatus yhteisrintaman kehittämiseksi osallistua ensi vaiheessa SKP:n mandaatilla EU-vaaliin, jossa kuitenkin toimitaan yhdessä yhteisen rintaman ja tunnuksen suojissa. Näin syntyikin "Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle lista". Mielestämme se vastasi sitä ajatusta, mikä meillä oli vaalien toteuttamisesta ja yhteisrintaman kehittämisestä. Yhteislistaan sisältyi selkeästi ajatus heti vaalien jälkeen lähteä perustamaan konkreettisesti laajempaa yhteisrintamaa. Käytyjen keskustelujen perusteella meillä ei ollut syytä epäillä, etteivät neuvotteluissa kaikki olisi olleet tämän ajatuksen takana.

"Söikö sika eväät"

Moni kuitenkin huomasi, että siinä missä me Kansan äänessä toimimme esiin "Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle"- yhteislistaa, niin ajatus ei kyllä toteutunut Tiedonantajan puolella, joka puhui ainoastaan SKP:n listasta ja SKP:n vaalityöstä. Ja nyt vaalien jälkeen käydyissä neuvotteluissa on selvinnyt se tosiasia, että SKP:llä ei tällä hetkellä ole juurikaan väliä siitä, mitä toteuttamaan niitä tavoitteita, joista ennen vaaleja oli yhteinen ajatus. Tämä osoittaa, että vaikka Suomen työväenliikkeellä on yhteisrintaman rakentamisessa laajaa kokemusta, niin tänään sen toteuttaminen kompuroi pahasti. Olemme täysin kompoja siitä, että uusioikeistolaisten suuntauksen torjuminen on mahdollista ainoastaan työkansaa edustavan laajan poliittisen yhteisrintaman turvin ja siksi nykyistä takaiskuista huolimatta työtä on jatkettava.

KÄ/toim

Voiko köyhyyden poistaa Suomesta ?

Me väitämme Suomea hyvinvointivaltioksi, mutta meidän sosiaaliturvamme on sikamaisen huo-no. Köyhiä kohdellaan kuin he oli-sivat syyllisiä tilaansa. Paremmalla sosiaaliturvalla ja uudelleenkoulu-tuksella köyhistä työttömistä sikä-li kuin ovat vielä terveitä, saataisiin toimeliaita ja työmarkkinoille pys-tyviä. Ellei työtä ole, vähenisi köy-hyiden rasite paremmalla turvalla niin, että köyhien toimeliaisuus al-kaisi tuottaa sosiaalista pääomaa, jolle voidaan laskea rahallinen arvo.

Suomi on kulutusyhteis-kunta.

Hyvinvointiyhteiskunnaksi itseään kutsuvassa valtiossa tulisi jokaisella maan asukkaalla olla mahdollisuus kohtuulliseen kulutukseen. Perus-tuslaki takaa jokaiselle, joka ei kyke-ne hankkimaan ihmisarvoisen elä-män edellyttämää turvaa, oikeu-den välttämättömään toimeentu-loon ja huolenpitoon. Jostain syys-tä perustuslaki ei toteudu. Olisi ai-ka käydä laaja poliittinen keskuste-lu siitä, mihin tuo perustuslain sana ”välttämätön” velvoittaa. Ei riitä, et-tä ihminen saa ruokaa ja muuta vä-himmäistarvetta. Hänellä tulee olla myös oikeuksia yhteiskunnan täysi-arvoisena jäsenenä. Köyhien sosiaa-liturva ei ole suhteellisesti ottaen noussut vaan se on laskenut. Tästä voidaan päätellä, että köyhät ovat joutuneet tinkimään ravintome-noistaan ja sitä kautta terveydes-tään, voidakseen peittää yhteiskun-nan jäsenyydestä aiheutuvat kulut. Tai sitten he ovat luopuneet täydes-tä yhteiskunnan jäsenyydestä.

Kohtuullinen minimi

Tutkijat ovat luoneet käsitteen ”kohtuullinen minimi”. Se merkit-see kulutustasoa, jolla taataan pe-rustarpeiden tyydyttämisen lisäk-si myös yhteiskunnallinen osallis-tuminen. Tämä periaate ei toteudu meidän yhteiskunnassamme. Ny-

Pelkkä hengissä pysyminen ja betonikuutiossa majaileminen ei ole elämää. Elämä edellyttää ihmissuh-teita, yhteisöön kuulumista ja täysiarvoista yhteiskunnan jäsenyyttä. Elämä edellyttää virikkeiden ko-kemista, esimerkiksi taidenautintoja, elokuvia ja teatteria. Elämä edellyttää mahdollisuutta itsensä ke-hittämiseen. Ennen kaikkea elämä edellyttää oikeutta mielihyvän tuntemuksiin. Näihin köyhällä ei ole varaa. Tämä tarkoittaa sitä, että köyhältä puuttuu elämä.

Kuva: Tiina Lahtinen

kyinen sosiaalipolitiikka perustuu ”toimeentulominimin” ajatukselle eli siihen tasoon, jolla juuri ja juuri elää. Suurella osalla köyhiä elatus perustuu toimeentulotukeen, jonka perusosa eli elämiseen tarkoitettu osa on 480,20 euroa kuukaudessa. Sillä rahalla ei juhlita. Alkuaan toi-meentulotuki tarkoitettiin viime-sijaiseksi ja tilapäiseksi sosiaalitur-van muodoksi. Tänään tuosta mi-nimitulosta on tullut pysyväisluon-teinen elatuksen muoto. Ja viime-sijainen apu on sysätty kirkon nis-koille ruoka-apuna ja muuna tuke-na. Näin ei voi jatkaa. Koko järjestel-mä tulisi romuttaa ja luoda sen tilal-le uusi, ihmisarvoa kunnioittava so-siaalipolitiikka.

Ilman kohtuullista kulu-tusta ei ole täysiarvoista kansalaisuutta

Meidän yhteiskuntamme on kulu-

tusyhteiskunta. Kohtuullinen kulu-tus tulisi olla kaikkien ulottuvilla. Il-man sitä ei ihmisellä ole täysiarvois-ta kansalaisuutta. Miten tämä koh-tuullinen kulutus sitten saataisiin myös nykyisten köyhien ulottuvil-le? Se saataisiin päättäjien oikean asenteen avulla. Olisi tarpeen, et-tä joku kertoisi heille millaista köy-hien ahdinko tänään todella on. Et-tä se on kituuttamista ihmisyuden rajoilla. Joku sanoo, että Suomessa ei ole enempään varaa. Mutta se ei ole totta.

Eräässä Sitran seminaaris-asiinty alustajana kansantaloustieteen huippuasiantuntija. Lounastauolla hän totesi, ettei köy-hyys ole välttämättömyys, vaan sen olemassaolo on kiinni arvovalin-nasta. Joku pöytäseurueesta kysyi, miksei asiantuntija sanonut sitä pu-heessaan salissa. Asiantuntija katsoi

kauhuissaan kysyjää ja vastasi: ”Ei-hän sellaista saa sanoa.” Meillä on tehty arvovalinnat, joihin ei mahdu ajatus köyhyyden poistamisesta. Valtion budjetti laaditaan palvelemaan finanssikapitalismin etua. Yk-sikään eduskuntapuolue ei ole vaa-tinut köyhyyden poistamista.

Missä me siis olemme?

Olemme siinä, että Suomessa on 635 000 köyhää ihmistä. Meillä ei ole enää varaa kerskua maamme hyvinvoinnilla. Suomen köyhyys-aste on 11,9 prosenttia. Se merkit-see, että enemmän kuin joka kah-deksas maan asukas elää puuttees-sa. Samalla tilastot kertovat, että köyhät tulevat kaiken aikaa entistä köyhemmiksi. Lohduttaa enintään kylmäsydämissä se, että kotimainen köyhyys ei sanottavasti näy katuku-vassa. Köyhät lymyävät ahtaissa lä-hiöasunnoissaan. Heillä ei usein-

Vastuullista politiikkaa – niinkö?

Unelmien täytty-myksenä voi pitää sellaisia hommia, joissa pitää kantaa raskaita vastuita il-man vastuuta. Täl-laisia vastuunkan-tajia ovat Jyrki Katainen ja Jut-ta Urpilainen. Harjoittamalla mu-ka vastuullista politiikkaa he ovat saaneet aikaan sellaista vahinkoa, ettei pahemmasta ole väliä.

Viralliset ja aina kaunisteltujen tilastojen mukaan kahden vuo-den takaiseen tilanteeseen verran vuonna 2013 keskimääräinen työvuosi oli lyhentynyt 12 tuntia henkeä kohden. Jos vähentynei-den tuntien palkka oli 13 euroa, niin 2,4 miljoonan työllisen menetyks oli 375 miljoonaa euroa. Lisäk-si työllisten määrä laski 25 tuhan-nella. Mikäli heidänkin tuntipalk-kansa oli sama, palkan menetys oli 574 miljoonaa. Näin duunarit dynaamisesti menettivät palkkatu-loja 949 miljoonaa euroa, siis lähes miljardin!

Tässäkö Jyrki ja Jutta ovat toi-mineet vastuullisesti? Eivät. Tästä vastuusta ei ole seurannut pienin-täkään sanktiota, rangaistusta. Hei-tä ei ole viety leivättömän pöydän ääreen kansan kurjistamisesta.

Tähän kuuluu myös julkisen ta-louden rakenneuudistus, joka vaa-

tii kuntien yhdistämistä ja soteseik-kailua. Kaiken keskittämisellä palve-lut viedään ihmisten, ennen muuta vanhusten ja lapsiperheiden ulottu-mattomiin. Kaiken tämän peruste-luksi joku piilossa pystyttelevä taho on tilannut väestön ikääntymisen-nusteen, jossa ei ole päätä eikä hän-tää. Sillä johdetaan kansaa harhaan.

Kataisen ja Urpilaisen suuria syntejä ovat myös Suomen takaus-vastuut ERVV:lle ja Kreikalle. Val-tionvelan pienentämisvimma viit-taa siihen, että sillä yritetään varau-tua tämän touhun tulossa olevaan katastrofiin. Katsotaan.

o o o

Nyky-Suomessa ylin lainsää-däntö- tuomio- ja budjettivalta ovat EU:lla. Sieltä tulevat direktiivit, asetukset ja määräykset ovat kuin jumalan sanaa, joita jokaisen halli-tuksen ja virkamiehen on kunnioi-tettava jopa vastoin parempaa tie-toaankin. EU:n ytimessä on pienten valttina nöyryys. Se takaa paikan ytimessä suurten palvelijana.

Kansantaloudessa BKT on YK:ssa aikoinaan sovittu järjestel-mä. Se on iankaikkisen vanha tapa vääristää todellisuutta. Siihen koo-taan sovittuja toisistaan riippumat-tomia tilastoja. Niinpä tämä tilasto-jen toisistaan riippumattomuus an-

taa mahdollisuuden tulosten mani-pulointiin. Sitä korjaillaan ennen lo-pullista tulosta säännönmukaisesti kolme kertaa. Lopullinen vuoden BKT on valmis vasta kahden vuo-den kuluttua.

EU:n ainoa myönteinen asia on, että se vaati kansantalouden tilin-pidossa kertomaan BKT:n lisäksi myös kokonaistuotannon. Vain siit-vai voi laskea työn tuottavuuden. BKT:stä se ei ole mahdollista, sillä se on alle puolet kokonaistuotan-nosta. Tämän jatkoksi EU määräsi, että aiempi todellisten työtuntien kerääminen on lopettava. Sen tilal-le oli otettava työvoimatutkimus, joka on kuukausittain tehtävä pelk-kä kysely. Niiden tuloksia sopivasti tarkistellen saatiin lisää työllisiä ja työtunteja.

Työllisyys parani, kun tilastoihin marssitettiin hurja joukko haamuja. Mutta samalla työntuottavuus ja to-dellisuus painuivat pimentoon. Nyt vain muutaman tunnin töitä tekevä on työllinen, ikään kuin hän tekisi täydet tunnit joka päivä koko vuo-den. Tämä tosiasia piilottaminen on raakaa poliittista peliä ihmisten toimeentulolla.

Itse asiassa tuntuu täysin käsit-tämättömältä, että fiksut ja koulute-tut ihmiset hyväksyvät tämän sort-tiset väärentämiset. Herää väkisin-kin kysymys siitä, että ovatko he

alistuneet vapaaehtoisesti, pakosta vai koulutuksen ansiosta vai ovat-ko nämä kaikki yhdessä vaikutta-neet rapautumiseen.

o o o

Toistuvasti työttömyydestä syy-tetään, että savupiipputeollisuus on kadonnut. Se unohtetaan, että myös kotimarkkinatuotanto on ku-tistunut kuin pyy maailmanlopun edellä. Vuoden 1990 jälkeen tavara-tuotannon osuus on supistunut (7,1 %) alle 29 prosentin. Siitä huolim-at-ta Tilastokeskus väittää, että tunnit lisääntyivät 219,2 miljoonalla, vaika-ne vähenivät 247,4 miljoonalla. Ero on yhteensä 466,6 miljoonaa tuntia. Teollisuudessa siis häärää huikeat 264 tuhatta haamua!

Uutta arvoa tuottamattoman palveluiden osuus kasvoi (20,9 %) yli 71 prosentin. Nyt Tilastokeskus väittää, että näistä hommista hävisi 274,7 miljoonaa, vaikka niitä kato-si satatuhatta vähemmän 174,7 mil-joonaa työtuntia.

Työtä on siis kadonnut yhteen-sä 641,3 miljoonaa tuntia. Työttö-myys oli lisääntynyt 363,3 tuhan-nella täydellä työvuodella. Kun sii-hen lisätään vuoden 1990 työttö-mät, oikea työttömyys oli 593,1 tuhatta täyttä työvuotta. Näin ra-ju työttömyyden kasvu piilotetaan

kaan ole varaa matkustaa kaupun-gin keskustaan. Eikä heille siellä il-maiseksi olekaan tarjolla muuta kuin kirjaston lehtilukusali. Kylmä-sydäminenkin liikahtanee, jos hän saa tietää, että lasten ja vanhusten osuus köyhistä on kasvamassa.

Sitä paitsi köyhyys on kallis-ta yhteiskunnalle. Ennen kaikkea se tuntuu terveydenhoidon puo-lella. Köyhät sairastavat tuntuvasti enemmän kuin vauraammat. Köy-hät ovat lamaantuneita. Heistä ei ole etujensa puolustajiksi. Valis-tuneen työväestön ja keskiluokan on asetettava köyhien tueksi. Tä-nään ei tarvitse pelätä kansannou-sua. Mutta uskon, että sellainen vie-lä tulee.

Mitä nyt pitäisi tehdä?

Tulisi tehdä tuo mainittu arvova-linta. Tulisi yksinkertaisesti poistaa köyhyys. Euroopan Unionin komi-sion tilastolaitos EUROSTAT on las-kenut Suomen köyhyysrajaksi yk-sinäiselle henkilölle 1 170,- euroa netto kuukaudessa.

Tähän on huomautettava, et-tä suurin osa köyhistä ei pääse lä-helle tuota summaa. Luku kertoo myös sen, että on työtätekeviä, jot-ka elävät köyhyysrajan alapuolella. 1 170,- euroa ei ole paljon, kun huo-mioidaan Suomen kallis asuminen. Ei tuolla summalla vielä riemujuh-lia vietetä.

Onko siis köyhyyden pois-taminen mahdollista?

Köyhyyden poistaminen maksaisi vajaat 1,5 miljardia vuodessa. Val-tion budjetti on noin 50 miljardia ja bruttokansantuote lähentelee 200 miljardia. Puolitoista miljardia köy-hyyden poistamiseen ei ole mah-dottomuus. Myös pääomia olisi lu-pa verottaa. Nyt tarvitaan myötä-tuntoa ja tahtoa.

Risto Koivisto

työvoimatutkimuksella. Tutkimus ei välitä paskaakaan työmarkkinoi-den järjestyvästä muutoksesta, jonka seurauksena on ilmaantun-ut ennen kokematon 1,2 miljoon-pienipalkkaisten pätikäyläis-ten joukko. Tätä kurjuutta ei ku-kaan, ei yksikään kristitty EU-sie-lu halua tunnustaa eikä tunnusta.

Kaikki hallitukset yli kolme-kymmentä vuotta ovat noudatta-neet orjallisesti Mauno Koiviston (sd) presidenttikaudella hyväksyt-tyä kansainvälisen suurpääoman kaksisataavuotta tavoitteilemaa va-paakaupan politiikkaa. Pääomat ja tuotanto ovat keskittyneet harvo-jen jättiläisten omistamiin harvoi-hin pankkeihin ja harvoin teh-täisiin, tuotantolaitoksiin. Sen seurauksena niin sanotut kehittyneet teollisuusmaat ovat joutuneet py-syvän sekä piilossa olevan että nä-kyvän työttömyyden kynsiin. Sa-malla ja väijäämättä kokonaan syr-jäytettyjen määrä kasvaa.

Vastuullista politiikkaa on, kun osoitetaan kuinka vastuunkantajat huijaavat meitä hyväuskoisia men-nen tullen. Vastuullista politiikkaa on, kun oikeistolaiselle kurjista-mipolitiikalle pannaan stoppi. On erottava EU:sta ja vapaakaupasta. Vain siten voimme ryhtyä rakenta-maan parempaa tulevaisuutta.

Kai Konturi

Viekää tuhkatkin pesästä

Niinpä piti keksiä uusi uhka: Kestävyysvaje. Taas huudetaan että rahat loppuvat, kun ihmiset elävät pidempään ja työikäisten määrä vähenee. Siksi pitää porvareiden mielestä eläkeikää nostaa. He siis vakavalla naamalla väittävät, että työllisten – ja työpaikkojen määrä lisääntyy eläkeikää korottamalla! Erityisen kiivaasti eläkeikää ovat korottamassa työnantajajärjestöt. Näin siitä huolimatta että maassa käydään koko ajan ”YT – neuvotteluja” väen vähentämiseksi ja tuotannon lakkauttamiseksi. Ne, jotka ensimmäisinä pistetään YT neuvottelujen tuloksena pihalle, ovat juuri eläkeiän kynnyksellä olevat työntekijät. Työnteettäjät haluavat heistä eroon. Vanheneva duunari ei ole enää yhtä tuottava kuin kolme- tai vaikka viisi- kymppinen.

Jokainen työpaikalla väentävä luottamusmies voi todistaa, kuinka työntteettäjä tuskaillee ”vääristyneen ikärakenteen” kanssa. Se tarkoittaa, että yrityksessä keski– ikä on kapitalistin mielestä liian korkea. Keski- ikä on korkea koska kukaan ei palkkaa nuoria töihin. Eikä sen puoleen vanhempiakaan. Jos eläkeikää korotetaan, niin ikärakenne kaiken järjen mukaan työpaikoilla yhä enemmän vääristyy. Vääristyy koska niitä työpaikkoja ei ole tarpeeksi. Nuorille ei niitä enää riitä. Koko eläkeiän nosto-touhu vaikuttaakin hölmöläisten peiton-

Suomessa käydään työmarkkinajärjestöjen kesken neuvotteluja eläkeiän korottamiseksi. Siinä ei ole mitään uutta. Moni meistä muistaa jo 80 luvulla alkaneen valitusvirren ja älämölön ns. eläkepommista. Porvarit huusivat silloin, kuinka suurten ikäluokkien tullessa eläkeikään eläkerahat loppuvat tykkänään. Kaikkein suurin Suomessa koskaan syntynyt ikäluokka, vuonna 1947 syntyneet, täyttävät tänä vuonna 67 vuotta, mutta eläkekassojen varat ovat siitä huolimatta suuremmat kuin koskaan! Eläkekassoissa on varallisuutta 160 miljardia. Se on reilut kolme kertaa valtion vuosibudjetin verran. Eläkkeiden maksuun varatut rahat eivät siis lopukaan, vaan ne lisääntyvät koko ajan.

Pardian puheenjohtajana Antti Palola järjesti väkensä 20.10.-09 mielenosoituksen eduskuntatalolle. Vastustettiin mm. väen vähentämistä, valtion tuottavuusohjelmaa, Destian myymistä ym. (KÄ 5/09). Nyt STTK:n puheenjohtajana Palola hyväksyisi eläkeiän noston, ”jos vain ehdoista sovitaan”. Palolan ”ehdot” tuntuvat ontuivilta. Eläkkeiden rahoitus on sovittu ja eläköitymisikää voidaan nostaa estämällä ennen-aikaista eläköitymistä. Ketähän Palola nyt kuuntelee? Mäenpäätkö?

jatkamiselta. Työuraa pidennetään toisesta päästä ja alkupäästä se samalla lyhenee.

Miksi kapitalistien etujärjestöt porvaripuolueiden

avustuksella sitten ovat tähän hölmöläisten puuhaan ryhtyneet? - Selitys taitaa olla hyvin yksinkertainen: He eivät halua päästää ketään eläkkeelle.

Palvelut alas hinnat ylös, niinkö?

Asiakaspalvelun tärkeydestä on puhuttu isolla äänellä koko se aika, jonka olen työelämässä ollut nykypäiviin saakka. Miten nyt yht äkkiä tilanne onkin muuttunut päinvastaiseksi? Ainakin koen henkilökoh-taisesti näin tapahtuneen, koska postin, pankin ja kaupan palvelut on todella nopeassa sykliissä ajettu kivikautiselle tasolle. Samalla on menetetty satoja työpaikkoja näiltä aloilta ja saatettu moni perhe konkurssin partaalle.

Pankin on palveltava asiakkaitaan eikä asiakkaan pankkia.

Miten pankin on mahdollista kyykkyttää asiakkaitaan nykyisellä tavalla? Hyvänä esimerkkinä pidän kassapalvelupisteiden vähentämistä. Mielestäni ei ole mitään järkeä tilanteessa jossa asiakas joutuu jonottamaan 45 minuuttia päästäkseen hoitamaan henkilökohtaisa raha asioitaan. Tämä tarina on tosi ja olen aivan varma ettei kyseessä ole sattuma, koska minulle sattui näin kaksi kertaa vajaan kuukauden sisällä. Kyseinen pankin konttori sijaitsee pk- seudulla suuressa kauppakeskuksessa, jossa asiakkaita riittää. Tällä pankki-konttorilla oli vain kaksi kassapalvelupistettä kyseisessä konttorissa. Pahimmassa osassa ovat vanhukset ja muutoin rajoittuneet henkilöt, jotka eivät osaa käyttää nykytekniikkaa, vaan joutuvat turvautumaan kassapalveluihin säännöllisesti. Ihmettelen tosiaan mihin meidän rahat oikeasti menevät? Pankkien konttoreita ja henkilökuntaa on vuosien saatossa vähennetty, korkotuottoa ei talletuksille saa nimeksikään, mutta palvelumaksut nousevat ja palveluiden saanti vaikeutuu. Pankkihan elää asiakkaittensa talletusten varassa ja harjoittaa niillä rahoilla pörssi- ym. kauppaa. Siispä vastiket-

ta pankin asiakkuudesta perään paremmalla palvelulla ja järkevillä palvelumaksuilla.

Tuleeko se posti tänään

Aikoihin on eletty. Valtio jatkaa aloittamaansa toimintojensa supistamista ja alasajoa. Tällä kertaa kohteena Itellan postinjakelu henkilöstö. Törkeäksi tämän tekee, koska kyseessä on peruspalveluiden leikkaukset asiakkaiden kustannuksella. Peruspalveluihin kuuluvia toimintoja ei voida johtaa liikeyritysmäisesti, eikä sillä pidä tavoitella voittoa. Huolestuttavana piirteenä pidän valtion palveluksessa olevan henkilöstön irtisanomisia. Kyllä valtion tehtävä on huolehtia ihmisten hyvinvoinnista ja työllisyyden parantamisesta eikä työttömyyden lisääntymisestä, kuten viime vuosina on käynyt. Samalla kun osasta postilaisista tehdään työttömiä, niin lisätään jäljellejääneiden kuormaa monessa tapauksessa niin paljon, ettei henkilöstö jaksaa ja ehdi hoitamaan tehtäviään kohtuullisessa ajassa. Tämä taas heijastuu asiakkaiden palvelun heikkenemisenä ja postinjakelun takkuamisena. Pahinpana skenaariona voin kuvitella Itellan palkkaamaan vuokratyövoimaa paikkaamaan henkilöstön puutetta. Ihmettelen Itellan edunvalvojien köykäisiä kannanottoja syntyneessä tilanteessa.

Stockmann ja Tuuri

Suomen kaksi valovoimaista kaupakeskittymää kerää negatiivista mainetta teoillaan. Stockmann irtisanoo 180 myymälä henkilökuntaan kuuluvaa ja heti perään aloittaa uudet YT neuvottelut, jotka koskevat 1200 tukitoiminnoissa ja konsernihallinnossa työskentelevää henkilöä vähennystarve enintään 180 henkeä. Tuurin Vesa Keskinen pyytää henkilöstöä käyttämään toisiaan ja ilmoittamaan kenelle pitäisi-

antaa kenkää ja kenelle ei. **Stocmannin valtti on aina ollut asiakaspalvelun laadukkuus.** Hinnat toki korkeita mutta asiakas on ollut valmis maksamaan laadukkaasta palvelusta. Henkilökunnan vähentäminen tulee heijastumaan aivan varmasti palvelun laatuun. Olen varma, että Stocmannin käyttää tulevaisuudessa henkilövuokra-firmojen työntekijöitä paikkaamaan henkilökunnan vajetta. Tällä tilapäistyövoimalla ei ole sitä osaamista mihin asiakkaat ovat Stocmannilla asioidessaan tottuneet. **Tuurissa taas pahimmassa tapauksessa henkilökunnalta menee paras työteho** työkaverin kyt-täämiseen ja asiakaspalvelu kärsii. Pelkään pahoin Kuuban kuumien öiden pehmittäneen herra johtajan pään. Vaikka mies anteeksi pyysikin lausuntoaan, niin uskon hänen totta tarkoittaneen lausunnoillaan työkaverin kyt-täämisestä. Jännityksellä seuraan miten asiakasvirroille Tuurissa käy.

**Nyt jos koskaan olisi la-
kon paikka**

Mielestäni ammattiyhdistysliikkeellä on nyt etsikko aikansa. Näihin jatkuvasti toistuviin eri aloilla tapahtuviin irtisanomisiin ja kyt-täys pyyntöihin on reagoitava voimakkaasti. Koko Suomen kansantaloutta ajatellen jonkun on saatava johtajat tajuamaan nyky me non näivettävän kansamme hyvinvoinnin. Ihmettelen mihin se niin sanottu maalaisjärki on kadonnut? Jokaisella ihmisellä on oikeus ihmismäiseen elämään, johon kuuluu mahdollisuus asuntoon, kunnon ruokaan ja perheen perustamiseen. Nykyisellä menolla siitä tulee vain harvojen etuoikeus. Näyttää siltä ettei muu auta kuin laajamittainen työtaistelu.

Reijo Rytönen

Ja miksi eivät? - 160 miljardia! Siinä vastaus. Vanha sanonta, että porvari vie tuhkatkin pesästä pitää edelleenkin paikkansa. Eläkekassojen varoista puhuttaessa ei ole kyse mistään pesällisestä, vaan kokonaisesta vuoresta, jonka markkinavoimat haluavat puhaltaa omiin taskuihinsa. Kansan omalla työllään tienaatamat varat ovat vaarassa hävitä pörssipelureiden taivaallisiin tuuliin.

Työmarkkinakeskusjärjestöt siis käyvät parasta aikaa neuvotteluja. Niistä ei juuri julkisuuteen huudella. Neuvotteluja käydään koko kansaa, vauvasta vaariin ja vielä syntymättömiäkin koskevasta asiasta, eikä asianosaisille kerrota mitään! Salailu on lähes täydellistä ja kertoo kaiken neuvottelijoiden ajatusmaailmasta, joka on suoraan syvältä...

AY – liike on näihin päiviin asti vastustanut eläkeiän nostoa. Toimihenkilökeskusjärjestö STTK: n puheenjohtaja Antti Palola kuitenkin sanoi (tai pistetiin sanomaan?), että ”työuria on saatava pidennettyä tilanteessa, jossa eliniän odote on noussut ja palveluiden ja eläkkeiden rahoituksesta on huolehdittava, on tunnustettava tosiasiat ja siksi vanhuuseläkeiän nostamiseen on jollain aikavälillä varauduttava.” (Antti Palola STTK: n valtuusosa 15.5)

SAK: n puheenjohtaja Lau-

ri Lyylyn raotti porttia eläkeiän nostolle sanomalla, että se ”on vain yksi mahdollinen tekijä, kun tavoitellaan työurien pidentämistä.” Herää vahva epäily, että eläkeiän nostosta on jo kaikessa hiljaisuudessa sovittu. Enää neuvotellaan siitä, mihin alaraja laitetaan ja milloin on sopiva hetki julkaista neuvottelutuloks, jota sitten osapuolet kilvan kehuvat ja kiittelevät toisiaan vastuullisuudesta ja isänmaan pelastamisesta. Toivottavasti tämä kauhuskenaario ei toteudu. Duunarit eivät ainakaan eläkeiän nostoa hyväksy. Nyt on kesästä ja lomista huolimatta viimeiset hetket yrittää pelastaa omat ja tulevien sukupolvien eläkkeet. On saatava ”omat” neuvottelijamme käsittämään, että eläkeiän nosto ei kerta kaikkiaan käy! Sitä ei vain yksinkertaisesti saa hyväksyä!

Me olemme eläkkeemme itse tienanneet ja niin tienaatvat tulevatkin sukupolvet. Eikä eläkeläisten määrä ole mikään ongelma. Sen sijaan työelämän ulkopuolella olevalle yhä kasvavalle TYÖIKÄISTEN työttömien joukolle on löydettävä työtä. Tämän pitää mennä vähintään AY aristokraattien päähän. Mielellään myös porvareiden päähän. Se menee sinne jos tarpeeksi kovaa huudetaan ja menään kadulle huutamaan tarpeeksi suurella joukolla.

Markku Nieminen

Vuosi eletty uutta vanhuspalvelulakia

Miten hoitohenkilökunta riittää ja jaksaa kunnallisissa ja yksityisissä hoivalaitoksissa? Riittävä henkilöstömitoitus tulee kirjata lakiin ja riittävän mitoituksen tulisi olla 0,8. Vähimmäismitoituksen toteutumisen seurannan tulee olla valvonnan keskeisin osa v. 2014. Kuntien tulee valvoa hoidon laatua ja mitoitusten tarkoituksenmukaisuutta nykyistä napakammin.

Heinäkuussa 2013 säädettiin laki ikääntyvän väestön toimintakyvyn tukemisesta ja iäkkäiden sosiaali- terveyspalveluista. Lakia kutsutaan vanhuspalvelulaki-si. Vanhuspalvelun suurin voimavara on henkilöstö. Toimintayrityksissä on oltava riittävä henkilöstö kaikkina vuorokauden aikoina. Vähimmäismitoitusta ei kirjattu itse lakiin vaan sen perusteluihin. Eduskunta edellytti lakiin liittyen, että ”hallitus arvioi henkilöstömitoituksen toteutumisen vanhuspalvelulaissa tarkoitettulla tavalla vuoden 2014 aikana ja mikäli ympärivuorokautisessa hoidossa ei ole saavutettu suositusten mukaista henkilöstömitoitusta (vähintään 0,5), antaa eduskunnalle esityksen lain täsmentämisestä.” Suositukset eivät kuitenkaan ole turvanneet laatusuosituksen mukaista henkilöstöstä tasaisesti vanhuspalveluihin. Kantelut aluehallintoviranomaisille riittämättömistä henkilöstömääristä ovat lisääntyneet rajusti.

**Nimetön hoitajan kom-
menti kentältä:**

”Kyllä siellä on kylmää kyytiä, mitoitukset sakkaavat jatkuvasti.

Ei vajaalla jaksaa kukaan määräänsä enempää.” Lain suositus vähimmäismitoituksesta tarkoittaa todellista mitoitusta, jossa pois-saolevien työntekijöiden osuus korvataan sijaisilla. Työnantajana on varmistettava erilaisin toimenpitein, että myös lyhyet pois-saolot pystytään paikkaamaan. Tehostetussa palveluasumisessa 0,5 hoitajaa/asukas ja terveyskeskusten vuodeosastojen pitkäai-kaishoidossa 0,6-0,7 hoit/asukas. Jossain yksityinen hoivapalvelun pyörittäjä saa kunnalta rahaa tietyn hoitajamitoituksen mukaan. Usein se ei ole toteutunut käytännössä niin kuin on luvattu, eli kuinka paljon hoitajia pitäisi olla kutakin 10 asukasta kohti kolmeen vuoroon jaettuna. Hiertää määräraikaisten, usein vaihtuvan henkilöstön käyttö.

Sinänsä yksityinen voi olla hyväkin. Vantaa valitsi kilpailutuksen jälkeen hoitokotiinsa suomalaisen Tutoris Oy:n, mitoituk-sella 0,7. Asukkaat 66-102-vuotiaita. Muualla voi olla paljonkin huonompi. Hoitajien itsensä tavoitteleva hyvä mitoitus on 0,8. Huonoin arvo mitoitukselle on ollut 0,38. Vähimmäismitoi-tus 0,5 ei toteudu kaikissa ympärivuorokautisissa vanhusten tehostetuissa asumispalveluyrityksissä. Rikkomuksista ei kuitenkaan ole kirjattu mitään selkeitä seuraamuksia työnantajille.Toi-vottavasti eduskunta lupauksensa mukaisesti tarkentaa lakia loppuvuoden aikana. Lukija muistane-e, ettei edellä kerrottu koske lainkaan kotihoitoa. Siellä ei ole minkäänlaista mitoitusta, ei edes suositustasolla.

Antero Nummiranta

EKP:n mandaatti sallii työllisyyden huomioimisen

Sixten Korkman kolumnissaan Helsingin Sanomissa 23.5.2014 esittää kantanaan, että EKP:lla ”on mandaattinsa puolesta sekä oikeus että velvollisuus elvyttää enemmän”. Miten on?

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ihmiset eivät ole pitäneet Rautaruukin, Destian ja Altian myymisestä.

Lissabonin sopimuksen perusteella inflaatiotavoitteen rajoittamattakin EKP:n tulee antaa tukensa täystyöllisyystavoitteille, saatika jos inflaatiotavoite ei vaarannu työllisyyden edistämisen takia.

Näin siksi, että sopimuksen mukaan EKP:n ”ensisijaisena tavoitteena on pitää yllä hintatason vakautta”, mutta ”se antaa mainitun tavoitteen saavuttamista rajoittamatta tukensa unionin yleiselle talouspolitiikalle myötävaikuttaakseen unionin tavoitteiden saavuttamiseen” (4 a Jakso Euroopan Keskuspankki 245 a artikla). Näiden tavoitteiden kautta täystyöllisyys sisältyy EKP:n tavoitteisiin, koska tavoitteista Lissabonin sopimuksessa 13.7.2007 lukee (artikla 2), että EU ”pyrkii Euroopan kestävään kehitykseen, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintatason vakaus,

täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukyinen sosiaalinen markkinatalous”.

EU:n tavoitteiden johdosta korkean työllisyyden edistäminen sisältyi rahaliiton tehtäviin jo vuodesta 1997

Asia ei ole uusi. Meillä oli Pertti Sorsan johdolla toimineen työllisyystöryhmän 18.3.1996 asettama valmisteluryhmä. Sen tehtävänä oli täsmentää Suomen ehdotuksia, millä tavoin työllisyystavoitteita tulisi käsitellä silloisessa HVK:ssa eli hallitusten välisessä konferenssissa, jonka tehtävänä oli muuttaa EU:n perussopimusta. Edustajat ryhmässä olivat työministeriöstä, valtiovarainministeriöstä, Suomen Pankista ja sisäasiainministeriöstä. Olin työryhmän jäsen ja kirjoitin pohjatekstin ja muokkasin kommenttien mukaan ja tehtiin vaikutuslaskelmia ja

aihepiiri tuli tutuksi.

Perustelimme osaltamme, että työllisyys tulee saada EU:n sopimukseen. Se saatiin Amsterdamin sopimuksella 2.10.1997, jolla perussopimukseen sisällytettiin erillinen työllisyysluku (osasto VIII) ja sen hoitamisen menettelytavat. Emme saaneet täystyöllisyyttä, mutta ykkösartiklaan saatiin korkean työllisyyden tavoite, joka maaliskuussa 2000 hyväksytysä Lissabonin strategiassa muutettiin täystyöllisyystavoitteeksi.

Amsterdamin sopimuksen valmistelun aikaan keskusteltiin rahaliiton, EMU:n ongelmasta, koska työllisyys ei ollut sen kriteereissä. Tiedettiin myös, että rahaliittosopimusta ei haluta avata, koska pelättiin, että valmistelu karkaisi käsistä. Kirjoitin siksi valmistelutehtäviin perustelun, että rahaliiton tehtävä on edistää EU:n tavoitteita ja kun tavoitteisiin tulee korkea työllisyys, se on välillisesti rahaliiton tavoitteissa. Eli sopimukset eivät ole aiemminkaan olleet esteenä työllisyyden ottamiselle paremmin huomioon EKP:n politiikassa.

Myöskään nykyinen EKP:n mandaatin muotoilu EU:n perussopimuksessa ei estä työllisyyden ottamista huomioon, vaan jopa velvoittaa siihen ja sitä suuremmalla syyllä, että inflaatio on olematonta. Tämä tukee sitä, mitä Sixten Korkman kirjoittaa elvyttämisestä. Sopimusten muuttamismahdollisuus vaatisi oman tarkastelunsa.

Vahvan euron politiikka on syönyt Suomen teollisuuden työpaikkoja

EKP antoi euron vahvistua vuoden 2002 jälkeen 80 %. Pahimmillaan oli

maksettava enemmän kuin 1,6 dollaria eurosta ja finanssikriisivuosi- na noin 1,3 dollaria eurosta. Se on tässäkin tilanteessa ollut aivan liian vahva. Tällainen vahvan euron politiikka on kiihdyttänyt teollisuustyöpaikkojen häviämistä Suomesta. Liikavahvuus johtui koron pitämisestä liian korkeana suhteessa Yhdysvaltoihin ja sitä on alennettu aivan liian hitaasti.

Suomen kuuluminen euroon heikensi Rautaruukkia. Sillä ei ole kotimaisia malmivaroja samalla tavoin kuin Ruotsin SKAB:lla, joka sen osti. SKAB hyötyy, kun kruunua devalvoidaan, koska se käyttää kotimaisia malmivaroja ja välttyy siksi siltä, että devalvaatiossa joutuisi maksamaan kallistuvasta tuontimalmista. Siksi ja Ruotsin oman rahan, kruunun, takia siitä tuli Rautaruukkia vahvempi. Se pääsi nyt käyttämään tilannetta ja ostamaan Rautaruukin alihintaisesti ilman, että asiaa vietiin Suomen eduskuntaan. Alihintaisuus johtui päätösvaltaan oikeuttavien B-osakkeiden enemmistöstä, jonka se sai, sekä siitä, että Rautaruukin vaikeudet ovat olleet tilapäisiä. Nyt ollaan vaaratilanteessa, että työpaikkojen vähenykset kohdistuvat ensi sijaisesti Rautaruukkiin Suomen puolelle.

Sotilaallinen liittoutumattomuus on tärkeä asia Suomen taloudelle ja työllisyydelle

Vuonna 2014 lisähaittaa Suomen viennille ja työllisyydelle aiheuttaa Venäjän viennin lasku ja venäläisten matkailun väheneminen. Ukrainan kriisi on pahentanut asiaa. Samalla turvataan, että Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden ansiosta Itämerestä ei voida tehdä NATO-merta eikä Suomen 1300 kilometrin itärajasta tule NATO-rajaa, joka kaksinkertaistaisi NATO:n ja Venäjän välisen maarajan.

Suomen talouden ja työllisyyden kannalta on välttämätöntä, että Suomi pysyy sotilaallisesti liittoutumattomana ja hoitaa suhteet hyvinä sekä Venäjään että länteen, koska silloin myös työllisyyden kannalta keskeiset taloudelliset suhteet voidaan hoitaa parhaiten. Samalla Pohjolan turvallisuustilanne pysyy vakaana ja turvallisena ja itsenäisen Suomen suhteet kaikkiin naapureihin voidaan pitää hyvinä.

Helsingissä 5.6.2014 Pekka Tiainen Valtiotieteen tohtori (taloustiede), neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Kulttuuripoliittinen ohjelma

Suomen Työväenpuolue on laatinut Kulttuuripoliittisen ohjelman, joka löytyy Kansan äänen kotisivulta. Koska ohjelma on laaja, ei sitä voi kovin perusteellisesti esitellä tässä.

Johdannossa käsitellään kulttuurin tarvetta ja laatua. Yleiseen tasa-arvoon tulee liittää myös kulttuurinen ja sivistyksellinen tasearvo, mikä takaa sosiaalisen ja alueellisen tasa-arvon. Pureudutaan porvarillisiin taidekäsitteisiin.

Luvussa Koulutus hahmotellaan siihen liittyviä yleisiä aiheita kuten yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus. Lainataan brasilialaisen pedagogin Paulo Freiren pedagogiikkaa, kuinka sitä voitaisiin soveltaa päivähoi- dosta aikuiskoulutukseen. Oppimisen on tarkoitus johtaa toimintaan ja muutokseen. Kasvatuk- sen ja koulutuksen päämääränä on maailman muuttaminen paremmaksi.

Selvitetään Pertti Hemänuksen mukaan, miten Suomessa in- doktrinoidaan. Esitetään, kuinka suomalaisten historian ja yhteis- kuntaopin opettajien asennoitu- minen talouselämään oli 1970 taantumuskellisempi kuin min- kään aineryhmän korkeakou- luopiskelijoiden. Viitataan esi-, perus- ja lisäopetuksen opetus- suunnitelmaan 2016, jota muo- toillaan ja josta syksyllä 2012 jul- kaistiin luonnos.

Koulutukseen paneudutaan alaluvuissa Lasten päivähoito ja esikoulu, Peruskoulu, Lukio, Am- matillinen koulutus, Korkeakou- lututkimus ja -opetus sekä Ai- kuiskoulutus.

Luvussa Taide, media ja kulttuuri hahmotellaan tai- teen olemusta ja tavoitteita se- kä eritellään porvarillista taidet- ta ja kulttuuriteollisuutta. Esi-

tetään kuinka lähiöihin ja uudis- alueille tulee normin mukaisesti rakentaa kerhohuoneita ja kul- tuurituloja.

Taide ja kitsch -alaluku selvit- tää kitschin olemusta ja kitschin eroa taiteesta. Esimerkiksi eri us- kontoihin liittyä monenlaista kit- schiä ja eri uskontokuntien temp- pelit ovat täynnä kitschiä.

Alaluvussa Viestintä- ja me- diakasvatus vaaditaan mainittua kasvatusta, jotta opitaan medi- alukutaitoa. Eritellään länsimai- ta porvarillista valtavirtamediaa.

Alaluvuissa Museot, Kirjas- tot, Ammattilaiset ja harrastajat, Apurahat, Näyttelytilat, Kuvatai- de ja veistotaide, Kirjallisuus, Sir- kus, Valokuva, Elokuva, Musiikki ja laulu, Teatteri, Tanssi ja baletti, Ooppera ja Muut teokset esitel- lään näitä lyhyesti. Alaluvut Ra- dio ja Televisio arvioivat sähköis- tä viestintää.

Painettua viestintää käsitel- lään alaluvuissa Sanomalehdis- tö, Sarjakuva ja Aikakauslehdis- tö. Työväen lehdistöä on tuetta- va. On tiedostettava porvarillis- ten lehtien sisältö.

Verkon sirpalemaisista tietoja tulee tarkastella lähdekriittisesti tieteellisellä maailmankatsomuk- sella, kuten alaluvussa Verkko to- detaan.

Alaluvuissa Liikuntatoimi, Nuorisotyö ja Työväen kulttuuri pohditaan näiden sisältöä.

Mistä varat? -alaluvussa esite- tään keino kulttuurin rahoittami- seen. Alaluvussa Avustukset kir- kolliiseen ja uskonnolliseen toi- mintaan ehdotetaan kirkkojen verotusoikeuden lopettaminen.

Lopuksi alaluvussa Kansain- välinen yhteistyö selvitetään ympäristökasvatusta ja kansainvä- listä kulttuurista moninaisuutta. On torjuttava kaupallista kulttuu- ria varsinkin angloamerikkalaista.

Hannu Kautto

Sanssi-kortti ei ole ratkaisu nuorisotyöttömyyteen

Nuorisotyöttömyys on jo aikaa sitten räjähtänyt käsiin. Katai- sen johtama sinipunahallitus on koettanut ratkaista ongel- maa luomalla nuorisotakuun, joka käytännössä tarkoittaa Sanssi-kortin lykkäämistä nuoren työttömän kouraan. Tuos- ta kortista ei ole apua, jos toi- tä riittää vain harvalle.

Nuorisotakuu lansee- rattiin käyttöön vuoden 2013 alussa.

Yhteiskuntatakuunkin nimellä kulkeva järjestelmä tarkoittaa, että jokaiselle alle 25-vuotiaalle ja alle 30-vuotiaalle vastaval- mistuneelle voidaan tarjota työ-, harjoittelu-opiskelu-, työpaja- tai kuntoutuspaikka viimeistään kol- men kuukauden kuluessa työttö- mäksi joutumisesta.

TE-toimistoon asiakkaak- si ilmoittanut nuori saa siis käteensä niin kutsutun Sanssi- kortin, jonka kanssa voi marssia työnantajan pakeille ja pyytää työharjoittelupaikkaa. Kortin avulla työnantaja saa tukea palk- kakustannuksiin, joka on noin 700 euroa kuussa. Järjestelmä on käytännössä sama kuin palk- katuki. Työpaikan lisäksi sanssi- korttia voi hyödyntää esimerkiksi ammatillisen koulutuksen hank- kimiseksi.

Nuorisotakuu on ollut voi- massa noin puolitoista vuotta, mutta jo nyt useat järjestöt ovat asettaneet sen toimivuuden ky- seenalaiseksi. Nuoria työttömiä on nyt lähes 40 000 ja syrjäytyneiden määrä kasvaa jatkuvasti. Nuorisotakuu uhkaa jäädä käteen jokeriksi, josta ei ole ongelmien ratkaisuksi.

Nuoret syrjäytymisvaarassa

Työministeriön tilastojen mukaan kolmen kuukauden aikaraja ei täysin pidä, vaan noin kolmannes nuorista odottaa toimia vielä senkin jäl- keen. Syrjäytyneet tai syrjäytymis- vaarassa olevat nuoret eivät puolestaan osaa hyödyntää takuuta.

Ongelma ovat myös työ- ja elinkeinotoimistot eli TE-toimistot, joissa tehdään nuorten työllistymissuunnitelmat. Toimis- tojen määrää vähennettiin samaan aikaan, kun nuorisotakuu astui voimaan. Palvelut ovat kadonneet verkkoon ja moni nuori ei osaa sieltä etsiä palveluita. Henkilökohtaisen ohjauksen puute on huutava.

Syrjäytymisvaarassa oleville nuorille takuu uhkaa jäädä kaukaiseksi haaveeksi. Helsingin diakonissalaitoksen palvelualue- johtaja Ulla Nord arvioi viime jou- lukuussa Ylellä (12.12.2013), ettei

nuorisotakuu vastaa esimerkiksi kuntoutumista tarvitsevien tilan- teeseen. Jopa työministeri Lau- ri Ihalainen on joutunut myön- tämään vakavat ongelmat hank- keessa, joka uhkaa vesittyä mui- den hallituksen kärkihankkeiden tavoin.

Työpaikat luovat työtä

Nuorisotyöttömyyden syyt eivät ole nuorisotakuussa itsessään, vaan hallituksen harjoittamassa talous- ja työllisyyspolitiikassa. Uusoikeistolaisen vyöryn ja hy- vinvointivaltion alasajon myötä lomautuksia tehneet yritykset ei- vät takaisinottovelvoitteen vuoksi voi palkata uusia työntekijöitä. Nuorten on vaikea työllistyä ti- lanteessa, jossa työtä ei yksinker- taisesti ole tarjolla, tai sitä ei us- kalleta antaa.

Hallitus ei ole halu- kas luomaan uutta työtä tai elvyttämään tuotantoa, vaan työpaikkojen ja pääomien an- netaan karata muualle. Nuorisotyöttömyyden kasvu vauhdittaa syrjäytymistä ja julkisten palvelu- iden alasajo jättää nuoret vaille valtion tukimekanismeja. Sanssi-kortista uhkaa tulla laastari- hoitoa huomattavasti suurem- man haavan umpeuttamiseen.

KÄ toimitus

Euro vai ei-euro - siinäpä kysymys

EU:n ”hevosmiesten tietotoimiston” uutisia

EU:n talousohjauksesta vastaava komissio luulee vielä lähes kuusi vuotta yhdysvaltalainen investointipankki Lehman Brothersin konkurssin jälkeen, että euroalueen velkakriisi on tuon kuprun syytä. Viime syksynä tätä puppua toisti komissi-on puheenjohtaja Jose Manuel Barroso pitämässään ”unionin tila”-puheessa. Jos kriisin syytä ei tunnusteta, diagnoosi on väärä, lääkkeet helposti pahentavat taudinkuvaa. EU:n helppoheikkien virallisen selityksen mukaan Lehman Brothersin konkurssi laukaisi maailmanlaajuisen finanssipaniikin. Velkajuhlat päättyivät, lainahanojen kiristytvät maailmassa, mutta eniten siellä, missä oli eniten velkaa: Yhdysvalloissa ja Länsi-Euroopassa. Eniten näitä velkaantuneita oli euroalueella.

Komissaari puhuu puppua eurokriisistä

Barroso tolkuttaa, että euroalueen velka- ja taluskriisi on peräisin US ja ”anglo-amerikkalaisen” rahoitusalan vastuuttomista toimista. ”EU:n tila” -linjapuheessaan Barroso sopersi: euroalueen velkakriisi on investointipankki Lehman Brothersin kaatumisen syytä. Osasyylisiksi kriisiin hän mainitsi niin ikään muidenkin finanssijättien kaatumisen US liittovaltion syyliin. ”Nämä tapahtumat” ovat syypäitä euromaiden velkaongelmien lisäksi mm. siihen, että ”työttömyys on lisääntynyt hä-

Eurokriisi jatkuu ja euromaiden velkaantuminen syvenee. EU:n talouspolitiikan helppoheikit tekevät kaikkensa, etteivät EU:n jäsenmaiden kansat ymmärtäisi, millainen huijaus on meneillään. He se-littävät, että eurokriisi on USA:ssa 2008 alkaneen sub-prime -krii-sin seurausta ja on väistymässä ja talouden nousu taantumasta al-kaa minä päivänä tahansa. USA:n johdannaiskriisi ja eurokriisi ovat tosiasiassa eri asioita, vaikka osuvat osin samoihin aikoihin ja vai-kuttavat toisiinsa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

lyttävästi etenkin nuorten keskuudessa”. Barroso on pitänyt neljänä syksynä saman pöpinän europar-lamentissa. Maltan tuskin odottaa, lukeeko pääkomissaari saman ju-tun syyskuussa viidennen kerran. Jos eurokriisi johtuisi maailmatalo-uden ongelmista, niin kaikilla EU-mailla olisi velka- ja vaihtotaseon-gelmia. Ongelmat koskevat lähes poikkeuksetta vain euromaita.

Barroso ymmärrä mitään eurokriisistä tai hän va-lehtelee.

J. K. Paasikiven mukaan tosiasia

innustaminen on kaiken viisau-den alku. Komission näkemys on päinvastainen. Euro on vuosisadan virhe, sanoo kansantaloustieteen professori Vesa Kanninen. Nyky-menolla Saksan johdolla toimivas-sa rahaliitossa Suomesta tulee ajo-puuna Saksan liittovaltio. Vaihtoeh-tona on erota eurosta, palata mark-kaan. Jos suomalaiset haluavat ja niin päättävät, Eurosta eroaminen käy yhdessä viikonlopussa, kertoo toukokuussa julkaistu eurokriitti-sen asiantuntijaryhmän kirjoitta-ma ja Kanninaisen toimittama kirja Euron tulevaisuus – Suomen vaih-

SUOMALAINEN KAPITALISMI JA MORAALI

Älä varasta; älä tapa; maassa maan tavalla; ole rehellinen ja uskollinen; auta heikompa; kunnioita van-hempia ihmisiä – ovat maailman-laajuisia käyttäytymissääntöjä, joi-den alkuperä on hyvin vanha. Ne ovat kulkeutuneet ihmisen mukan-na alkuyhteisöistä nykypäivään. Ne löytyvät jossain muodossa kaikista menneistä ja nykyisistä uskonoi-sista ja maailmankatsomuksista.

Moraalin olemuksesta

Moraali on ollut olemassa yhtä kauan kuin ihmisyyhteisötkin. Nyky-ajan evoluutiobiologian tutkimus-ten perusteella moraaliset tunteet ovat ihmisen myötäsytntisiä val-miuksia ja vaistoja. Sosiaaliantro-pologia on tuonut yhteiskunnalli-sia ulottuvuuksia moraalikäsitys-ten syntyyn ja niiden rooliin yhe-teiskunnassa.

Jokaisella yhteiskuntamuodolla on ja on ollut oma moraalikäsitysensä. Kapitalismi ei muodosta tässä suhteessa poikkeus-ta. Moraali on sidoksissa sosiaali-seen asemaan tai luokkaan, kulttuuriperinteeseen, sukupuoleen ja etniseen alkuperään. Se säänte-lee ihmisten käyttäytymistä ja elä-mäntapaa sekä yhteiskunnassa et-tä myös pienemmissä yhteisöissä. Uskonnoilla on ollut ja on edelleen suuri merkitys moraalijärjestelmi-en synnyssä. Käsitukset moraalin sisällöstä ja olemuksesta ovat his-toriallisia ja suhteellisia.

Moraalin merkityksestä

Moraalilla on tärkeä osuus sekä yhe-teiskuntajärjestelmän kumoami-nessa että sen säilyttämisessä. Mo-raali tunkeutuu yhteiskunnan jo-kaiseen soluun: ihmissuhteisiin, su-kupuolielämään, työelämään, tie-teeseen, taiteeseen, oikeusjärjes-telmään, sosiaalipolitiikkaan, puo-

”Moraali on yhteiskunnallisen tajunnan muoto, niiden normien ja periaatteiden kokonaisuus, joita ihmiset pitävät käyttäytymisohjeenaan” (tavat, tottumukset, yleinen mielipide ja omatunto). (Oleg Drob-nitski) Etiikka eli siveysoppi tutkii moraalialia. Antiikin etiikan perusrungon muodostivat kysymykset siit-tä, miten ihmisen tulee elää, miten suhtautua kaikkeen hänelle ja hänen ympärillään tapahtuvaan. Mo-raali samaistettiin elämäntapaan ja käytännöllisiin käyttäytymistottumuksiin. Platonin oppilas Aris-toteles otti ensimmäisenä moraalitermin käyttöön.

luepolitiikkaan ja maailmankatso-muksiin. Moraaliin liittyy monissa väestön osissa yhä enemmän elä-män ja ekosysteemin kunnioitta-minen kaikissa niiden esiintymis-muodoissaan.

Moraali arka asia kuin lyhyt myrskyisenä yönä – sitä on var-toitava. Jokaisella valtiolla on tä-tä tarkoitusta varten oma sensuuri-laitoksensa. Se valvoo ja ohjaa yhe-teiskunnassa sisällöntuottotoimin-taa tiedotusvälineissä ja julkaisutoi-minnassa. Sensuurilaitokseen liittyy myös usein kansalaisten valvontaa harjoittava tiedustelupalvelu ja si-veyspoliisi. Järjestelmä kontrolloi, että mikään ei tapahtuisi suoraan tai epäsuorasti määriteltyjen ”hyvi-en tapojen” vastaisesti, ja ettei mi-kään olisi laillista yhteiskuntajärjes-tystä kyseenalaistavaa.

Kasvatus ja moraali

Kasvatuksella on tärkeä rooli kapi-talistisen moraalikäsituksen sisäis-tämisessä. Me saamme kasvatus-emme neljästä eri väylästä: per-heestä, koulusta, kavereista ja me-diasta.

Meidän persoonallisuutemme muodostuu näiden väyli-en vuorovaikutuksesta. Ihmisen omilla valinnoilla on tässä hyvin merkittävä rooli. On hyvin olennai-sa, kenen hallinnassa nämä kasva-tuksen pääväylät ovat, koska niiden vaikutus yksilön myöhempään yhe-teiskunnalliseen käyttäytymiseen on hyvin suuri. Yhteiskunnallinen oleminen määrittää yhteiskunnal-

lisen tajunnan muodon ja sisällön.

Kapitalistinen etiikka

Max Weber totesi v. 1904: ”Nykyi-nen kapitalistinen talousjärjestys on valtava kosmos, johon yksilö syntyy ja jonka hän todellisuudes-sa kokee muuttumattomana kote-lona, jossa hänen ellettävä. Se pa-kottaa yksilön siinä määrin kuin hän on kietoutunut markkinasuhteisiin, omaksumaan omat taloudellisen toiminnan norminsa. Näitä norme-ja vastaan pitkään toimiva tehtailli-ja eliminoidaan taloudellisesti yhtä varmasti kuin työläinen lähetetään työttömänä kadulle, jos hän ei voi tai halua normeihin sopeutua.

Nykyinen, talouselämän her-ruuteen päässyt kapitalismi siis kas-vattaa ja luo taloudellisen valintansa tietä tarvitsemansa taloussubjek-tit eli yrittäjät ja työläiset... Kauppa-poliittiset ja sosiaalipoliittiset edut määrittävät näissä oloissa tavalli-sesti ns. maailmankatsomuksen. Se, joka ei käyttäytymisessään so-peudu kapitalistisen menestyksen ehtoihin, joutuu häviöön tai ei aina-kaan nouse korkealle.”

Viime vuosisadalla Suomesa yhteisön etu ohitti yleensä yksilön edun. Kenen kannalta on oi-kein, että Suomessa pääomatuloja verotetaan kevyemmin kuin työtu-loja? Tällä vuosituhannella oman-edunvoittelusta ja yhteisvastaute-tomuudesta on tullut aikakauden kategorinen imperatiivi eli moraa-linen laki. Yhtiöt lomauttavat ja irti-sanovat työntekijöitään sekä jaka-

toehdot (Libera).

Ero tapahtuisi keskuspankin ilmoituksella. Hallituksella pitäisi olla eduskunnan valtuudet valuut-tauudistukseen. Kaikki keskeiset päätökset pitäisi tehdä viikonlop-puna, jolloin rahamarkkinat ovat suljettuina. Päätökset olisi tehtävä salaa, jotta välttytään kaikenlaiselta spekuloinnilta. Pankit ja rahoituslai-tokset ehtisivät vaihtaa tileillä ole-vat eurot markoiksi. Arkena markki-navoimat alkaisivat hinnoitella mar-kan suhteessa euroon ja muihin va-luuttoihin. Aluksi euron vaihtosu-hde voisi olla 1:1. Suomessa kiertä-vät eurosetelit leimattaisiin Suo-men valuutaksi. Niitä vaihdettaisiin markka-seteleihin, kun uusia sete-leitä saadaan kiertoon. Pankkikort-tiostot ja automaattinostot veloite-taan tileiltä markkoina.

Kanninen ja asiantun-tijatryöryhmä lyttävät euron

Eurosta ei ole ollut juuri mitään hyötyä muille kuin Saksalle ja tuki-paketteja saaneille kriisimaille. Kes-kustelussa euron eduista ja haitoi-sa sekä sen vaihtoehtoista on pit-kälti kyse liittovaltiosta. Jo eurojär-jestelmää suunniteltaessa tiedet-tiin ja jotkut se sanoivatkin, että se johtaa yhden tai usean maan vaka-vaan vaihtotasealijäämään ja vel-kaantumiseen. Ruotsin selvityksis-sä todettiin, että euro johtaisi työt-tömyyden ja velan kasvuun. Sama-an aikaan Suomessa Lipponen ja Niinistö käytännössä toppuutte-

livat asian selvittämistä. Ilmeisesti eurojärjestelmän arkkitehdit muis-tivat EU:n isän George Schumainin ajatuksen: ”Euroopan integraatio etenee kriisien kautta”. Federalistit sanovat, että euro tarvitaan, jotta unionin sisämarkkinat ja EU:n ase-ma maailmantaloudessa vahvistuu. Viime vuosina euro on näivettänyt euromaiden ulkomaankauppaa ja sitä kautta aiheuttanut ongelmia koko EU:lle.

Kaksi Kanninaisen teoksen arviota

Kaleva -lehden pääkirjoitus 9.5.14 toteaa: ”Rahapolitiikka ja kansal-linen finanssipolitiikka ovat kärsi-neet hajanaisuudesta ja jäsenmai-den talouskasvu on ollut eritahtis-ta. Aito liittovaltio ratkaisisi monet poliittiset ja taloudelliset ongelmat, mutta siihen ei Suomessa eikä val-taosassa jäsenmaita ole poliittisia edellytyksiä. Vaihtoehtoja on kui-tenkin muitakin, ja niitä on asian-tuntijoiden syytä tuoda esiin. EU:n on ollut pakko tehdä tukipakette-ja, lisätä sääntelyä ja jäsenmaiden taloudellista ohjausta. Mekanisme-ja on rakennettu kriisin edetessä, mutta myös vastaavien ongelmien välttämiseksi. Pankkiunioni ja pank-kivalvonta ovat osa prosessia.”

Kaleva kannattaa pank-kiunionia, jota yleisesti pidetään EU:n suurimpana loikkana kohti liit-tovaltiota. Suomessa pankkiunio-

Jatkuu sivulla 19

tien ei tarvitse pohtia, onko työläis-ten riistäminen moraalisesti oikein, koska Suomen osakeyhtiölain mu-kaan ”yhtiön toiminnan tarkoituk-sena on tuottaa voittoa osakkeen-omistajille, jollei yhtiöjärjestykses-sä määrätä toisin.” Saman lain mu-kaan yhtiön johdon on huolellises-ti toimien edistettävä yhtiön etua – ei siis yhtiön työläisten etua. Yh-tiöiden suurmistajien etu on vaa-tinut vuosikausia jatkuneita irtisa-nomisista, pörssikeinottelua, tehta-i-den siirtämisiä halvemman työvoi-man maihin ja valtion yritysten yk-sityistämisiä. Moraali on ihmisen tietty suhtautumistapa itseensä ja ympäristöönsä. Kapitalistisen eti-kan mukaan työläisten työvoiman riistäminen on oikein.

Neljä perusvapautta

Kolmas tärkeä moraalinen periaa-te suomalaisessa kapitalismissa ovat Euroopan unionin määritte-lemät neljä perusvapautta – pää-oman, palveluiden, työvoiman ja tavaroiden vapaa liikkuminen uni-onin alueella. Tämän periaatteen toteuttamiseksi kapitalistit ovat ottaneet käyttöönsä kilpailuneu-traliiteetin käsitteen. Tällä tarkoi-tetaan sitä, että yksityiselle ja yh-teiskunnalliselle tuotantosekto-reille taataan tasapuoliset kilpai-luolosuhteet. Uusliberalistien mu-kaan kilpailutilannetta vääristävät julkisen sektorin elinkeinotoimin-ta, julkinen rahoitus tai tuki yrityk-sille sekä kunnallisten liikelaitos-ten höllempi verokohtelu. Kapi-talistien mielestä kuntien liikelai-tosten kilpailuneutraliteettia kos-kevat ongelmat voidaan poistaa muuttamalla niiden toiminta osa-kehtiö-, osuuskunta-, yhdistys-tai säätiömuotoiseksi sekä suo-

Jatkuu sivulle 7

Haamut ikääntyvät – väestö nuorenee

Yhtenä häikäisevänä esimerkkinä on EU:ssa ideoitu petos väestön ikääntymisestä ja eläkkeistä. Petoksen keskiössä ovat eläkemaksut ja eläkekertymät sekä elinajanodote ja kestävyysvaje, joka perustuu väestön yli puoleen miljoonaan haamuun. Väestötilastojen mukaan väestö ei ikäänny, sillä kaikki 1961 jälkeen syntyneet eivät pysy maassa ja elossa satavuotiaiksi, vaikka Tilastokeskus niin väittää. Aina joku kuolee tai muuttaa muille maille. Valtamediassa (HS 29.4.14) kerrottiin ”sitoutumattomien” nuorisjärjestöjen ja opiskelijoiden neuvottelutyöryhmän uskovan ikääntymiseen ja kannattavan eläkemaksujen ja eläkeiän nostoa.

Jutusta jäi sellainen maku, että koko homman jäljet johtavat syltityhtehtaalte, kun jutun kuvassa poseerasivat Työeläkelaitosten toimitusjohtaja Suvi-Anne Siimes ja Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen. Nämä kaksi pukaria ovat entisiä valtionvarainministereitä, joiden pusseissa ei ole puhtaita jauhoja. Vällä ja voimalla markinoitu väestön ikääntymisennuste on tietoinen petos. Sen tehneet väittävät, että nykyiseen verraten 80 täyttäneitä on vuonna 2040 kaksinkertainen määrä ja jokainen 1961–75 syntynyt on maassa ja elossa. Tämä on todellista ennustajaeukkojen juhlaa, kun kaikki uskovan heidän mielettömiin satuihinsa.

Sotien jälkeen 1975 mennessä maasta muutti pois yli puoli miljoonaa. Lisäksi ennen eläkeikää osa väistämättä kuolee. Nämä huomioonottaen väestötilastoista on suhteellisen helppo laskea, että ennustajaeukkojen väite elossapysymisestä, elinajanodotteesta ja kestävyysvajeesta ovat häikäilemätöntä, puhdasoppista petosta.

Eläkelakia on muutettu monen monta kertaa. Alun alkaen normaali eläke alkoi kertyä, kun henkilö täytti 23 vuotta. Siitä alkoivat eläkemaksut, jotka olivat bruttopalkan päälle maksettua verotonta palkkaa. Osalla maksuista maksettiin eläkkeitä ja osa sijoitettiin yhteiseen eläkerahastoon. Täysi eläke tuli 40 työvuodesta, 480 työkuukaudesta ja laskettiin viimeisten työssäolovuosien palkoista.

Tärkein muutos otettiin käyttöön 2005, kun eläkkeen ker-

He, jotka omistavat Suuret Rahat määräävät myös tavallisten ihmisten keräämistä suurista eläkerahoista. Heitä on vain pienen pieni joukko, mutta rahan voimalla he päättävät mitä loppujen lopuksi maassa, sinulle ja minulle tapahtuu. He ovat virka- ja muine apumiehineen äärettömän kekseliäitä ja häikäilemättömiä.

Kuvat: Heikki Männikkö

Senaatintorilla 23.5.-14 ”nyt saa riittää”-mielenosoituksessa ”luutamummut” esittivät pieniin eläkkeisiin tasokorotusta ja suuriin eläkkeisiin eläkekattoa, sekä epäoikeudenmukaisen ”taitetun indeksin” korjaamista alkuperäisen työeläkelain mukaiseksi. Totta on, että raha-jumalan apostolit valehtelevat.

tyamisen alkaminen siirrettiin 18 ikävuoteen. Työeläkkeen määrätymisessä siirryttiin 45 työvuoteen; 540 työkuukauteen. Eläkkeelle siirtymistä voi lykätä 68 ikävuoteen asti, jos työantaja sen sallii ja jos voimia riittää. Näin työuran pituudeksi tulee 50 vuotta; 600 työkuukautta. Samalla työeläkerahastojen luonne muuttui, kun jokainen kerää rahastoon oman eläkkeensä. Ennen-aikaisen kuoleman sattuessa siihen ei jälkeläisillä kuitenkaan ole perintöoikeutta, joten rahat jäävät eläkeyhtiön voitoksi.

Jo tässä vaiheessa muutos on järjestyttävä, mutta se on vain jäävuoren huippu. Jatkoa voidaan tarkastella selventämällä muutamaa yleistä väärinkäsitystä ja vertaamalla hieman yksinkertaisten kahta erilaisen tulotason eläkkeen ja eläkerahaston muodostumista.

Eläkemaksut ovat rahaa, jota kerätään rahastoihin, joista eläkkeet maksetaan. Eläkemaksut eivät vaikuta millään tavoin eläkkeiden määrään, vaikka niin yleisesti kuvitellaan. Eläkemaksujen lisäksi rahat kasvavat eläkevarojen sijoituksilla, sijoitustuotoilla. 1990-luvun lopulla eläkeyhtiöiden asettamana tavoitteena oli, että vuoteen 2030 mennessä rahastojen pitäisi olla 151,4 miljardia euroa (900 mrd.mk).

Vuonna 2013 ne olivat 162,2 miljardia euroa. Tavoite siis saavutettiin 17 vuotta etuajassa merkittävästi mm. pankkikriisin aiheuttamista sijoitustappioista huolimatta.

Eläkekertymä määrää uuden lain mukaan eläkkeen suuruuden. Nyt itse kunkin eläkekertymä muodostaa henkilökohtaisen eläkerahaston. Se alkaa karttua, kun henkilö täyttää 18 vuotta. 35 ensimmäistä vuotta (420 kk) karttuma on 1,5 prosenttia ja 10 vuotta (120 kk) 1,9 prosenttia. Jos töissä voi jatkaa vielä 5 vuotta (60 kk) saa superkarttumana 4,5 prosenttia. Normaalilla vanhuuseläketä lasketaan jakamalla kertynyt palkkasumma aina työuran pituudella (420+120) 540 kuukaudella. Työkuukausien määrällä ei ole mitään vaikutusta. Työstä poissaolokuukausista pakkasummaan lisätään erikseen määrätty pieni laskennallinen erä.

Tavoiteltu eläkeiän nosto kolmella vuodella, merkitsee varmasti kaikkien työuran pidentymistä (420+180) 600 kuukauteen ilman, että olisi mitään näköaloja työn, palkan ja eläkekertymän lisääntymisestä. Jos eläkeikää nostetaan, on varmaa vain se, että eläke laskee kahdella tavalla – eläke pienee ja eläkeeläolon aika lyhenee ja se, että eläkerahastot säästyvät ja

kasvavat. Hyväpalkkaiselle karttuu eläkettä siten, että jos 18–52 ikävuosina siis 420 kuukaudessa tienaa joka kuukausi 3000 euroa, saa palkkaa yhteensä 1 260 000 euroa. Siitä kertyy eläkepottiin 661 500 euroa. Kun se jaetaan 420 kuukaudella, tulee kuukusieläkkeeksi 1 575 euroa. Kun seuraavan 53–62 ikäkaudella, 120 kuukaudessa tienaa 360 000 euroa kertyy eläkepottiin 68 400 euroa. Jakamalla se 120 tulee eläkkeeksi 570 euroa. Nyt kuukausieläke on yhteensä 2 145 euroa.

Pätkätöiden vanki tienaa opiskelu-, varusmies- ja eripituisen työttömyysaikojen laskennallisista korvauksista huolimatta keskimäärin 1000 euroa vuodessa, niin 420 kuukaudessa kertyy palkkaa 420 000 euroa ja eläkettä 220 500 euroa. Kun se jaetaan 420, tulee kuukusieläkkeeksi 525 euroa. Jos seuraavan 120 kuukauden aikana saa saman kuukausipalkan, tienaa yhteensä 120 000 euroa. Eläkepottiin siitä kertyy 22 800 euroa, joka kuukausilla jaettuna antaa eläkkeeksi 190 euroa. Nyt kuukausieläke on yhteensä 715 euroa.

Kuten sanottu työeläkemaksuilla ei ole mitään tekemistä eläkkeen suuruuden kanssa. Sen määrää vain aika, 540 kuukautta ja sinä aikana saatujen palkkojen määrä. Netissä on monia eläkelaskureita, mutta vain harva osuu edes lähelle oikeaa, kun ne yleensä vain yllyttävät yksityiseen eläkesäästämiseen.

Superkarttuma nostaisi molemmissa tapauksissa eläkettä reippaasti. Ensimmäisessä peräti 675 euroa ja jälkimmäisessä 379 euroa. Mutta todennäköisyys niiden saamiseen on pieni, kun ne tulevat työnantajille pieniä maksuja ja kalliimmiksi ja kun jaksaminenkin lienee useimmilla alakantissa.

Eläkerahastoon molemmissa tapauksissa oletettiin palkoista kertyvän 24,2 %:in mukaan varoja sen verran, että jos eläkeeläoloa kestää 15 vuotta, niin rahastoon jää ylijäämää 3,1 %. Mikäli eläkeeläoloa kestää pidempään syntyy vaje. Kertyneet ja kertyvät eläkevarat on sijoitettava tuottavasti. Nykyisten ohjeiden mukaan sijoitusten on tuotettava (korkoa) vähintään 4 % vuodessa ja aina korkoa korolle.

Jos pätkätyöläinen 45 vuodessa saa palkkaa vuosittain keskimäärin 12 000 euroa, niin vuoden eläkemaksu on 2 880 euroa, josta kertyy rahastoon yhteensä 130 680 euroa. Jokainen euro rahastossa kasvaa korkoa korolle, siten työvuosien aikana rahasto kasvaa 348 685 euroon. Viimevuonna (2013) kasvu oli 7,5 %.

EU muutti aiemmin harvinaiset epätyypilliset työsuhteet tyypillisiksi. Niissä työttömyyden ja pätkätöiden kiertäessä olevien vuosiansio ei ole koskaan ollut häviö. Vuoden 2012 verotilastossa palkansaajista 42,9 %. He tienasivat keskimäärin 11 919 euroa vuodessa, 993 euroa kuukaudessa. Työllisyys tilanne ei ole 20 vuodessa parantunut. Siksi hyvällä syyllä voidaan pelätä, että suurin osa näistä on sidottu koko työikänsä ajaksi huonopalkkaisiin pätkätöihin. Kun on nähtävissä, että työtillanne koko ajan heikkenee, se väijäämättä lisää pienipalkkaisten määrää. Heidän on turha odottaa kultaista vanhuutta.

EU:n ennakkoehtoina olivat pääomien, tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuminen. Se muutti tuotannon rakennetta ja vähensi työn tarvetta merkittävästi. Tilastokeskuksen mukaan kaudella 1991–2012 tuotanto kasvoi keskimäärin 2,63 % vuodessa. Edelliseen 22 vuoden kauteen verraten kasvusta oli leikattu yli puolet. Sen sijaan tuonti kasvoi 3,57 kertaa tuotantoa nopeammin ja pääomien vienti kasvoi räjähdysmäisesti. Työn tarve väheni yli 700 miljoonaa työtuntia. Vuonna 1990 ei ollut päätöitä, mutta työttömänä oli 180 tuhatta. Viimevuonna ilman päätöitä työttömyys oli mielettömät 580 tuhatta täyttä henkilötyövuotta.

EU:n aikana menetetyt palkkasummat ovat valtavat, eikä parannusta ole näköpiirissä. Ne ovat pois myös tulevista eläkkeistä. Kaiken ylittävä haaste on todellinen työllisyyden parantaminen. EU:ssa työttömyys jatkuvasti pahenee. Suunnan muuttaminen vaatii eroa EU:sta ja vapaakaupasta sekä omalle tuotannolle rajasuojan ulkomaisten suur yritysten häikäilemätöntä riistoa vastaan.

Kai Kontturi

SUOMALAINEN KAPITALISMI JA MORAALI

Jatkoa sivulta 6

simalla yksityisiä palvelujentuottajia. Kapitalistisen etiikan mukaan mitään tuottavaa liiketoimintaa ei pidä jättää yhteiskunnan haltuun.

Kapitalismi ja kulttuuri

Kapitalistisen kulttuurin keskiössä ovat kaiken kilpailuttaminen ja tuotteistaminen sekä yksilöllinen tähteyks. Kilpailullinen viihde on nykyisin kulttuurin päävirtaus. Sen hyvyysarvon ja suosion määräävät myydyt oheistuotteet sekä esiintymispalkkioiden ja pelaajasopimusten rahallinen suuruus. Kapitalistisen etiikan mukaan on oikein, että kaikki kulttuuri viihdeellistetään ja kaupallistetaan. Kulttuurin tehtävänä on tukea kapitalismia – ei kyseenalaistaa sitä.

Valintatilanteiden arvo-ongelmat

Kaikkiin elämässämme tekemiin va-

lintoihin liittyy eettinen vastuu, joka kohdistuu välillisesti tai välittömästi sekä itseemme että ympäristöömme. Filosofi Thomas Nagelin mukaan valintatilanteisiin liittyy toisia ihmisiä kohtaan olevia erityisiä velvollisuuksia, kaikkia koskevia yleisiä ominaisuuksia, hyödyn periaate, perfektionistisia arvoja ja omaan elämänsuunnitelmaan liittyviä sitoumuksia.

Yksittäiset kapitalistit ovat yleensä velvollisuudentuntoisia vain omaa perhettään ja omistamaansa yhtiötä kohtaan. Sitä vastoin luokkana heidän velvollisuudentunteensa yhteiskuntaa kohtaan on laimeaa. He eivät kohtele tasarvoisesti ihmisiä. Tiukka kapitalistinen työkulttuuri loukkaa työntekijöitä psyykkisesti ja fyysisesti. Työttömyyttä pidetään tarpeellisenä. Suursijoittajien tekemiä valintoja ohjaavat yksipuolisesti saavutettava hyöty. He eivät ole kiinnostuneita toimintansa aiheuttamista haittavaikutuksista. Nalle Wahlroosil-

la on omat perfektionistiset arvonsa, joita hän noudattaa tinkimättä. Kapitalistit ja heidän asiamiehet saattavat projektiin ryhdyttyään sen loppuun, koska he ovat siihen sitoutuneet.

Kenen hallussa on valta, se määrittää moraalisen sisällön

Valta on aina yhteiskunnallinen suhde. Se on sovellettavissa vain ihmisten välisiin suhteisiin, vallan objektina ja subjektina saattavat esiintyä vain ihmisyyksi, sosiaaliryhmät tai ihmisen muodostamat yhdyskunnat, joille on ominaista tietoisuus ja tahto. (N. Keizerov)

Vallankäyttö on ihmisen tie-toista valtaa hallita toista ihmistä, hänen tahattomien ja tahallisten tekojensa valvomista ja tarpeen vaatiessa myös niiden tukahduttamista. Sama periaate on sovellettavissa myös yhteisöihin. Vallankäyttö on myös ihmisten normatiivisten käyttäytymisohjeiden asettamista

ja niiden valvontaa yhteiskunnassa.

Yksilöllisen vallan määrä on sidoksissa yhteiskunnalliseen luokka-asemaan, yksilön kykyihin ja taitoihin (sekä psyykkisiin että fyysisiin) sekä sukupuoleen, etniseen taustaan ja kuulumiseen johonkin marginaaliryhmään (vammaiset, lapset ja vanhukset).

Friedrich Engels kirjoitti Anti-Dühringissään moraalista mm. seuraavaa: ”Kaikki tähänastiset moraliopit ovat viime kädessä kunkin-aikaisen taloudellisen yhteiskuntatilan tuotteita. Ja samoin kuin yhteiskunta on tähän asti liikkunut luokkavastakohtaisissa, samoin on moraalilla aina ollut luokkamoraalia; se on joko oikeuttanut hallitsevan luokan valta-aseman ja sen harrastukset, taikka se on, niin pian kun sorretti luokka tuli kyllin voimakkaaksi, edustanut sorrettujen suutumusta tätä valtaa vastaan ja sorrettujen tulevaisuuden harrastuksia. Ei ole epäilystäkään, että mo-

raali on tällöin suurin piirtein kehittynyt samoin kuin inhimillisen tiedon kaikki muutkin haarat. Mutta luokkamoraalista emme vielä ole päässeet. Luokkavastakohtien yläpuolella ja niiden muistelemisen yläpuolella oleva, todellinen inhimillinen moraalikäy mahdolliseksi vasta yhteiskunnan sillä asteella, jolla luokkavastakohta on paitsi voitettu, myöskin elämän käytännölle unohdettu.”

Matti Laitinen

Lähteet: Oleg Drobnitski, Moraalikäsite, s. 8, Progress 1980, Moskova; Oikeudet ja elämän arvot, Ilkka Patoluoto, Tutkijaliitto 1990; N. Keizerov, Valta ja auktoriteetti, s.18, Edistys, Moskova 1975, Max Weber, Protestanttinen etiikka ja kapitalismin henki, WSOY 1980; Friedrich Engels, Anti-Dühring, Kansankulttuuri 1971; Maurice Godelier: The mental and the material London: Verso 2011.

EU:n ja USA:n vapaakauppasopimus lisää suurpääoman ylivaltaa

Tullimaksupohjaisten kaupan esteiden poistaminen tarkoittaa sitä, että poistetaan sääteilyä, joka vaikeuttaa saman tuotteen myymistä sekä Yhdysvalloissa että Suomessa. Kaupan esteiden purkamisella tarkoitetaan säädösten yhtenäistämistä ja toisen osapuolen standardien osittaista hyväksymistä. Euroopassa on esimerkiksi käytössä varovaisuusperiaate, jonka mukaan vaikkapa kemikaalilainsäädännön rajoituksilla suojellaan ennakoita ihmisiä. USA:ssa sen sijaan ongelmat ratkotaan jälkikäteen lakituva.

Tällä sopimuksella eurooppalainen yhteiskuntamalli amerikkalaistetaan. Käytännössä tämä voi tarkoittaa sitä, että vaikkapa amerikkalaisille gmo-tuotteille tai hormonien avulla kasvatetulle lihalle pitää salia pääsy eurooppalaisille markkinoille.

Sopimus on laaja-alainen ja se koskee sekä materiaalisia että immateriaalisia tuotteita ja palveluita. Se avaa myös julkiset hankinnat yhä laajemmalle kilpailulle. Se saat-taa esimerkiksi aiheuttaa korvausvastuun kunnalle, joka ottaa järjestettäväkseen kerran yksityistämässä terveyspalvelut vaikkapa palveluiden huonon laadun vuoksi.

Sopimus sementoi yksityistämisen yhdensuuntaisuuden. Kerran yksityistettyä tuotantoa tai palvelua ei voi ottaa uudelleen yhteiskunnan järjestettäväksi ilman suurta korvausvaatimuksen uhkaa.

Investointisuoja turvataan kapitalistien edut keinoja kaihtamatta

Sopimuksen merkittävin ongelma liittyy investointisuojan parantamiseen. Sopimuksen myötä yritykset voisivat nostaa korvauskanteita valtioita vastaan, jotka päätöksillään ovat heikentäneet yritysten nykyisiä tai oletettuja voittoja.

Tällaisista sopimuksista on esimerkkejä maailmalta. Vuonna 2013 maailmanpankin alaisuus-

EU ja USA käyvät neuvotteluja maailman suurimman vapaakauppa-alueen muodostamiseksi. Tämän TTIP (transatlantic trade and investment partnership) sopimuksen myötä vähennetään nyt jo olemattomia tullimuureja, mutta ennen kaikkea sillä vahvistetaan sijoittajan suojaa. Sopimus on malliesimerkki siitä, miten suurpääoman voittojen kasvu yritetään turvata täysin piittaamatta kansalaisten eduista ja hyvinvoinnista. EU:n ja USA:n väliset tullimuurit ovat autoteollisuutta ja maataloustuotteita lukuunottamatta jo nyt hyvin alhaiset. Sopimuksen olennaisin tavoite onkin vähentää muita kuin tullimaksupohjaisia kaupan esteitä ja vahvistaa sijoittajan suojaa.

Tuhatlukuinen joukko eri kansalaisjärjestöjen edustajia muistutti 23.5. Helsingin keskustassa TTIP- sopimuksen vahingollisuudesta.

nessa toimiva ICSID määräsi Ecuadorin maksamaan amerikkalaiselle Occidental Petrol yhtiölle 2,3 miljardia dollaria sopimuksen purkamisesta. Kanadalainen kaivosyhtiö Infinito Gold vaatii Costa Ricalta yli miljardin dollarin korvauksia siitä, että se on estänyt yhtiön kaivoshankkeen toistuvien ja vakavien lainrikkomusten vuoksi. Vastavasti Gabriel Resources yhtiö uhkaa Romaniaa 1,4 miljardin euron korvausvaateella, mikäli Romania estää ympäristön kannalta katastrofaalisen kultakaivoshankkeen. Vireillä on myös sähköyhtiö Vattenfallin Saksaa vastaan nostama oikeusjuttu koskien Saksan päätöstä luopua ydinvoimasta.

Kaiken kaikkiaan olemassa olevien kauppasopimusten puit-

teissa on nostettu yli 500 oikeusjuttua. Eniten kanteita ovat teh-tailleet yhdysvaltalaiset, alanko-maalaiset, britannialaiset ja saksa-laiset yritykset. Yleisimmin kanteet on nostettu kehitysmaita vastaan. Vuonna 2013 ratkenneista jutuista 70 % ratkesi sijoittajien hyväksi. To-teutuessaan sopimus saattaa viedä Suomenkin syytettyjen penkille lu-kusten valmisteilla olevien kaivos-hankkeiden tiimoilta, mikäli hank-keille asetettavien ympäristövaati-musten katsotaan loukkaavan so-pimusta.

Selvittelymekanismi on oikeudenkäytön irvikuva

Epäiltyyn sopimusrikkomukseen liittyvien kanteiden käsitte-ly tapahtuisi erityisessä selvittely-

mekanismeissa. Nykyään vastaavan-laisiin sopimuksiin liittyvää kantei-den käsittelyä hallitsee muutama amerikkalainen ja britannialainen asianajotoimisto. Asianajo- ja käsit-telykulut ovat noin 8 miljoonaa dol-laria juttua kohden. Näin ollen ky-seessä on myös erittäin tuottoisa lii-ketoiminta.

Lisäksi 15 eurooppalaista ja pohjoisamerikkalaista lakimies-tä on päättänyt yli puolet kaikista sopimuskiistoista. Nämä toisilleen tutut henkilöt siirtyvät tilanteen mukaan tuomareiksi asianajajiksi ja päinvastoin. Monet heistä ovat toimineet myös hallitusten jäseni-nä kehitysmaita oikeuteen haasta-neissa yhtiöissä. Ei liene yllätys, et-tä koko sopimuksen valmistelu on

tapahtunut salassa ja tiiviissä yh-teistyössä suurpääoman lobbarei-den kanssa.

Vapaakauppasopimus on torjuttava

Valmisteilla oleva vapaakauppaso-pimus on erittäin epädemokraatti-nen ja se rajoittaa merkittävästi val-tion itsemääräämisoikeutta. Toteu-tuessaan se uhkaa ihmisten perus-oikeuksia tukevan ja ympäristön pi-laantumista ehkäisevän lainsäädän-nön kehittämistä. Siihen sisältyvä sovittelumekanismi on myös hyvin ongelmallinen, sillä oikeudenkäyt-tö tapahtuu täysin suurpääoman ehdoilla. Se myös tekee yksityistä-misestä yhdensuuntaista. Jos yksi-tyistäminen osoittautuu ongelmal-liseksi yhteiskunnalliseen omistuk-seen tai palveluiden järjestämiseen on käytännössä mahdotonta pala-ta.

On selvä, että ylikansalli-nen kapitalismi tarvitsee tällai-s-tä sääteilyä. Kapitalismin nykyinen talouskriisi on jatkunut seitsemän vuotta. Kriisiytyvä kapitalismi tar-vitsee yhä voimakkaampaa luon-nonvarojen ja työläisten riistoa tur-vatakseen riittävät voittonsa.

Tilannetta ei voi korjata muuttamalla kapitalismia, vaan muutoksen täytyy lähteä työväen-luokan eduista käsin. Tarvitsem-me vahvan yhteisrintaman, jolla käännetään talouspolitiikan suun-ta pois uusliberalismista – kohti so-sialismia. Yksi merkittävä askel tässä taistelussa on tämän vapaakauppa-sopimuksen torjuminen yhteistyös-sä kaikkien edistyksellisten euroop-palaisten ja amerikkalaisten jouk-koliikkeiden kanssa. Eurooppalais-ta yhteistyötä demokraattisten voi-mien kanssa tarvitsemme myös jat-kossa enenevässä määrin myös mo-nessa muussa asiassa.

KÄ/Juha Kieksi

Meksikon seminaari 2014: Ehdoton EI NATO:lle - yhteisrintamaan uusliberalismia vastaan

Kommunistien liiton varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa osallistui järjestönsä edustajana ja ainoana suomalaisosallistujana Meksikon työväenpuolueen järjestämään 18. seminaariin ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta” 27.-29.3.2014. Pääkaupunki Mexico Cityssä pidettyyn seminaariin osallistui vieraita 37 eri maasta, pääpainon ollessa Latinalaisen Amerikan maissa. Seminaarissa oli 210 kansainvälistä vierasta, meksikolaisia osanottajia oli 330. Ohessa hänen seminaarissa pitämänsä puheenvuoro.

Tommi Lievemaa yhdessä italialaisen ja kyproslaisen toverin kanssa vieraillessaan Benito Juarezin (1806-1872), entisen presidentin ja edistyksellisen uudistajan muistomerkillä Mexico Cityn keskustassa.

Hyvät toverit, Kommunistien liitto haluaa esit-tää toverilliset terveiset kaikille se-minaarin osanottajille. Osoitamme nämä terveiset erityisesti järjes-tävälle puolueelle, Meksikon Työ-väenpuolueelle. Haluamme myös vilpittömästi kiittää mahdollisuu-desta osallistua jälleen tänä vuonna tähän merkittävään tapahtumaan.

Yhdysvaltojen johtama so-tilasliitto NATO on laajentunut aggressiivisesti Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin hajoamisen jäl-keen. Laajentuminen on merkinnyt Venäjälle NATO:n sotilastukikohtien ja ohjuspuolustusasemien ketjun muodostumista sen rajojen tuntu-maan. Yhdysvallat on moneen ker-taan rikkonut Venäjälle antaman-

sa lupaukset olla laajentamatta so-tilasliittoa lähemmäksi sen rajoja. Venäjä on tähän asti ollut melko kärsivällinen asian suhteen, mutta ei enää. Ukrainassa tapahtunut Yh-dysvaltojen ja Euroopan unionin tukema fasistinen vallankaappaus katkaisi kamelin selän. Venäjän on yksinkertaisesti mahdotonta hy-väksyä jatkuvasti kasvavaa NATO:n läsnäoloa sen rajojen tuntumassa. Vallankaappauksen todellisuena ta-voitteena ja taustavaikuttimena on saada Ukraina mahdollisimman no-peasti sekä EU:n että NATO:n jäse-neksi.

Mielenosoitukset alkoivat Kiovassa, kun presidentti Janu-kovitsh kieltäytyi allekirjoitta-masta assosiaatiosopimusta EU:n kanssa. Sopimus oli räätälöity hyö-dyttämään yksipuolisesti EU:ta, kun taas Ukrainalle se merkitsi orjasopi-musta uusliberalistisine talouden uudistusvaatimuksineen. Nämä uu-distukset ovat liiankin tuttuja Krei-kan, Espanjan ja muiden maiden kansoille, jotka ovat joutuneet kär-simään raskaasti niin sanotun Troi-kan (EU-komissio, IMF, EKP) sanele-mista talousohjelmista.

Yhdysvallat ja EU väittivät Krimillä pidettyä kansanään-es-tystä Venäjään liittymisestä ”lait-tomaksi” ja ”kansainvälisen oikeu-den vastaiseksi”. Kuten presidentti Putin ironisesti huomautti, on sen-

tään hyvä että länsi edes nyt he-rää tunnustamaan kansainvälisen oikeuden. Kuten hyvin tiedämme, on täydellisen tekopyhää lännen taholta puhua kansainvälisestä oi-keudesta yhtään mitään. Yhdysval-lat on jo yksinään rikkonut luke-mattomia kertoja kansainvälistä la-kia vuosikymmenten saatossa, kun se on käynyt laittomia sotia ympä-ri maailmaa.

Kohti tasa-arvon ja soli-daarisuuden Eurooppaa

Suomen oikeistolainen eliitti käyt-tää Ukrainan tilannetta hyväkseen propagandassaan maamme liittä-miseksi sotilasliitto NATO:n täysjä-seneksi. Kommunistien liitto vastustaa jyrkästi maamme NATO-jäse-nyyttä kuten myös kaikkinaista yh-teistyötä sotilasliiton kanssa. Vaa-dimme, että Suomesta tulee jälleen aidosti puolueeton, liittoutumaton maa, jolla on hyvät suhteet naapu-riimme Venäjään. Suomella on olta-va oikeus omaan EU:sta riippumat-tomaan ulkopolitiikkaan.

Vasemmistolaisten ja työ-väenpuolueiden tärkein ajan-kohtainen tehtävä niin Suomessa ja myös laajemmin Euroopassa on rakentaa EU:n ajaman uusliberalis-min vastaisia yhteis- tai kansanrin-tamia. Kommunistien liitto osallis-tuu toukokuussa pidettäviin EU-parlamenttivaaleihin Suomen työ-

väenpuolueen kautta yhteisellä lis-talla Suomen kommunistisen puo-lueen ja muiden edistyksellisten voimien kanssa.

On välttämätöntä muuttaa Euroopan suuntaa kohti demo-kratiaa, rajoittaa suurpääoman valtaa ja pelastaa hyvinvointival-tio. Näemme, että hyvinvointivaltio on mahdollista säilyttää laittamalla suurpääoma maksamaan osuuten-sa laskusta. On sietämätöntä, että samaan aikaan kun veroparatiiseis-sa makaa piilotettuna tuhansia mil-jardeja euroja kapitalistien rahaa, meille kansalaisille uskotellaan, et-tei hyvinvointivaltioon ole enää va-raa. Tarvitaan uutta Eurooppaa, Eurooppaa ilman EU:ta, tasa-arvoisen yhteistyön ja itsenäisten maiden välisen solidaarisuuden Eurooppaa.

Näiden tavoitteiden saavut-tamiseksi on kehitettävä työ-väenliikkeen strategiaa ja tak-tiikkaa, jotka tähtäävät kapitalis-min rajojen ulkopuolelle. Tähän tar-vitsemme yhteistä marxilaista ana-lyysia oikeasta kansainvälisen luok-kataistelun taktiikasta. On edelleen kehitettävä ja päivitettävä marxi-laista filosofiaa huomioiden uusim-mat tieteen ja yhteiskuntakehityk-sen saavutukset. Katsoimme, että kansainvälisestä työväenliikkeestä tulee menestyksellinen vain silloin, kun sillä on yhteinen visio ja teoria.

Tommi Lievemaa

Salaisilla sopimuksilla lisää ”ketun vapautta kanatarhaan”

Vuosina 1995-97 OECD maat kävivät salaisia neuvotteluja monenkeskisestä investointisopimuksesta (MAI). Neuvottelut vuotivat julkisuuteen ja protestiaalto pakotti sopimuksen hylkäämiseen.

Hallitusten kädet sidotaan

TTIP on uudelleenlämmitetty versio MAI:ta. Lori Wallach, Le Monde Diplomatique: ”TTIP sopimuksessa yhdistyvät vahingollisimmat puolet aikaisemmista sopimuksista. Mikäli sopimus astuu voimaan, monikansallisten yritysten etuoikeudet kirjataan lakeihin ja hallitusten kädet sidotaan lopullisesti”.

Monikansalliset yritykset voivat jopa haastaa sopimusvaltiota oikeuteen, jos niiden harjoittama politiikka uhkaa pienentää yhtiöiden voittoja. Tällaisia olisi mm. työelämän normit, ympäristölainsäädäntö, finanssisektorin sääntely, elintarvikkeiden laatu- ja merkintänormit.

Wallachin mukaan Yhdysvaltain delegaatiossa on yli 600 monikansallisten yritysten asettamaa konsulttia, joilla on vapaa pääsy valmisteluasiakirjoihin ja suora yhteys hallinnon neuvottelijoihin. Mikään ei saa vuotaa. Ohjeissa todetaan, että toimittajat ja kansalaiset pidetään ulkona keskusteluista.

Ei mitään rajoitteita suur-yritysten kilpailulle

Kysymys on julkisen vallan määrittelystä. Suomessa on perustuslakivaliokunta ja tuomioistuimet, mutta TTIP perustaisi eräänlaisen perustuslakituomioistuimen, paitsi että se olisi yksityistetty ja toimisi ulkopuolellemme. Eikä sen toimintaan olisi mitään sanottavaa, paheksui Koskeniemi. Siis kaikki rajoitteet haittaavat amerikkalaisten monikansallisten yritysten kilpailukykyä, joten asianajotoimistoille riittää töitä.

Poliittinen liikkumavara terveydenhuollossa, energiasektorilla, koulutuksessa, vesihuollossa ja kuljetuksissa pienenee olemattomiin, koska kaikki on pakko avata kilpailulle. Ulkomaiset yritykset ovat jo rynnänneet Suomen terveydenhoitomarkkinoille (Attendo, Mehiläinen jne.) ja jäljet pelottavat. Kuoritaan kerma päältä ja voitot kotiutetaan veroparatiiseihin.

Kansalliset tuomioistimet syrjäytetään

Monikansalliset yritykset eivät ha-

Kokoomuksen hokema on ollut koko sen vallassaolon ajan ”lisää vapaakauppaa ja yksityistämistä”. Pääomien vapauttamisen seuraukset jokainen näkee Euroopassa omin silmin, mutta lisää ”vapautta” vain puuhataan EU:n puitteissa. EU:n ja USA:n välillä on käynnissä neuvottelut transatlanttisesta kauppa- ja investointikumppanuudesta (TTIP), jossa luodaan molemmille puolille Atlanttia yhtenäistä vapaakauppalainsäädäntöä. Neuvottelut ovat salaisia eikä lopputuloksesta tiedoteta ennen allekirjoitustilaisuutta, jolloin siihen ei voi enää tehdä muutoksia.

Kuva: Heikki Mannikko

lua alistua kansallisten oikeuslaitosten tuomioihin ja siksi he ovat rakentaneet itselleen mieluisamman välimiesmenettelyn. Kansainvälisen oikeuden tutkija professori Martti Koskeniemi on esittänyt pitkän listan tapauksia, miten välimiesoikeudessa ratkotaan riitoja.

Välimiesmenettely on hänen mielestään aivan pielessä. Investointikiistoja ratkaisessa kansainvälisessä ICSID:ssä yli puolet tapauksista on ratkaissut 15 välimiestä, joita Koskeniemi kuvailee bisnesluokassa lentäviksi kosmopoliiteiksi. Välimiehet ovat usein toimineet aiemmin myös kiistan osapuolina olevien yhtiöiden hallituksissa.

Välimiesmenettelyt ovat erittäin yleisluonteisia, kuten niissä toteutetut syrjimättömyys- ja kohtuullisuusperiaatteet. ”Juristin näkökulmasta ne ovat niin epämääräiset, yleisluonteiset ja poliittisesti väärityneet kuin vain voivat olla”, Koskeniemi on todennut.

Suursijoittajien toiminta hyvin häikäilemätöntä

Hänen mukaansa kysymys on siitä, ettei ulkomaisen sijoittajan kohtuus välttämättä vastaa suomalaista kansankäsitystä siitä. Ne ovat vahvimpien osapuolten eli yritysten mielen mukaisia.

Toiminta on aika häikäilemätöntä. Esimerkiksi Ulkomaiset terveydenhuoltoyritykset haastoivat Slovakian valtion oikeuteen, kun se peruutti terveydenhuollon yksityistämisen vuonna 2006.

Kun Argentiinassa oli massa-

työttömyys ja peso devalvoitiin 2002, sijoittajien kanteiden yhteissumma Argentiinan valtiota vastaan oli suurempi kuin koko Argentiinan vuosibudjetti. Argentiina hävisi. – ”Me alan asiantuntijat olimme suhteellisen skandaloituneita”, Koskeniemi totesi.

Vuonna 2010 viranomaiset kielisivät jälleenkäsittelylaitoksen sijoittamisen Meksikoon, koska se ei vastannut standardeja. Jälleen päätettiin, että Meksikon on korvattava sijoittajille niiden vaatimat menetykset täysmääräisesti. Välimiesasioita hoitavassa ICSID:stä todettiin, ettei sen tehtävä ole arvioida ympäristövaikutuksia vaan pelkästään yhtiöiden kokemien tappioiden määrää.

Voimayhtiö Vattenfall vaati Saksalta miljardikorvauksia päätöksestä luopua ydinvoimasta ja sulkea hiilivoimala Hampurissa. Tupakayhtiö Philip Morris meni oikeuteen, kun Australia vaati tupakka-askin kanteen kuvan syöpäpotilaan keuhkoista.

Myös Kelan lääkekorvausjärjestelmä uhattuna

Vaikka kanne olisi aiheeton, sillä voidaan painostaa valtiota neuvoteluratkaisuun oikeussalin ulkopuolella: esimerkiksi vesittämään laki tai luopumaan siitä. Amerikkalaiset pitävät haitallisina määräyksiä, joista luopumisesta ei komission mukaan edes keskustella. Niitä ovat kemikaaleja koskeva Reach-asetus ja tietosuojadirektiivi.

Listalta löytyvät myös esimerkiksi autojen hiilidioksidipäästöt,

telemarkkinoiden avaaminen, valtioiden postimonopolit, liikenteen ulkomaisen omistuksen rajoitukset sekä rajoitukset tilapäisen ulkomaisen työvoiman käytölle.

Suomea kiinnostava kohta on lääkekorvausjärjestelmä, jonka perusteella asiakkaalle tarjotaan apteekista halvempaa vastaavaa lääkettä. Yhdysvallat on asettanut Suomen lääkekorvausjärjestelmän tarkkailulistalle puolustaakseen lääkkeiden patentteja.

Varsinainen ongelma-ala on maatalous. Haaste eurooppalaiselle maataloudelle on Yhdysvaltain tilojen valtava koko, joka antaa sille kilpailuedun. Iso kysymys amerikkalaisten kanssa on ruuan merkintä. Säilykö eurooppalainen merkintätapa ja tietääkö kuluttaja, syökö hän esimerkiksi muuntogeenistä ruokaa?

Haasteita on myös energiapolitiikka. EU karsastaa liuskekaasun erotteluun käytettyä fracking -menetelmää, koska sitä pidetään kestämättömänä. EU on myös rajoittanut maissista tehdyn biopolttoaineen tuotantoa.

Myös Ay-liike antautunut ”narutettavaksi”

Vaikka puhutaan vapaakauppaneuvotteluista, tullit EU:n ja Yhdysvaltain välillä ovat jo valmiiksi hyvin matalia. 80 prosenttia sopimuksen hyödyistä tulisiikin sääntelyn ja byrokraatian purkamisesta ja julkisten hankintojen avaamisesta kilpailulle.

Komission mukaan sopimus lisäisi kilpailua ja innovointia, mutta aiheuttaisi myös uudelleenjärjestelyjä ja sopeutumistoimia. Suomeksi se tarkoittaa sitä, että monen pitä-

si etsiä itselleen uusi ala ja työ. Vain ulkomaankauppaministeri Alexander Stubb (TS / 2014) uskoo sinisilmäisesti, ettei hormonilihaa alkaisi virrata EU:n markkinoille, jos sopimus astuu voimaan. Hän ei näe tätä ”ketun vapautta kanatarhassa”, koska se on ristiriidassa hänen fundamentaalisen ”vapaus”-uskomuksensa kanssa.

Samanlainen fundamentaalinen uskomus ”vapauden” työpaikkoja lisäävään vaikutukseen riivaa AY-liikettä. Palkansaajien keskusjärjestöt SAK, STTK ja Akava ottivat äskettäin myönteisen kannan TTIP -neuvotteluihin. Ne uskovat (sinisilmäisesti), että sopimus kiihdyttäisi kaupankäyntiä ja kasvua sekä lisäisi tuottavuutta ja kaivattuja työpaikkoja. Lupaukset kasvusta ja työpaikoista perustuvat Lontoolaisen CEPR -keskuksen (Centre for Economic Policy Research) selvitykseen. Siinä uskotellaan sopimuksen tuovan satojatuhansia työpaikkoja EU:n alueelle. Kuulostaa jotenkin tutulta. Samaa kerrottiin, kun Suomi liittyi Euroopan Unioniin – niihin lupauksiin ei usko muut kuin niiden esittäjät.

Lisääntyvillä työpaikoilla perusteltiin myös 20 vuotta sitten syntynyt Pohjois-Amerikan NAFTA -sopimusta, joka toikin miljoonia työttömiä ja hävitti useita teollisuudenaloja Meksikosta. EU:n komissio käyttää hyödyistä kertoessaan kyseisen selvityksen kunnianhimoisimpia arvioita, 119 miljardin euron lisäystä EU:n vuotuisen bruttokansantuotteeseen.

Julkinen valta lopullisesti yksityisille

Sopimusta on arvosteltu siitä, että voimaan tullessaan se kattaisi noin 60 prosenttia maailmankaupasta ja loisi sille uudet normit. Se olisi samalla päätös julkisen vallan siirrosta yksityisille.

Kriitikoiden mukaan Euroopan parlamentin kertaalleen hylkäämää ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement) yritetään sisällyttää sopimukseen patenttisuojaa koskevan IPR-osion muodossa. Se olisi riski kansalliselle tietosuojalle.

Taloudellinen valta on jo luisunut poliittisilta päättäjiltä pankeille ja monikansallisille yrityksille. Pitäisikö se vähäinenskin valta vielä antaa TTIP- sopimuksen puitteissa pääomalle?

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi

Toimituksen otsikointi

Pääkirjoitus viikon myöhässä

Vaalien alusviikolla ei mediaa näyttänyt kiinnostavan ”Nato-intoiu” (UM 27.5), mutta kun huomattiin, että pahin Nato-intoilija nousi vaalien äänikunkaaksi, niin huomattiin, että ”kuninkaan” puheet voivat vahingoittaa Suomea. Kulkiko ”kuningas” sittenkin läpinäkyvissä vermeissä?

Medialla on lupa antaa äänestäjille virheellinen kuva tosiasioista, niin EU:n kuin euronkin osalta ja Kokoomuksen tai Stubbin tahdosta. Median moraalista ei voida korkeaa arvosanaa antaa. Ilmeisesti media käy nyt Kokoomuksen puheenjohtajataistoa, jossa toivotaan Stubbin poistuvan EU:n kentille koska hän voi hölösuisuudellaan vahingoittaa Kokoomusta ja siinä sivussa Suomea. On sanomattakin selvää, että hänen lausuntonsa ovat vuosien kuluessa vahingoittaneet idän-

kauppaamme. Stubbista ei näytä kasvavan uutta Paasikiveä tai Kekosta, mieluummin hän olisi viemässä Kokoomusta heidän osoittamaan pitkälliseen oppositioon.

Uusimaan pääkirjoituksen Nato-ryöpytys kohdistuu ansaitusti Kokoomukseen ja RKP:hen, jotka ovat johtajiensa suulla aukoneet tietä Suomen Nato-jäsenyydelle. Kirjoituksessa viitataan asian tuntevasti Ruotsin rooliin kysymyksessä. Mehän emme ole sitoutuneet Ruotsin päätöksiin kuten ennen autonomian aikaamme, jolloin olimme kynnysmatto Ruotsin ja Venäjän vihanpidolle, joten meidän ei tule hakea tuota rooliamme nytkään Ruotsin päätösten pohjalta. Itsenäistä, Paasikivi-Kekkoslaista Suomea NL/Venäjä ei ole ikinä pitänyt vihollisenaan, mutta Ruotsi-Suomi ja Ruotsi ovat kulkeneet eri teitä. Tästä haglundilaisesta riippu-

vuudesta on syytä irtautua.

Ikävinä Kokoomuksen puheenjohtajataistossa on se, että Kataisen ja Stubbin Nato-völkäminen poistaa Nato-pidäkkeet hallitusohjelmasta, jolloin se tulee vaikeuttamaan mahdollisen uuden ohjelman kasaamista. Idän suhteisiimme nämä ”irtiotot” vaikuttavat joka tapauksessa negatiivisesti. Kokoomus pelaa puheenjohtajapeliään maan tulevaisuuden hinnalla, jota olemme jo saaneet maksaa näiden ”intoilijoiden” varhemmista lausumista. Tämän ”kypäräpuolueen” olisi syytä kirkastaa käsityksensä Suomen kansalle puolustuspoliittisista tahdoistaan ja tarpeistaan, ettei äänestäjille jäisi epäselvää, mihin heitä kulloinkin viedään.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry

Pelastakaa vanhukset Tuusulassa

Yksityistäminen kuntapalveluissa on myös Tuusulassa ottamassa harppauksia sen toteuttamiseksi. Pikapäättöksiä Tuuskodin lopettamiseksi ollaan tekemässä valtuustossakin lehtitietojen mukaan 9.6-14, ja hoi-vapalvelujen antaminen yksityiselle toimijalle.

Nämä ”pikapäätökset vastoin kuntalaisten enemmistön etuja kohdistuvat kuten Tuusulasakin vähäosaisiin - tällä kertaa vanhuksiin. Tämä kertoo kuinka epäonnistunut on maasamme noudatettava kuntapoliitiikka tällä hetkellä. Jo kolmatta vuotta on valtiomme kansantuote laskenut ja valtaapitävät kunnissakin vain yhä leikkaavat yhä kiihtyvällä tahdilla kuntapalveluja. Ja vaikka tämä leik-

kausten tie todistettavasti vain lisää mm. työttömyyttä ja vähentää yhä enemmän kysyntää.

Tämä niukkuuden jatkuva lisääntyvä jakaminen kansalaisille/kuntalaisille, ei tuo pelastusta. Kun samaan aikaan kunta jakaa verovaroitamme tukea yksityiselle Kiljan Sairaala Oy:lle, ylimääräistä vuosittaista tukea 270.000€ ja maksaa n. 40 tuusulalaisen kuntoutettavan hoidosta uskomattomat liki 1 miljoonan euroa. Toivon, että valtuustossa on jo herännyt kuntapalvelujen säilyttämiseksi, vastuullisten valtuutettujen rintama tätä kuntapalvelujemme lopettamista vastaan !

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula

Vappuna uusliberalismin vastaisen y

Kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta

STP: n varapuheenjohtaja Tommi Lievema puhui työvän vappujuhlassa Helsingissä Tokoinrannassa sekä Hermannin kerholla: "Pian 20 vuot-

ta kestänyt jäsenyys Euroopan unionissa on merkinnyt Suomelle kylmää kyytiä. Tänä ajanjaksona rikkaat ovat rikastuneet huimaa vauhtia, mutta pienituloisten tulokehitys on polkenut paikallaan. Työttömyys on jämähtänyt pysyvästi korkealle tasolle, vaikka EU:n väitettiin tuovan työtä ja vaurautta. Erityisesti nuorisotyöttömyys on hälyttävällä tasolla. Hyvinvointipalveluita on yksityistetty ja leikattu kiihtyvällä tahdilla. Tuloterot ovat kasvaneet ja köyhyys lisääntynyt. Suomesa arviolta 100 000 lapsiperhettä jää köyhyysrajan alapuolelle. Pääkötöitä tekee arviolta 1,3 miljoonaa palkansaajaa, joiden vuosipalkka jää alle 10 000 euron.

Julkista taloutta on rapautettu tietoisilla valinnoilla jo vuosien ajan. Miljardeja euroja osinkoja maksetaan joka vuosi ulos maastamme, pois omasta kansantaloudestamme. Suurituloisimpien yksityishenkilöiden ja pääomien verotusta on kevennetty. Yritysveroa on askel askelelta laskettu Holkerin hallituksen aikaisesta 50 prosentista nykyiseen 20 prosenttiin. Pienituloiset sen sijaan eivät ole veronalennuksista päässeet nauttimaan. Päinvastoin, arvonlisäveron ja muiden regressiivisten verojen korotukset ovat kirpaiseet pahiten juuri pienituloisia, joiden tulot menevät käy-

Kuva: Heikki Männikkö

tännössä kokonaan välttämättömään kulutukseen.

Yritysveron taannoista alennusta 24,5 prosentista kahteenkymmeneen perusteltiin työllisyysvaikutuksilla. Minkäänlaista näyttöä työpaikkojen synnystä ei kuitenkaan ole. Veronalennus olikin lähinnä ennenaikainen joululahja yrityksille. Sen valtiontaloutta murentava vaikutus on sitäkin suurempi. On mahdotonta suhtautua vakavasti väitteisiin niin sanotusta kestävyysvajasta, kun valtiovalta omilla toimillaan jatkuvasti pahentaa julkisen talouden ahdinkoa.

EU:n alueella menetetään vuosittain 1000 miljardin edestä verotuloja yritysten verosuunnittelun ja -kierron takia. Veroparatiiseissa makaa tähtitieteellisiä omaisuuksia, jotka ovat suoraan pois kituvan hyvinvointivaltion ylläpitämisestä. Veroparatiisit pitää lakkauttaa – samalla maapallolla ei voi olla olemassa yhtä aikaa sekä vero-

paratiiseja että hyvinvointivaltioita.

Liittyminen yhteisvaluutta euroon oli lopullinen isku suomalaiselle hyvinvointivaltiolle. Maalamme ei sen jälkeen ole ollut mahdollisuutta omaan rahapolitiikkaan eikä esimerkiksi devalvaatioon. Niinpä ainoaksi keinoksi sopeuttaa taloutta on jäänyt sisäinen devalvaatio, mikä tarkoittaa palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden leikkauksia. Liian vahva euro on kiihdyttänyt suomalaisten teollisuustyöpaikkojen vähentämistä. Euro perustettiin palvelemaan lähinnä Saksan vientiä, mikä on myöhemmin paljastunut esimerkiksi Kreikan velkaantumisenä saksalaisille pankeille.

Yhteisvaluutta on ollut vahingollinen useimpien euromaiden taloudelle. Yhteisvaluuttaan liittyvä talouskuri estää käytännössä edistyskellisen, kansanvaltaisen politiikan toteuttamisen, vaik-

ka vaaleissa valtasuhteet muuttuisivatkin. 60 prosentin velkakatto on tuulesta temmattu raja, jonka avulla EU-komissio pitää euro-maita kapitalismin kurissa ja nuhteessa. Julkisen sektorin supistaminen ja yksityisen sektorin kasvattaminen kuuluvat olennaisena osana EU-ideologiaan.

Suomea alettiin uudistaa eurokuntoon jo 1980-luvun jälkipuoliskolla, kun pääomamarkkinat vapautettiin. Seuraukse-

na oli katastrofaalinen lama, jonka seuraukset tuntuvat ja näkyvät yhä ympärillämme. Tuolloin tapahtunut politiikan suunnan muutosta voi hyvällä syyllä nimittää pääomapiirin vallankaappaukseksi.

Äskettäin paljastui, että Suomi on solmimassa sotilasliitto Naton kanssa niin sanotun isäntämaasopimuksen. Hallitus ei muistanut informoida asiasta eduskuntaa eikä sen ulkoasiainvaliokuntaa lainkaan. Suomi takaa Natolle sopimuksessa kauttakulun, ilmatilan, lentokenttien ja satamien käytön, harjoitusalueet, miehistön majoitukset, muonitukset ja sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Eipä ihme, ettei asiaa uskallettu tuoda eduskuntaan. Menettely muistuttaa Hitlerin Saksan kanssa talvisodan jälkeen solmittua kauttakulkusopimusta, jota sitäkin alkusi vähäteltiin valtiovallan toimesta. Nato-sopimus menee laajuudessaan vielä Natsi-Saksan kanssa sol-

mittua sopimustakin pidemmälle.

Naton johtajavaltio USA ja sen alihankkija EU muodostavat suurkapitalistien hallitsemien blokin, jonka järjestyspoliisia toimii sotilasliitto Nato. Nämä pyrkivät levittämään uusliberalistisen kapitalismin ja vapaakaupan ideologiaa kaikkialle maailmaan. Yhteistyöstä kieltäytyviä rangaistaan armottomasti. Tästä esimerkkinä käyvät vaikkapa Serbian pommitukset vuonna 1999, kun Milosevic kieltäytyi alistumasta lännen saneluun. Vastaavilla perusteilla hyökättiin myös esimerkiksi Libyaan, Venezuelaan, Kuuban ja Korean demokraattisen kansantasavallan horjutus-kampanjat sekä Ukrainan fasistivallankaappaus kumpuavat niin ikään samasta lähteestä.

Kaikilla kansoilla on oltava oikeus päättää omasta suunnastaan ilman pelkoa imperiaalistien aggressioista. Suurin este kansojen itsemääräämisoikeudelle tämän päivän maailmassa on USA:n, EU:n ja Naton muodostama blokki. Meillä on käynnissä valtaisa vyörytys maamme Nato-jäsenyyden puolesta. Suomen ei pidä missään olosuhteissa liittyä sotilasliitto Naton jäseneksi. Suomen on irtauduttava EU:n yhteisestä ulkopoliitikasta sekä yhteistyöstä Naton kanssa. Puolueettomuuspolitiikka sekä ystävälliset naapurisuhteet Venäjään ovat parhaita takeita turvallisuudellemme ja menestyksellemme. On irtauduttava tuhoisasta EU-politiikasta. Pääomapiiriin itselleen kaappaama valta on palautettava kansalle. EI EU:lle! EI Natolle! EI USA:n maailmanherruudelle!

Toivotan kaikille mitä parhaita työvän Vappujuhlaa!"

Euroopan unionin tulevaisuudesta

Työkansan vapputapaamisessa Hermannin kerholla puhui STP:n varapuheenjohtaja Minna Ekman: "Euroopan unioni mää-

rittelee tulevaisuuttaan "yhteiskunnaksi, joka on yhteinen eri kansallisuuksille ja valtioille, jossa ollaan yhdessä erilaisia". Lisäksi EU julistaa olevansa "kestävän rauhan projekti, jossa riidat ratkotaan puhumalla ja demokraattisilla vaaleilla". Miten EU-kansalaiset voimme vakuuttua siitä, että tulevaisuuden EU on demokraattinen eikä suuntaudu liikaa kaupalliseksi yritysten määräysvallassa toimivaksi "käskynhaltijaksi"?

Ihmisten hyvinvointi syntyy myös taloudellisella vauraudella, mutta on ollut väärää politiikkaa lähteä EU-tasolla tukemaan ensisijaisesti yritysten toimintaa työväestön ja vähäosaisimpien etuja sortaen ja ihmisoikeuksia väheksyen. Lähtökohdaksi tuleekin ottaa ihmisten Eurooppa, jota tuetaan yritysten yhteiskuntavastuullisella kestävä kehityksen ja ympäristövaikutun mukaisella rakentavalla toi-

Kuva: Heikki Männikkö

minnalla.

Euroopan unioni rakentuu pitkälti myös sisäiselle keskinäiselle kaupalle, mutta sen lisäksi jokaisella jäsenmaalla tulisi olla oikeus kaupan harjoittamiseen myös naapurimaiden kanssa. Tämä asia tulee esille erityisesti pohdittaessa Suomen ja Venäjän keskinäisten kaupallisten suhteiden turvaamista myös jatkossa. Ei voi olla niin, että Suomen tulee luopua Venäjän kaupasta vanhanaikaisen keskieuropalaisen kauppapolitiikan vuoksi.

Suomen on noudatettava Euroopan unionin jäsenvaltiona

keskinäistä talouspolitiikkaa, eikä sen ole siis välttämättä mahdollista noudattaa kansallisen taloutensa hoidossa esimerkiksi Islannissa viime vuosien aikana toteutettuja taloustoimenpiteitä talouden kohtamiseksi.

Keskitetyn leikkauspolitiikan harjoittaminen on koko EU:n alueella johtanut siihen, että noin kolmasosa Euroopan, hyvin todennäköisesti jopa suurempi osa, Euroopan unionin alueen valtioiden väestöstä on köyhyysrajan alapuolella syrjäytymässä tai syrjäytetty. Asiantuntijoiden mukaan

on nähtävissä, että Euroopan unionin alueella ympäristökriisit vaikeutuvat, talous ei enää kasva samoin, elintasolaskee, sosiaaliset jännitteet palaavat, turvallisuusongelmat lisääntyvät, liiallinen/hallitsemattomaksi laajeneva maahanmuutto lisääntyy ja infrastruktuurit pettävät. Euroopan sisäinen rauha, jonka katsotaan perustuneen vakaaseen ja vaurastuneeseen keskiluokkaan, voi horjua, koska keskiluokan arvelaan kutistuvan ja tuloerojen muutenkin vain kasvavan.

Euroopan unionin tulevaisuudelle ennustettujen vakavien ongelmien vuoksi on unionin keskeisissä, poliittisissa päätäntävällän mekanismeissa alettu entistä vakavammin pohtia kysymystä Euroopan unionin säilymisestä yhtenäisenä tai jopa yhtenäisempänä - miten EU-kansalaisia motivoidaan yhteiseen tulevaisuuteen? Mitä sitten voitaisiin tarjota tilalle sukupolville, jotka arvostavat esimerkiksi materialismin, kilpailun ja aseiden sijaan

sosiaalisen ja taloudellisen pääoman tasapuolisempaa jakoa, ekologisuutta ja aseettomuutta?

Euroopan unionin vahvuus ovat kaikki eurooppalaiset ihmiset, jotka puhuvat useita kieliä, ovat onnellisia elämässään, saavat ajatella vapaasti ja moniulotteisemmin - ja mikä tärkeintä eurooppalaisilla on työpaikkoja riittävästi!

On demokration kannalta hälyttävää, että poliittisilla puolueilla on vain vähän linjaroja EU-vaaleissa - siirretäänkö demokratia sivuun "Euroopan unionissa" ja tilalle tulee vain "Euroopan unioni" yrityksiä varten, jossa työehtoja rikotaan kilpailuedun ylläpitämiseksi?

Suomessa tulisikin järjestää lähitulevaisuudessa kansanäänestys Suomen jäsenyydestä Euroopan unionissa. Esimerkiksi Isonsa-Britanniassa konservatiivipuolueen johtaja ja maan pääministeri, David Cameron, on luvannut, että Isonsa-Britanniassa pidetään kansanäänestys EU-jäsenyydestä vuonna 2017, vaikka David Cameron itse kampanjoikin Euroopan unionin puolesta.

Hyvää työvän Vappua teille kaikille!

Yhteistyön ja luokkataistelun puolesta

Irti sote-sopasta, Natosta ja EU:sta

SKP:n puheenjohtaja (JP) Juha-Pekka Väisänen puhui työväen vappujuhlassa Helsingissä Tokoinrannassa: ”Nyky politiikalle on olemassa vaihtoehto. Hyvinvointia ei luoda keinottelulla vaan työllä. Hyvinvointivaltio rakennetaan politikalla, jossa me, työmiehet, työnaiset, työttömät, eläkeläiset, opiskelijat ja 99 % ollaan keskiössä ja työn tulokset jaetaan oikeudenmukaisesti.

Rikkaassa Suomessa on yhä enemmän köyhiä. Nykytilanne, jossa omistajan asema antaa joillekin oikeuden määrätä työllä ja yhteistyöllä luotujen arvojen jakamisesta, on väärin. Työstä on maksettava sen tekijöille kunnollinen palkka. Minimipalkka tulee nostaa 1 800 euroon kuukaudessa. Tästä tarvitaan kaikkia koskeva laki. Naisten euro ei saa olla miesten euroa pienempi. Samasta työstä on maksettava kaikil-

le sama palkka. Nuoria ei saa alistaa halpatyövoimaksi tai pakottaa päätöksiin.

Työehtosopimusten yleisistovuutta pitää vahvistaa niin, että sopimuksia ei voi kiertää esimerkiksi vuokratyöfirmojen, alihankintaketjujen tai ns. nollasopimusten kautta. Toimeentuloturvan minimitasot on nostettava asteittain 1 200 euroon kuukaudessa, verotomana. Tämä perusturva on taatava jokaiselle työttömälle, opiskelijalle, eläkeläiselle, sairaalle, vammaiselle ja muille täysi-ikäisille. On lopetettava eläkkeiden leikkaaminen ns. taitetulla eläkeindeksillä ja elinaikakertoimella.

Työväenliikkeen tavoite on rauhan ja tasa-arvon yhteiskunta. Euroopan unionin turvallisuuspolitiikka ja sotilaallinen toiminta ovat jyrkässä ristiriidassa Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden kanssa. Natolle on sanottava selkeästi ei. Rauha on varmasti yksi laajasti työväenliikettä yhdistävä asia.

Tänään yli miljardi ihmistä maailmassa elää alle dollarilla päivässä. Köyhyys lisääntyy jo-

pa rikkaimmissa maissa. Lähes 800 miljoonaa ihmistä on vailla puhdasta vettä. Tällaiset ongelmat koskevat erityisesti lapsia ja naisia. Hallituksen ja eduskunnan tulee vähentää Suomen asevarustelumenoja ja ohjata näin säästyvistä rahoista lisää tukea kehitysmaiden itsenäiselle kehitykselle ja kansainväliseen yhteistyöhön ympäristön suojelemiseksi.

USA:n ja EU:n vapaakauppasopimusta ei tule tehdä tai edistää. Yhdysvaltain ulkoministeri John Kerryn sanoin EU-USA vapaakauppa sopimus on ”taloudellinen Nato”. Ajatelkaa - Lissabonin sopimus antaa EU-komissiolle valtuudet neuvotella vapaakauppasopimuksesta jopa ohi jäsenmaiden. EU-kurjistaminen konkretisoituu siinä, mitä poliittinen eliitti suunnittelee meidän julkisille peruspalveluille. Sote-esityksessä tulee esille selvästi, miten suomalainen poliittinen eliitti on sitoutunut rahavallan hankkeisiin. En mitenkään voi ymmärtää, miksi suomalainen ay-liike SAK; STTK ja AKAVA, ja eduskunnan vasemmistopuolueet tukevat epädemokraattis-

Kuva: Heikki Männikkö

ta Sote-esitystä, jolla asukkaiden vaaleilla valitsemilta edustajilta viedään valtaa päättää kuntien asioista kuten terveyspalveluista siirtämällä sitä viiden kuntayhtymän johtajalle.

Sosiaali-, terveys-, koulu- ja kulttuuritoimen peruspalvelut on turvattava pääsääntöisesti kuntien itse tuottamina lähipalveluina. On säädettävä tiukat normit vanhuspalveluja, hoitotakuuta, varhaiskasvatusta ja muita peruspalveluja koskevien oikeuksien toteuttamiselle. Näihin palve-

luihin on palkattava lisää työntekijöitä. On laajennettava maksutomia palveluja muun muassa perusterveydenhuollossa ja tietoverkkojen käytössä. Kuntien rahoitusta on vahvistettava lisäämällä valtionosuuksia, saattamalla pääomatulot kunnallisverolle ja perumalla kalliiksi tulevaa palvelujen ostamista yksityisiltä markkinoilta. Kunnissa on kehitettävä omaa liiketoimintaa ja torjuttava yksityistäminen.

Hyvää vappua! Voimakasta luokkataistelua! Eläköön Rauha ja solidaarisuus!

”Jumala” on pudonnut jalustaltaan

Hallituksen puheenjohtaja Jorma Ollila kirjoitti (HS 23.1. 2010) tulevaisuutta luotaavassa sarjassa ”Suomi 2017” viimeisen osan otsikolla ”Palveluihin teollisen ytimen kautta”.

Otsikon viesti oli niitä harvoja kirjoituksessa esitettyjä asioita, joihin voin yhtyä hänen kanssaan. Muuten voisin luonnehtia hänen näkemyksiään taitavasti karamelli-paperiin käärityksi myrkkypilleriksi.

Nokiakin juoksee orjatyövoiman perässä

Ollila kirjoitti: ”Eri työtehtävät hakeutuvat niille alueille, jotka saadaan kokonaisuuden kannalta järkevimmin hoidettua. Menestyminen tällaisessa maailmassa edellyttää, että yksilöinä ja yhteisönä meillä on globaaleille markkinoille (siis vapaana juoksevalle pääomalle) sellaista tarjottavaa, jolla ansaitaan riittävästi hyvinvoinnin lisäämiseksi”.

Nokiakin juoksee niiden tarjousten perässä matalapalkkamaihin, joissa yhteisö tarjoaa verotomat erityistuoantalueet, halvan orjatyön, joissa ay-liike on kielletty, olemattomat ympäristönormit ja valtio antaa riittävät tukiaiset ja ilmaisen infrastruktuurin.

Myös tuetut T&K-hankkeet halpatyön piirissä

Ollila kirjoitti: ”Suhteessa kansakuntamme kokoon kuulumme maailmassa kolmen kärkeen tutkimus- ja kehittämistoiminnon määrässä. Uusia ideoita syntyy jatkuvasti enemmän kuin niitä toteutetaan”.

Vaikka ideoita syntyy ja Nokia saa yhteiskunnalta kaikista yrityksistä eniten tukiaisia tutkimustyöhön, miksi se kuitenkin siirtää T&K työpaikkoja kiihtyvällä vauhdilla halvempien insinöörien tehtäväksi Kiinaan, Intiaan, Romaniaan jne?

Nokian tiedotusosasto ei enää esimerkiksi kerro, paljonko sen T&K:n työntekijöistä työskentelee Suomessa. Miksiköhän? - Nokian

Kun ITC-buumi oli parhaimmillaan 90-luvun alussa valtamediat pitivät Nokian toimitusjohtajaa Jorma Ollilaa Jumalasta seuraavana ja tulevaisuuden messiaana. Vielä vuosikymmenen lopullakaan ei hänestä saanut sanoa mitään poikkipuolista kritiikkiä. Hän oli näkijä vailla vertaa ja kaikkien tulevaisuuskomiteoiden itseoikeutettu jäsen tai vetäjä.

Nyt kun tiedämme, kuinka Nokian on käynyt, taipapöly on hiljalleen laskeutunut. Nokian nousu oli toki Ollilan ansiota, mutta niin oli myös Nokian mahalasku hänen ”ansioitaan”. Hän oli keskeisesti vaikuttamassa seuraajiensa valintaan ja yhtiön ratkaisuihin Nokian hallituksen puheenjohtajana.

Ohessa Ollilaan kohdistunut kritiikki neljän vuoden takaa, jolloin Helsingin Sanomat suojeli messiaasta eikä julkaissut idolistaan oheista kirjoitusta, joka on kirjoitettu 25.1. 2010. Ollila oli tuolloin taas yhden ”viisasten” ryhmän vetäjänä ja visioijana. Ohessa Hesarin sensuroima kirjoitus:

Kuva: Heikki Männikkö

Nokian pääkonttori suuruutensa päivinä Espoon Keilaniemessä. Näitä ”pii-aiheisia” kolosseja muotoiltiin muuallekin ikään kuin ikuisiksi monumenteiksi. Toisin kuitenkin kävi.

työntekijöistä vajaa 90 prosenttia on jo muissa maissa ja muita kuin suomalaisia. Vastaavasti omistuksesta on yli 90 prosenttia valtakunnan rajojen ulkopuolella.

Arvoketjun lisäämiseksi johto pitää palkat pieninä

Ollila kirjoitti: ”Nykyajan teolliset tuotteet sisältävät fyysisten ominaisuuksien ohella laajan kirjon aineettomia ulottuvuuksia kuten tutkimus- ja kehittelypanoksia, tuotemerkkejä, toimintavarmuutta, arvoverkon hallintaa ja liikkeenjohtoa”. Maailman suurin ja arvokkain yritys Wal-Mart on malliesimerkki siitä, kuinka kehittyneissä teollisuusmaissa vielä toistaiseksi oleva arvoketju hävitetään. Se ei enää tar-

vitse juuri T&K:ta, markkinointia eikä mainospalveluja, kuljetuksen ja logistiikan se hoitaa itse omilla rekoillaan ja omalla satelliittijärjestelmällään.

Paikallisjohdon ainoa tehtävä on arvoketjun lisäämiseksi pitää työntekijöiden palkat riittävän pieninä l. keskimäärin 9 dollaria tunnissa. (n.6€).

Se kontrolloi alihankkijoitaan kuten Nokia (Ollilan johtaessa) taannoin, jolloin se hääti kännykän kuoria valmistavan Eimon Suomesta ”arvoketjun hestomiseksi”. Joka vuosi alihankinnan piti puristaa hintaa 10 prosenttia alaspäin. Kun Eimo ei enää siihen pystynyt, Nokia järjesti sille ulkomaisen ostajan.

Johdolle optioita - duunareille keppiä ja joustoja

Ollila kirjoitti: ”Kannustimet uudistuksille, niin kepit kuin porkkanat, on saatettava kuntoon. Saavutettujen etujen suojaamiselle ei ole sijaa - on katsottava eteenpäin”.

Siis Nokian kasvukauden aikana alkanut eriarvoistuminen eli rikkaiden rikastuminen ja köyhien köyhtyminen on Ollilan mielestä tavoiteltava asia. Nokia onkin ollut kehityksessä edelläkävijä. Ollilan oma tulokehitys ei kerro mitään saavutettuihin etuihin tyytymisestä. Työntekijöille hän suosittelee keppiä ja joustoja.

Nokiankin optio- ja bonusjärjestelmät kertovat yhtiön johdon

ahneudesta. Jotta ne laukeaisivat suotuisasti, Nokia on 2000-luvulla joka vuosi ostanut 2-3 miljardilla eurolla omia osakkeitaan (kaikkiaan 12 mrd€) ja mitätöinyt ne (polttanut riihikuivia seteleitä), jotta osakekurssit saataisiin nousemaan ja johdon optiot ja bonukset laukeamaan.

Niillä miljardeilla tehtäisiin jo paljon T&K:ta ja turvattaisiin tulevaisuutta tai ostettaisiin vaikkapa kilpailijoilta markkinaosuutta. Tämä oman edun tavoittelu on ilmeisesti sitä vastuullisuutta, jota Ollila peräänkuulutti sanomalla: ”Minulle vastuullisuus merkitsee rehellisyyttä ja sitä, että itse kukin on teoistaan tilivelvollinen” (vain osakkeenomistajilleko?).

Jos tuottavuus kasvaa markkinoita nopeammin?

Ollila kirjoitti: ”Vaikka pienenä maana joudumme ottamaan tietyt reunaehdot annettuina, olemme silti oman onnemme seppiä”.

Ollilalta ei ilmeisesti löydy sitä hänen peräänkuuluttamaansa ”partiolaishenkeä” annettujen reunaehtojen muuttamiseksi, koska hän ottaa mukisematta vastaan pääoman asettamat reunaehdot. Ne pakottavat (kilpailukyvyyn säilyttämisen nimissä) jopa poliittiset päätöksentekijät yritysjohtajien lisäksi pelkiksi pääoman juoksupojiksi.

Järjettömän veroeroosion ja pääoman voittojen optimoimisen (orjatyö matalapalkkamaissa) seurauksena markkinat ovat muuttuneet nollasummamarkkinoiksi (ks. graafi liitetiedostossa).

Vapaan markkinatalouden kannattajana Ollilan tulisi olla huolissaan markkinatalouden pitemmän aikavälin tulevaisuudesta. Markkinoiden ostovoima kuihtuu entisestään, kun tuottavuus kasvaa nopeammin kuin markkinat. Nyt tarvitaan Ollilan peräänkuuluttamia ”nä-

70 vuotta sitten
Operaatiot Valko-Venäjällä, Karjalassa ja Normandias-
sa enteilivät nopeaa loppua fasismille

Huhtikuussa -44 valmisteltiin Moskovassa kesän sotatoimia. Neuvostojoukot olivat lyöneet fasistit Ukrainassa. Natsien vastarinta oli murrettu Krimillä (KÄ 2/14). Tämä pakotti länsivallat lopulta-kin avaamaan Eurooppaan toisen rintaman, joka käynnistyi 6.6.-44 Normandian maihinnousulla. Keväällä 44 natsien voimakkaimmat ryhmitykset sijaitsivat Valko-Venäjällä, jossa rintama muodosti ulkoneman neuvostojoukkojen sisään. Bagration- operaatio Valko Venäjän vapauttamiseksi käsitti alueen, jonka rintama oli yli 1000 km Väinäjoen ja Pripjat-joen välillä. Syvyydeltään alue oli 600 km ulottuen Dneprille saakka. Valko-Venäjän keskittymä, Keskustan AR, käsitti 1,2 miljoonaa sotilasta, 9500 tykkiä ja kranaatinheitintä, 900 ps-vaunua ja 1300 lentokonetta ja linnoitetun puolustuksen 270 km syvyyteen saakka.

Valko-Venäjällä rintama pysyi lähes paikallaan syys-talvikauden 1943-1944 Ukrainan ja Krimin operaatioiden vuoksi, jolloin suuri osa Puna-Armeijan resursseista ohjattiin eteläisille rintamille. Lopullinen päätös Bagration- operaatiosta tehtiin huhtikuun lopulla. Samalla päätettiin, että ennen Bagration- operaatiota suoritetaan operaatiot Karjalan- ja Aunuksen kannaksella sekä Petroskoin suunnalla. Suunnitelmassa ennakoitiin, että osa Ukrainassa ja Krimillä olevia voimia, mm. ps-armeijoita, voidaan vapauttaa Bagration- operaatioon. Johtamistoiminnan parantamiseksi LänsiR muutettiin 24.4.44 3. V-VR:ksi ja sen Mogilevin edustalla olevista vasemman siiven joukoista muodostettiin 2.V-VR.

Bagration tähtäsi koko Valko-Venäjän vapauttamiseen

Toukokuussa operaatiota käsiteltiin rintamien esikunnissa ja yleisesikunnassa. Päätöksen mukaan Vasiljevski alkoi koordinoi- da 1. Baltian R:n (Bagramjan) ja 3. V-VR:n (Tšernjakovski) ja Zukov 1. V-VR:n (Rokossovski) ja 2. V-VR:n (G.V.Zaharov) sotatoimia. Stalinin, Zukovin, Vasiljevskin ja Antonovin toimesta täsmennettiin 20.5.44 lopullisesti suunnitelmat kesän sotatoimista. Silloin suunnitelmaa koordinoitiin rintamien komentajien (Bagramjan, Tšernjakovski ja Rokossovski) kanssa. Operaation pohjana oli ajatus iskeä Valko-Venäjän ulkoneman sivustoihin yhtyvin kiiloin pohjoisesta Vitebskin ja Borisovin kautta Minskiin sekä etelästä Bobruiskin kautta myös Minskiin. Saarretaan hitleriläisiä Vitebskin-Bobruiskin välisellä alueella, jatketaan nopeasti länteen, sekä saarretaan ja tuhotaan Minskin itäpuolella majailevat Keskustan AR:n päävoimat. Vapautetaan Valko-Venäjä ja edetään täältä Itämeren rannikolle ja Itä-Preussiin sekä eristetään vihollisen Baltiassa majaileva Poh-

joinen AR muista hitleriläisvoimista.

Kolme voimakasta iskua

Suunnitelmiin kuului kolme voimakasta iskua. (1) 1. Baltian R ja 3. V-VR:n R hyökkäävät yleissuuntana Vilna lähimpänä tehtävänään hitleriläisten Vitebskin ryhmittymän tuhoaminen, ps- ja mek- joukkojen suuntaaminen läpimurtoon, pääiskun kehittäminen länteen ja rintaman vasemmalla sivustalla natsien Borisovin-Minskin ryhmittymän selustaan. (2) 1. V-VR iskee Baranovitsin suuntaan ja murtaa Hitleriläisten Zlobinin - Bobruiskin ryhmittymän puolustuksen. Tämän jälkeen se kehittää iskua Slutskiin- Baranovitsiin ja koukkaa etelästä vihollisjoukkojen Minskin ryhmittymän selustaan. (3) 2. V-VR yhteistoiminnassa 3. V-VR:n vasemman sivustan ja 1. V-VR:n oikean sivustan kanssa tuli hyökätä Mogilevin- Minskin suuntaan.

Fasisteilla syvälle porastettu puolustus Valko-Venäjällä

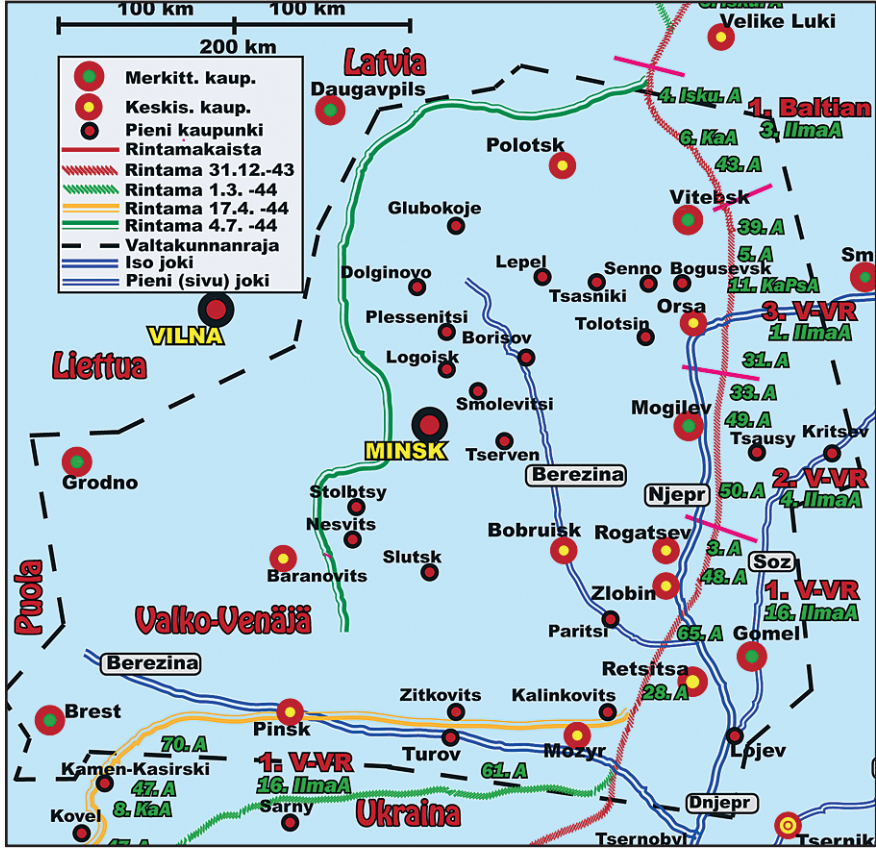
Hitleriläisten etulinja kulki linjalla Polotsk- Vitebsk- Orsa- Zlobin- Kapalkovitsi- Zitkovitsi- Pripjat-joki. Nämä kaupungit yhdessä Dnepr, Drut ja Berezina- joken kanssa muodostivat vihollisen syvälle porrastetun puolustuksen rungon. Hyökkäystä valmisteltiin huolellisesti. Varattiin mm. 400000 tonnia ampumatarvikkeita, 300000 tonnia poltto- ja voiteluaineita sekä 500000 tonnia elintarvikkeita ja rehua. Lähtö-alueille keskitettiin mm. viisi yleisarмейjaa, kaksi ps-armeijaa, yksi IlmaA sekä puolan sotaväen 1. A. Päämajan reservistä luovutettiin viisi Er Ps-, kaksi Mek- ja neljä Rv armeijakuntaa ja lukuisia muita eri aselajien yksiköjä. Fasistit eivät odottaneet iskua Valko-Venäjälle idästä vaan Ukrainasta. Mutta 1. UR:n joukkojen piti aloittaa toimintansa vasta Bagration- operaation toisessa vaiheessa, kun 1. V-VR oli murskannut Bobruiskin- Mins-

kin- Slutskin vihollisryhmittymän.

Bagration valmisteltiin perusteellisesti

Zukov tarkasti yhdessä Rokossovskin ja Zaharovin kanssa 1. ja 2. V-VR:n joukot ja taisteluryhmitykset. Suoritettiin tarpeelliset maasto-laatikko harjoitukset ja koulutustoimet. 2. V-VR:lla ei ollut suuria läpimurtovoimia. Siksi siellä ensimmäisen portaan armeijat eivät voineet hyökätä samanaikaisesti. Tarkoitus olikin hyökätä Mogilevin itäpuoliselle alueelle siten, kun 1. V-VR:n ja 3. V-VR:n joukot olivat edenneet syvälle vihollisen selustaan. Operaatiossa käytettiin kaikkia kaukopommitusilmavoimia ja keskeytettiin niiden hyökkäykset muille saksalaisalueille.

Pohjoisempana Vasiljevski ja Tšernjakovskin ja Bagramjanin kanssa valmisteli 3. V-VR:n ja 1. Baltian R:n operaatiot. Siellä 39.- ja 5.A kiertävät Vitebskin lounaasta ja 1. Baltian R:n vasen siipi luoteesta ja valtaavat kaupungin. Samalla 5. A jatkaa Berezinan yläjuoksulle. 11. KaA ja 31. A piti hyökätä yhtyvin kiiloin Orsaan, murskata vihollinen ja hyökätä sen jälkeen kohti Borisovia ja Minskiä. Rintaman läpimurtokaistoilla varattiin rintamakilometrille ylivoima- 175 tykkiä ja Kr-heitintä sekä 44 yksikköä Ps-vaunuja ja rynnäkkötykkeitä. 1. Baltian R:n tuli yhdessä 3. V-VR:n kanssa tuhota Vitebskin-Lepelin ryhmittymä ja edetä Väinäjoen yli Tšašnikin- Lepelin seudulla. Vihollisen puolustus täällä päätettiin mur-

Puna-Armeijan eteneminen 70 vuotta sitten Valko-Venäjällä oli nopeaa ja runsaassa kahdessa viikossa oli Minsk vapautettu. Hitleriläiset vetäytyivät nopeasti länteen ja jo 4.7. 44 rintamalinja kulki lähellä Latvian ja Liettuan rajoja. Suomen poliittiselle johdolle tämä oli silloin "kylmää kyytiä". Hitler-Saksan, jonka voittoon Suomen johto perusti unelmansa "Suur Suomesta", tappio oli silloin väistämätön. Tarkalleen kolme vuotta aikaisemmin Saksa katsoi oikeudekseen hyökätä liittolaistensa kanssa Neuvostoliittoon. Nyt olivat osat muuttuneet.

taa 25 km leveällä kaistalla Pohjoisen AR:n 16.A:n ja Keskustan AR:n 3.PsA:n saumassa. Tähän tarkoitukseen varattiin 6. KaA ja 43.A sekä rintaman reservejä.

Kesän -44 sotatoimet aloitettiin Karjalan ja Aunuksen Kannaksilta

Karjalan kannaksella käytiin jo 9.6.-44 lähtien taisteluja. Bagration-operaation kanssa samanaikaisesti valmisteltiin Leningradin- ja Karjalan R:n operaatio Hitlerin suomalaisten liittolaisten karkottamiseksi Neuvostoliiton karkaperältä. Haluttiin kääntää huomiota pois rintaman keskustasta, sitoa vihollisen voimia muualla, irrottaa Suomi sodasta ja katkaista sen liittolaissuhteet Saksaan. Samalla palautetaan liikenne yhteydet Syvärillä ja Kirovin radalla sekä toimintavapaus Itämeren laivastolle. Operaatio Kannaksella piti toteuttaa ennen Bagration- operaatiota. Karjalan R:n tuli aloittaa hyökkäys Syvärillä ja Petroskoin suunnalla heti Kannaksen operaation päätyttyä. Suunnitellusti Leningradin R hyökkää Suomenlahden pohjoisrantaan Valkeasaaresta Viipurin suuntaan. Karjalan R:n vasen sivusta hyökkää Laatokan rannan suuntaisesti suomalaisten Aunuksen ryhmää vastaan. Huhtikuun lopulla päämajan reservi-

tä siirrettiin 21. A Leningradin R:lle sekä vahennuksia Leningradin ja Karjalan R:lle. Suomen rintamille keskitettiin hetkellisesti 450000 sotilasta, 10000 tykkiä ja Kr-heitintä ja lähes 1000 Ps-vaunua.

Hyökkäykset Kannaksella ja Syvärillä valmisteltiin perusteellisesti

Sotakeskusteluissa on "itketty" miten "pienen Suomen" oli mahdollonta taistella tällaista ylivoimaa vastaan. Stalingradin-, Kurskin- ja Ukrainan taisteluista tiedettiin, että läpimurron varmistamiseksi Puna-armeija kehitti voimakkaita panssari- ja tykistö-aseeseen perustuvia läpimurtoyksiköitä ja murtokohtaan ohjattiin panssareiden tukema jalkaväki. Tämä oli silloin "nykyaikaisista sodankäyntiä", jolla suomalaiset työnnettiin asemistaan nopeassa tahdissa. Hitleriläisten liittolaistensa kautta myös Suomen sodanjohdolla tuli olla nämä asiat tiedossa. Valkeasaaresta osalle 22 km murto- aluetta keskitettiin n. 200 tykkiä rintamakilometrille, sekä runsaasti panssari- ja ilmavoimia. Täällä suomalaisten puolustuksella ei ollut syvyyttä. Hyökkäävät 21. A:n joukot valmennettiin huolimat

Jatkuu sivulle 13

Valko-Venäjä kärsi eniten sodasta. Aasukkaat muistavat sen. Tämä kuva on Turovin kaupungista Pripjat-joen varrelta (katso karttapiirros). Pripjat-joki ympäröivine kosteikko- ja vesistöalueineen on laaja alue, jota raskaiden taistelujoukkojen oli vaikea ylittää. karttapiirrokselta näkyy miten rintamalinja "katkeaa". Syynä lienee se, että tällä alueella tuskin oli selkeää rintamalinjaa. Taustalla oleva vesi ei liene Pripjat-joen pääuoma, vaan osa siihen liittyvää vesi- ja kosteikko aluetta.

Vierailimme kesällä 2012 Kallion- Vallilan Suomi-Venäjä-seuran järjestämällä "Laatokan kierroksella" mm. Sammatuksen kylässä, jonka kautta PSS- linja kulki. Kuvassa allekirjoittaneen kanssa rouva, joka työskenteli suomalaisten kanttiinissa koko 2.5 vuotta kestäneen asemasodan ajan. Rouva kertoi, että suurhyökkäyksen aikana he siirtyivät vähäksi aikaa evakkoon, palasivat takaisin ja heti alettiin uudelleen organisoida kolhoosia. Suomalaisten aina kovan kiireen vuoksi keskustelumme jäi lyhyeksi ja rouvalla olisi ollut paljon kerrottavaa. Kuka siellä suunnalla kulkeekin, muistakaa käydä haastattelemassa häntä.

Sammatuksen kylän yläpuolella kohoavalla mäellä on PSS linjasta ja suurhyökkäyksestä kertova muistomerkki. Siellä löytyy tulipesäkkeitä, muistokiviä ja kuvassa oleva "Sotka" (T34-panssari)

70 vuotta sitten (18): Operaatiot Valko-Venäjällä, Karjalassa ja Normandiassa...

Kuva: Heikki Männikkö

Sota kohteli Valko- Venäjää rankasti. Neljännes kansasta ja joukossa kaikki juutalaiset menehtyivät. Kaikki merkittävät taajamat tuhottiin ja satoja kyliä poltettiin, kun fasistit miehittivät maata melkein kolme vuotta. Tänäön Minsk on kehittynyt ja kaunis kaupunki, jossa asuu lähes kaksi miljoonaa ihmistä. Kuva Voitonpäivän kansalaismarssilta Minskissä v. 2012.

Jatkoa sivulta 12

ta siitä, että joukko-osasto oli mm. Stalingradin- ja Kurskin hyökkäystaisteluissa. Mannerheimia on äsken arvosteltu, että suurhyökkäystä odotettiin Itä-Karjalassa ja jätettiin Kannas suojaamatta. Tuskin toisenlainen taktiikka olisi sodan kulkua muuttanut.

Hyökkäys Valkeasaarella pakotti suomalaiset vetäytymään Itä-Karjalasta ja Kannakselta

Hyökkäys Valkeasaarella alkoi 9.6. aamulla tykistön ja ilmavoimien tulella, jolla tuhottiin suomalaisten linnoituslaitteita. Varsinaisen tulivalmistelun neuvostojoukot aloittivat 10.6. 44 klo 05.00 aamulla, jonka jälkeen Ps-voimien tukema jalkaväki lähti liikkeelle. Päivän kuluessa neuvostojoukot etenivät 15 km. 12.6. mennessä suomalaisjoukot vetäytyivät Länsi-kannaksella Vammelsuu - Taipale- linjan (VT-linja) taakse. Aamulla 14.6. neuvostojoukot aloittivat uuden läpimurron VT-linjalla Kuuterselässä, joka murtui jo samana päivänä. Kannaksen uudeksi komentajaksi Itä-Karjalasta siirretty Oesh määräsi Kannaksen joukot vetäytymään viivytystaistelua käyden kolmanteen Viipuri- Kuparsaari- Taipale puolustuslinjaan (VKT-linja). Ajatuksena oli, että VKT- linjaan ehditään siirtää apuvoimia ja järjestää puolustus. Päätös merkitsi kuitenkin luopumista Kannaksesta sekä Itä-Karjalasta, koska juuri sieltä siirrettiin täydennykset Kannakselle. Samalla annettiin Aunuksen ja Maanelän kannasten joukoille käsky valmistautua suunnitelmalliseen vetäytymiseen kohti Suomen rajaa. 20.6. Kannaksen joukot vetäytyivät VKT- asemaan, jolloin neuvostojou-

Kuva: Heikki Männikkö

Toisen maailmansodan muistolle osoitettu puisto Petroskoissa. Taus-talla Metso-aiheinen monumentti ja etualalla Neuvostoliiton sankari-kaupungeille nimetyt laatat.

muut Viipurinlahden saaret, jonka jälkeen pureudutaan Karjalan Kannakselle ja siirrytään siellä puolustukseen. Tämän jälkeen Leningradin R keskittyy Eestin vapauttamiseen. Samalla oltiin yhteydessä Karjalan R:n komentajaan Meretskoviin ja varmistettiin operaation alkavan siellä 21.6.

Heinäkuun puolivälissä päättyi neuvostojoukkojen hyökkäys Kannaksella

Viipurin valtauksen jälkeen Leningradin R jatkoi hyökkäystä 22.6. Viipurin itäpuolella. Suomalaiset siirsivät voimia Itä-karjalasta Kannakselle ja saivat Saksasta luvattua apua sekä myös joukkoja mm. ilmavoimia, rynnäkkötykkipataljoonan sekä 122. div. Kannaksen voimat kyettiin nyt keskittämään Tali- Ihantalan kylissä suppeammalle alueelle neuvostojoukkojen hyökkäyksen painopistesuunnassa. Täällä neuvostojoukot eivät kyenneet enää etenemään ja Tali- Ihantalan taistelu muuttui asemasodaksi. Toisaalla VTK-linjalla Vuosalmella ja Äyräpäässä suomalaisilla oli Vuoksen oikealla rannalla sillanpää- asemat. Neuvostojoukot tuhosivat ne ja valtasivat Vuoksen vasemmalta rannalta n. 7 km leveän ja 3 km syvän pysyvän sillanpään, mutta eivät kyenneet täältä etenemään. Myöskään yritykset kiertää Viipuri Viipurinlahden kautta suomalaisten ja saksalaisten joukkojen selustaan ei onnistunut, koska paikalle oli ehtinyt saksalaisten 122. divisioona. Neuvostojoukot kykenivät kuitenkin valtaamaan Suonionsaaren, Ravansaaren, Esisaaren ja Teikarsaaren. Heinäkuun puolivälissä Leningradin R pysäytti hyökkäyksensä, asetui asemiin ja aloitti joukkojensa siirron Baltiaan. Hyökkäystä Kannaksen suunnalla ei ollut enää tarpeellista jatkaa, koska tavoitteet oli saavutettu ja Suomen tosiasiallinen irrottaminen sodasta oli nyt tosiasia.

Suomalaiset vetäytyivät Itä-Karjalasta

Hyökkäys Karjalan r:n 7. A:n voimin Aunuksen kannaksella alkoi 21.6. 44 aamulla. Painopiste oli Lotinanpellon kohdalla, jossa hyökkäys alkoi yli kolme tuntia kestäneellä tykistön tulivalmistelulla, jonka jälkeen neuvostojoukot rakentamaansa ponttoonisiltaa pitkin ylittivät Syvärin. Aunuksen kannasta puolustava "Aunuksen ryhmä" (kolme divisioona ja yksi prikaati) aloitti aikaisemman käskyn mukaisesti vetäytymistaistelun ja vetäytyi 24.6. mennessä puolustukseen PSS- asemaan (Pisi- Saarimäki- Sammatus). Tilanne kuitenkin muuttui, kun neuvostojoukot 40 km pohjoisempaan suorittivat maihinnousun Tuuloksen alueella ja katkaisivat Laatokan rannan suuntaan kulkevan maantien ja rautatien.

Suomalaiset joutuivat jättämään hyvin varustetun PSS- linjan. Perääntymisvaiheessa käytiin ankaria taisteluja. Suomalaiset eivät voineet perääntyä liian nopeasti, koska tarvittiin aikaa raskaan taistelukaluston evakuoimiseen itäiseltä Aunuksen kannakselta Petroskoin kautta. Tuuloksen ohittamiseen suomalaiset käyttivät sivuteitä. Perääntymistaistelua käyden suomalaiset joukot vetäytyivät 10.7. mennessä U- asemaan (Pitkäranta- Loimola puolustuslinja). U- linjalla käytiin vielä suuria taisteluja mm. Nietjärven ja Loimolan taistelut. Heinäkuun loppuun tultaessa taistelut muuttuivat täälläkin ase-

masodaksi.

Tärkeitä Suomenlahden saaria siirtyi Neuvostoliitolle

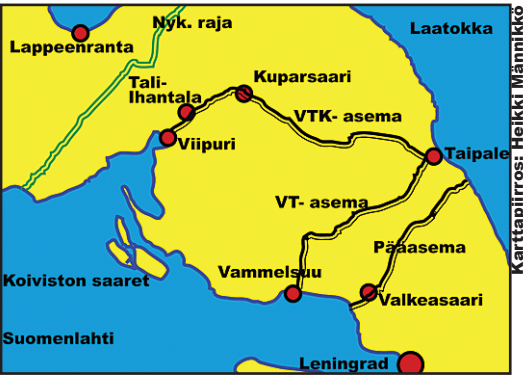
Monet Viipurinlahden saaret olivat Neuvostoliiton Itämerenlaivaston toiminnalle hyvin tärkeitä. Itämerenlaivasto miehitti 20.6. tyhjän, mutta tähystyksen kannalta tärkeän Narvin kallosaaren ja samana päivänä Piisaaren. Tämän jälkeen neuvostojoukot kykenivät valtaamaan Koiviston saaret. Näillä toimilla itämerenlaivasto varmisti toimintansa Suomenlahden itäosassa ja kykeni siirtymään Narvan lahdelle, josta käsin ne tukivat Tallinnan suuntaan hyökkäviä Puna- Armeijan maavoimia.

Suursuomi jäi haaveeksi

Suomen poliittisen johdon haaveet Suur-Suomesta ja aluelaajennuksista lepäsivät vain sen varassa, miten Hitler- Saksa selviää "ristiretkessään" Neuvostoliittoa vastaan. Jo Smolenskin ja Moskovan taistelujen kohdalla selvisi, että nyt ei tulekaan "paraatimarssia Uraliin". Sotilaallisesti Suomen tilanne asetui ratkaistavaksi Valko-Venäjän ja Baltian kysymysten yhteydessä. Muistettakoon, että hyökkäys Baltiaan pysähtyi "Panther"-linjalle helmikuussa 44 (KÄ 1/14), kun Ukrainassa tarvittiin voimia. Alkukesällä 44 oli mahdollista ja välttämätöntä Valko-Venäjän operaatiota heikentämättä lyödä takaisin Karjalassa majoilevat suomalaiset, vapauttaa Suomenlahti tuleviin operaatioihin Baltiasa sekä avata liikenne Leningradista Muurmanskiin ja Ääniselle. Kun Puna- Armeijan hyökkäys pysähtyi Kannaksella sekä Itä- Karjalassa ja sotatoimet muuttuivat asemasodaksi, oli nämä tavoitteet lähes saavutettu, eikä taisteluja täällä ollut tästäkään syystä tarpeellista jatkaa. Neuvostoliiton sodanjohto tiesi, että hitleriläiset siirsivät kahdeksan jv- div sekä yhden ps- div Baltiasta Valko-Venäjälle. Siksi heti heinäkuun alussa päätettiin hyökkäystä jatkaa Baltiassa. Siksi Kannakselta ja Itä-Karjalasta alettiin heti heinäkuun alussa siirtää joukkoja Baltiaan ja Valko-Venäjälle (KÄ 3/2011, Seppo Aaltonen "Myytit murtuu"). Tässä ei ajateltu arvovaltakysmyksiä. Tiedettiin suomalaisten "ristiretken" Karjalaan olevan lopussa, eikä Suomi jatka enää aktiivista sotaa. Tiedettiin loppuratkaisun Suomen osalta määräytyvän sen mukaan mitä lähikuukausina tapahtuu Baltiassa ja Valko-Venäjällä. Heinäkuun alussa tiedettiin sotatoimien Valko-Venäjällä kehittyvän oikeaan suuntaan. Tilanne Suomen rintamalla voitiin jättää odottamaan. Tämän kanssa on linjassa se, että jo 14.7.-44 Suomi sai Tukholman lähettälänsä kautta tiedon, että Neuvostoliitto on valmis keskustelemaan rauhasta, mutta tästä tulee Suomen tehdä aloite. Lähes kolmen vuoden odottelu Karjalassa oli päättynyt ja Suur-Suomi jäänyt haaveeksi.

Kolmessa vuodessa osat olivat muuttuneet

Kesäkuun 22. p. oli kulunut kolme vuotta Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon. Puna-armeija oli val-

Karttapiirros: Heikki Männikkö

Karttapiirros: Heikki Männikkö

Piirroksista selvinnee keskeisimmät paikat, jonne kesä- heinäkuussa 1944 käydyt taistelut sijoituivat

mis aloittamaan operaation hitleriläisten karkottamiseksi Valko-Venäjältä. Partisaanit toimivat näinä päivinä aktiivisesti mm. tuhoamalla se-lustassa vihollisen kuljetus-yhteyksiä katkaisemalla rautateitä. Kaikilla rintamilla oli aloitettu taistelutiedustelu vihollisen tulipesäkkeiden ja sijainnin selvittämiseksi. Yleishyökkäyksen aloitti 23.6. 44 1. Baltian R, 3. V-VR ja 2. V-VR. 24.6. hyökkäykseen yhtyi 1. V-VR:n.

Bagation- operaatio alkoi menestyksellisesti

Hyökkäyspäivänä 23.6. 44 sää oli huono. Ilmavoimia ei kyetty käyttämään tehokkaasti. Parasta apua hyökkäävälle jalkaväelle antoi tykistö. Polotskin pohjoispuolella 4. Is-kuA eteni huonosti, mutta 6.KaA ja 43.A, jotka kiersivät Vitebskiä luoteesta mursivat vihollispuolustuksen edeten päivän kuluessa 15 km ja 1.PsAk odotti hetkeä, jolloin se ohjataan murto-aukkoon. Vitebskin eteläpuolella 39. ja 5.A etenivät ja natsien hallussa oli enää 20 km leveä käytävä Vitebskin lounaispuolella. Tuli nopeasti yhdistää 43.A:n vasen siipi ja 39.A:n oikea siipi sekä estää vihollisen reservien pääsy kaupungin lounaispuolelta. Siksi 5.A:n hyökkäystä kiirehdiittiin Sennon kaupungin alueelle ja että syntyneeseen murto-aukkoon voitaisiin nopeasti ohjata N.S.Oslinovskin mek rv- ryhmä. Sennon alueelta tämä ryhmä ajateltiin lähettää koukkaamaan Orsa lännessä. Orsan seudulla 11.KaA ja 31.A etenivät hitaasti kohdattuaan edessään vahvoja saksalaisvoimia. Ne ponnistelivat eteenpäin vallaten vihollislinjan toisensa jälkeen. Suunniteltiin, että Oslinovskin ryhmä ja Krylovin 5.A murtavat vihollisen vastarinnan Orsan alueella ja sen jälkeen ohjataan päivämarssin päässä oleva 5.KaPsA 5.A:n kaistalla murto-aukkoon etenemään kohti Borisovia. 6.KaA ja 43.A torjuivat vihollisen voimakkaita vastahyökkäyksiä ja etenivät 24.6. Väinäjoelle ja alkoivat vallata sillanpäitä sen etelärannalta.

Vitebsk vapautettiin

Ljudnikovin 39.A murtautui Vitebskin lounaispuolella olevaan saksalaisten käytävään muodostaen sinne saartorengasta. Bagramjan lupasi kiirehtiä, että 43.A tavoittaa 39.A:n saattaakseen Vitebskin saar-

Jatkuu sivulle 15

Median mainostama ”syntymämoraali” on huijausta

Suomen meedian kanta on kuitenkin lähes kauttalinjan aivan muu. YLE1:n mukamas tiedeohjelma PRISMA esitti 4., 5. ja 10.11.2013 ot-sikolla Synnymmekö hyväksi (Babies: Born to Be Good) kanadalai-sen Eileen Thalenbergin ”dokumen-tin”, joka kertoi sandiegolaisen Vilia-nur Ramachandranin psykologian ”peilineuronikoulukunnan” ”tutki-joiden” Kiley Hamlinin ja Kang Leen tutkimuksista pikkuvauvojen muka ”synnynäisestä moraalista”.

Ohjelma oli härskin harhaan-johtava paitsi asian, myös noiden tutkijoiden ”tulosten” todellisen sis-ällön suhteen! YLE:n nettisivujen toimittaja Timo Peltonen kirjoittaa:

”Vanhakantaisen käsityksen mukaan lapsi toimii moraalisesti oikein siksi, että hän pelkää aukto-riteetin, vaikkapa Jumalan, tuomio-ta. Ajattelutapa nousi esiin viimeksi syyskuun lopussa Jehovan todista-jien lapsille tekemissä nettiopetus-videoissa ja niitä käsitelleissä netti-keskusteluissa. Höpökäsitys, osoit-tavat viimeisen vuosikymmenen aikana lapsille tehdyt psykologiset tutkimukset. Lapsi kykenee erotta-maan hyvän teon pahasta teosta jo ennen kuin ymmärtää puhetta kun-nolla. Mainituista tutkimuksista ker-too sujuvasti, antoisasti ja viihdyttä-västi tiededokumentti Synnymme-kö hyväksi? Tutkimustulosten tulkin-nassa se olisi voinut mennä pidem-mälle. Kanadalaisprofessori Kiley Hamlin aloitti tutkimuksensa kym-menkuisista vauvoista ja huomasi heidän erottavan oikeuden vääryy-destä. Sitten siirryttiin kuusikuisiin, sitten viisikuisiin ja lopulta kolme-kuisiin vauvoihin. Heidänkin huo-mattiin säännönmukaisesti katsele-van pidempään pehmonallea, jon-ka he näkivät olevan ystävällinen toiselle pehmoeläimelle.”

Ohjelmassa ”paha” tarkoiti vahingoittamista: satuttamis-ta tai lelujen riistämistä ja pihis-tämistä. ”Moraali” tarkoitti ”pah-an välttämässä sisäpiirissä”. Kohteen katselemisen ei tarvitse tarkoittaa siitä pitämistä: sen voi aivan yh-tä ”perustellusti” tulkita merkitse-vän vaikkapa pelkoa tai kohteen pitämistä outona. Aivokuorellisten lajien psyyken todellisesta pavlo-

Moraali on yhteiskunnan normatiivisen sääntelyn korkein, ideolo-gisesti sisäistetty muoto. Se on yhteiskunnallisen päällysrakenteen suhteellisen itsenäinen alue, joka ei palaudu esimerkiksi tietee-seen, taiteeseen, politiikkaan tai uskontoon, vaikka onkin niiden kanssa vuorovaikutuksessa. Se ei palaudu myöskään sellaisiin yk-sinkertaisempiin ilmiöihin kuten hyväntahtoisuuteen tai vastavuo-roisuuteen, vaikka nuo kyllä lähes aina ovat moraalisia, sillä moraa-lisäännön sääntelemän toiminnan kohteena ei ole pelkkä oma mo-raaliyhteisö, joka sitä normia noudattaa. (Muutoin esimerkiksi hoi-tomoraali kohdistuisi hoitohenkilökuntaan itseensä eikä potilaisiin jne.) Moraali ei ole yksi, vaan moraalilla on mm. luokkaluonne. Ke-hittyneessä yhteiskunnassa korkea moraali asettuu lain ja väkival-takoneiston tilalle. Se kyllä vaatii myös moraalisäännöiltä esimer-kiä objektiivisen tieteen mukaisuutta.

vilaisesta (Fieldsin) oppimis- eli eh-dollistumismekanismista (joka se-littää myös ”oudon” kohteen ”ih-mettelyn” oppimisella), ei tieten-kään mainittu sanaakaan. Sellai-sen olemassolon kiistäminen onkin ”peilineuroniteorian” ydinaksio-ma.

Toimittajat valehtelivat, että simpanssitkin auttavat pyyteet-tömästi, vaikka on osoitettu sito-vasti, että kesyt tai villit simpans-sit eivät auta lajikumppania, joka ei pysty niitä hyödyttämään vastavuo-roisesti, esimerkiksi viereisen häkin simpanssia, jolle ei anneta ruokaa. Ne ovat luonnossa myöns kannibaa-leja, jotka voivat syödä omasta lau-mastaankin.

Ei tutkittu moraaliala, vaan sisäpiirireiluutta ja ulko-piirivainoa!

Oli täysin toimittajien päänähnpis-to, että Kiley Hamlin väittäisi lasten preferoivan geenistä vahingoitta-matonta toimintaa yleensä! Hänen

julkaisunsa kertovat todellisuudes-sa tasan päinvastaista! Kiley Hamli-nin ”tutkimus” ”Babies Prefer Indivi-duals Who Harm Those That Aren’t Like Them” kertoo, että ”vauvat suos-ivat sellaisia, jotka vahingoittavat niitä, jotka ovat erilaisia kuin he”. Tä-mä ”toisennäköisten syntymärotu-vaino” on vakuuttavimmin ”todis-tettu”, joskin väärin tietysti sekin, noilla iloitsemis- ja katseella seu-raamiskokeilla!

Tieteellistä teorianmuodos-tusta ymmärtäville tässä ei ole-kaan yllätystä: ongelman asette-lu muistuttaa ”evoluoitiofeminis-tien” ja ”tosimiesten” ”kiistaa” sii-tä, onko perhe geenistä, vai on-ko sieltä sittenkin muka ”päinvas-toin” vieraisakäyminen! Tieteelli-sen teorian sisäisessä logiikassa on molemmissa tapauksissa niin, et-tä jos toinen olisi geeni-ilmio ja to-della selittävä käsite, niin toisenkin täytyisi olla sitä. Niiden on toimin-nallisessa tarkastelunäkökulmas-sa hypoteesiin geeniperheestä tai

”taistelevasta rodusta”... Käsitteet saavat täsmällisen määritelmänsä kunkin teorian muodostuksen yhe-teydessä.

”Kokeet” ovat kuitenkin vää-rennettyjä kuten lopulta koko teo-riakin. Huijausmetodin on osoit-tanut uusiseelantilainen Damian Scharf tutkimuksessaan ” Social Evaluation or Simple Association? Simple Associations May Explain ”Moral Reasoning” in Infants. Lapi-si saadaan samaistumaan johonkin nukkeen esimerkiksi ulkonäön pe-rusteella. Sen jälkeen lapsi osoittaa niitä tunteita, joita samaistumis-kohdekin osittaa, tai vinkkaa esi-merkiksi tuulettamalla onnistumis-ta. Vilpillisellä ”metodilla” saadaan mitä tahansa ”tuloksia”.

Aggressio on puolustautu-jan ja inho on hyökkääjän tappoemootio...?

YLE:n toisessa ohjelmassa Avarassa ihmisluonnossa 7.12.2013 Tampe-reen yliopiston Jari Hietanen sivu-si kysymystä emootiotutkimuksen varjolla. Perusemootioita on rajalli-nen määrä. Niillä on biokemiallinen ja siten geneettinen perusta, joka ei kuitenkaan määrää emootiota yksi-käsitteisesti.

Hietasen teorian mukaan pel-lon/aggression ja inhon emoootiot taas ovat ”biologisesti vas-takkaiset”, esimerkiksi tyypillisil-tä ilmeiltään ja biologisilta mark-kereiltaan. Kun sekä pelko että ag-gressio ilmaisevat puolustuksel-lista käyttäytymistä, ilmentää in-ho hänen teoriansa mukaan hyök-käystä (viime kädessä siis sitä ”ra-tionaalisen vakaasti harkittua ro-tumurhaa” inhoajan omasta aloit-teesta). Siihen siirrytään sitten, kun ollaan vahvoilla. Kyse on vain ku-ka ehtii ensin. Ei parane jättää ”ti-laisuutta käyttämättä”, kuten ei pa-rittelussakaan, jos meinaa ”menes-tyä geneettisesti”.

Emootioita ei pidä sekoittaa tunteisiin (feelings), joilla on suhteellisen pysyvä sosiaalinen koh-de, esimerkiksi toinen henkilö. Kirs-ti Longan mukaan ohjelmassa oli-si ollut kyse ”(Giacomo) Rizzolat-tin 90-löytämistä ilmiöistä”, mi-kä tarkoittaa peilineuroniteoriaa.

Hietanen tuntee satavarmasti tar-koin ”hamlinien” vauvojen ”geeni-rotuvainokokeet”.

Hietasen esityksessä jäi hä-märän peittoon, mille emootiol-le sisäpiirireiluusmoraali perustui-si. Mahdollisesti oli tarkoitus, et-tä kuulija mieltää sen perustu-van ”rakkaudelle” (riippumatta mi-tä sillä konkreettisesti tarkoite-taan), joka on kuitenkin kohteelli-nen tunne, eikä ärsykkeiden herät-tämä emootio. Tunteet ja emootiot sekoitettiin ”iloisesti”. Tunteet oh-jaavat emootiota eikä päin vas-toin. Kuinkahan monta miljardia EU ja ”hirohitoistihallitus” tuohon-kin taas kumoavat... EU:lta on pel-kästään yksi tutkija saanut 1.4 mi-joonaa.

Ideologiset perusvaihto-ehdot ovat leninismi, jumalat tai ”rotumurha-peilineuronit”.

Ainakaan dokumentin toimittaja ei voi olla niin tyhmä ja taitamaton, ettei olisi vilkaissutkaan netistä tar-kemmin noita muitakin tutkimuk-sia! Eikä sitä sattunutkaan vahin-gossa kuitenkin ei YLEnkään toi-mittajille, vaan kyse on ideologisen sodankäynnin menetelmästä, jos-sa idean eri puolet syötetään ”sat-tumalta” eri lähteistä, ja katsoja jo-pa ”oivaltaa itse” jotakin (jota sitten kyllä toistetaan kuin tiibetiläisestä rukousmyllystä eikä poikkeavia tie-teellisiä näkemyksiä sallita..

Ohjelmat ja kaikki YLEn-an-ti aiheesta muodostavat suunnitellun aivopesukokonaisuuden: katsoja saa muka ”toisistaan riippu-mattomista lähteistä kuin sattumal-ta” samanlaista toistaan täydentä-vää tietoa. Ryhmäreiluusgeenimo-raali olisi geneettistä liittolaisuutta rotumurhapeilineuronimaailmas-sa”. Mitään todellista ”rauhantila-a” ei olisi kuin jossakin harvoin täysin tilapäisesti... Kieltämättä ”loogista”, mutta perusteitaan myöten täydel-lisesti perätöntä ja virheellistä, sillä mitään ”peilineuroneja” ei ole ole-massa eikä sellaisia voi darwinisti-sessa periytymisessä muodostua pavlovilaisen ehdollistumismeka-nismin oloissa.

Risto Koivula

”Mitä tulee vähälukuisiin kom-munistisiin puolueisiin, niin ne eivät näyttele mitään merkittä-vää osaa nykyisessä työväen-liikkeessä. Kapitalististen mai-den koko historiallisen kehityk-sen kulku vie johtopäätökseen: ideologiana marxismi ilmaisi varhaisen teollisen kapitalis-min aikakauden proletariaatin tilaa ja etuja.

Ei voi olla mainitsematta, että kommunistisetkin puolueet kai-kissa kehittyneissä kapitalisti-sissa maissa ovat kauan sitten luopuneet väkivaltaisen siltan-kumouksen ajatuksesta kuten myös proletariaatin diktatuurin aatteesta.”(Teodor Iljitsh Oizer-man)

Proletariaatin luokkatietoi-suus ei muutu itsestään sosialis-tiseksi tietoisuudeksi, sillä prole-tariaatti oman asemansa vuok-si kapitalistisessa yhteiskunnas-sa pyrkii pääasiassa parantamaan työolosuhteitaan, korottamaan työpalkkaansa jne.

”Poliittinen luokkatietoi-suus voidaan tuoda työläiselle ainoastaan ulkoa toisin sanoen työläisten ja isäntien suhteiden pii-

Ja jumala näki, näin on hyvä!

rin ulkopuolelta.” (Lenin Mitä on tehtävä)

Pohdinnoissaan Lenin myöntää toisaalta trade unio-nismin organisoidulle työväenliik-keelle ominaiseksi, mutta toisaal-ta pitää trade unionismia porvaril-lisen ideologian vaikutuksen tuot-teena työväenluokkaan. Mutta por-variston ideologia hallitsee kapita-listisessa yhteiskunnassa. Se tarkoit-taa, että se hallitsee ei ainoastaan porvarillisessa ympäristössä, vaan myös työtätekevien joukossa, siinä luvussa myös proletaarien (palk-katyöläisten). Samalla porvarillinen ideologia, joka ei-porvarillisessa ympäristössä, luonnollisesti muut-taa muotoaan, joka tekee sen tälle ympäristölle hyväksyttävämmäksi. (Oizerman)

Tänä vuonna sata vuotta täyttävä akateemikko Teodor Oizerman kritisoi Leninin virheel-lisiä päätelmiä Marxia ja Engelsiä unohtamatta.

Hän aloittaa arvostelun lai-naamalla Eduard Bernsteinii; ”Marxin opin edelleen kehittämi-

nen ja täydentäminen on aloitet-tava sen kritiikillä.” Tämänkaltaises-sa väitteessä ei ole mitään ristirii-taa normaalille tieteen kehityk-selle: kaikkiin hedelmällisimpiä siinä ovat juuri erimielisyydet samoin ajattelevien välillä. (Oizerman)

Vallankumous ja bolshevikkien valtaantulo teki lopun tästä vuoro-puhelusta ja Bernsteinistä tuli so-sialidemokratian profeetta.

Aseellisen luokkataistelun oloissa ei ollut aikaa seurusteluun opportunistien kanssa. Ideologista taistelua ei käyty tarpeeksi vakavas-ti myöskään neuvostovallan vakiin-nuttua. Siihen oli silloin omat syyn-sä. Nyt niitä syitä ei ole, paitsi kom-munistien aatteellinen ja teoreet-tinen avuttomuus. Siitä voi ainakin yrittää vapautua. On aika kysyä itseltään, mitä näkymiä sosialide-mokratia tarjoaa työväenluokalle ja koko ihmiskunnalle mukautum-alla kapitalismiin ja mitä muu-ta kommunistit voivat esittää tila-le. (Muuten Neuvostoliiton histori-an vääristely on porvariston ideo-logien ja opportunistien tärkein

ase taistelussa kommunisteja vas-taan. Sillä mitä töidään sosialismin konkreettiset saavutukset kansan-joukkojen silmissä.) On vanha väit-tämä, että kaikkia ihmisiä ei voi pettää kaiken aikaa. Neuvosto-filosofi Aleksander Zinovjev väittää kuitenkin tutustuttuaan viisitoista vuotta läntiseen demokratiaan, että kaikkia (tarkasti ottaen riittävän monia) voidaan pettää niin kauan, kun jollakin on siihen varaa ja tar-vetta. Ei tarvitse katsella kauas, kun toteaa väitteen pitävän paikkansa. Mutta vähän vaivannäköä se vaatii.

Puolueohjelma on puolueen lippu. ”Puolueen virallisella ohjel-malla on yleensä pienempi mer-kitys kuin sillä, mitä puolue tekee todellisuudessa. Mutta sittenkin uusi ohjelma on aina julkinen lippu ja ulkomaailma arvostelee puoluet-ta tämän lipun mukaan.” (F. Engels)

Vapaat vaalit on porvariston lempilapsi. Nyt EU:n parlament-tiin äänestäjät valitsivat parla-mentaarikot vajaalla 40 %:lla ääni-oikeutettujen äänistä. Maailman

demokraattisimmassa maas-sa USA:ssa valitaan täysivaltaisin presidentti mitä rahalla saa. Ääni-oikeutetuista vajaa neljännes ää-nestää ja presidentti valitaan tä-män neljänneksen enemmistön äänillä.

Siitä huolimatta Obamal-la on täydet valtuudet lähettää tappajalennokkeja mihin tahan-sa maailman kolkkaan. Mutta vas-taavasti hänellä ei ole valtaa to-teuttaa kaikkia maansa kansalais-ia kattavaa sairausvakuutusta.

Tri Ele Alenius tarinoi ker-ran, että sosialismiin voidaan siir-tyä, jos kansa niin haluaa, vaaleis-sa saadulla äänen enemmistöllä.

Chilessä äänestyspäätök-sellä saatu Allenden sosialismi loppui lyhyeen, kun Nobelin raha-palkinnolla palkittu Henry Kissin-ger järjesti Augusto Pinochetin avulla ”verihuuhtelun.” Porvaristo ei ole koskaan luopunut väkival-taisen vastavallankumouksen aat-teesta, vaan turvautuu aina tarvit-taessa sinistettyyn teräkseseen.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 6.6.2014

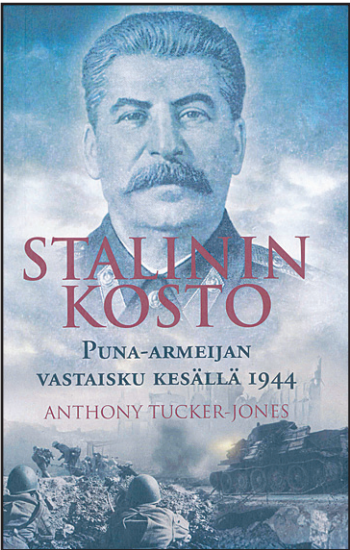
70 vuotta sitten (18): Operaatiot Valko-Venäjällä, Karjalassa ja Normandiassa...

Jatkoa sivulta 13

ron loppuun. Illalla Oslikovski ps-joukkoineen lähti liikkeelle ja murtautui seuraavana päivänä Sennoon. 3.V-VR:n vasemmalla siivellä 11.KaA:n kulkua hidastivat suot. Siksi Rotmistrovin 5.KaPsA päätettiin siirtää 3.V-VR:n alaisuuteen ja ohjata se Krylovin 5.A:n läpimurtoa hyväksi käyttäen Boguševskin alueelle ja suunnata se sieltä Orsa selkäpuolelta kiertäen Tolotšinia ja Borisovia kohti. Oslikovskin ryhmän tuli edetä edelleen Sennosta Berezina ylittään Pleštšenitsya kohti. Huonosta säästä huolimatta rynnäkkökoneet tukivat menestyksellisesti jalkaväen ja ps-voimien etenemistä. 5.A:n kohdatessa kovaa vastarintaa Boguševskin luona 1.IIImaA suoritti hyökkäyksiä vihollisen tukikohtiin huolimatta, vaikka pilvet olivat 100 m maanpinnasta. Vitebsk saarrettiin ja mottiin jäi viisi saksalaista divisioonaa, joista 20000 kaatui ja vangiksi joutui 10000 sotilasta. Saarto puhdistamiseen 26.6. osallistui vain osa 39.A:n ja 43.A:n joukkoja päävoimien edetessä länteen.

Model ei onnistunut pysäyttämään Puna-Armeijan etenemistä Minskiin

Kesäkuun lopussa 1. Baltian R keskittyi Polotskin alueella tuhoamaan vahvaa vihollisryhmittymää, jonka puolustuskeskus suojasi Baltian eteläisiä tuloteitä. 26.6. valtasi 5.KaPsA ilmavoimien tuella Tolotšinin piirikeskuksen ja eteni Minskin maantielle 50 km Orsasta länteen. Samaan aikaan 11.KaA ja 31.A valtasivat Orsan takimmaisissa puolustusasemissa. Orsa puhdistettiin fasisista 27.6. I.M.Tšistjakovin 6.KaA ja Belodorovin 43.A valtasivat 28.6. Lepelin. Oslikovskin mek rv-ryhmä ylitti Berezinan Borisovin pohjoispuolella ja sitä seurasivat 3.V-VR:n päävoimat. 1.7. 44 murtautuivat 11.KaA:n, 31.PsA:n ja 5.KaPsA:n joukot Borisoviin. Keskustan AR:n komentajan Model'n ei onnistunut pysäyttää Puna-Armeijan

Tucker-Jones'n kirja "Stalinin kosto" on "vähän asenteellinen" ja antaa ymmärtää, että Bagration-operaatioissa olisi ollut pelkästään kyse Stalinin halusta kostaa fasisteille. Mutta kyllä hänellä nämä sotaa koskevat asiat kohdat ovat lähes paikallaan. Kannattaa kirja hankkia. Sen löytää erilaisilta halpakirja-tiskeiltä.

etenemistä Berezina-joella. Hän järjesti uuden puolustuksen Dolginovon-Logoiskin-Smolevitšin-Tšervenin linjalle siirtäen sinne sotatoimiyhtymiä muilta rintamaosuuksilta sekä muualta Euroopasta. Ne eivät kuitenkaan kyenneet estämään 3. ja 1.V-VR:n joukkojen etenemistä, jotka partisaanien tuella lähestyivät nyt Minskiä.

Taistelut etenivät etelämpänä myös Mogilevin ja Bobruiskin kohdalla

Yleishyökkäyksen aloittivat 2.V-VR:n joukot 23.6.-44 ja 1.V-VR:n joukot 24.6. Vihollisen puolustuksen Mogilevin kohdalla mursi 2.V-VR:n 49.A vallaten sillanpään Dneprillä. Myös 1.V-VR:n isku Paritsin suuntaan kehittyi suunnitelmien mukaan. Vihollisen rintama murettiin ja 1. PsAK työntyi murto-aukkoon ja syvensi sitä 20 km Bobruiskin suuntaan. Tämän jälkeen sota-

toimiin mukaan lähetettiin Plijevin mek rv-ryhmä, joka 1. PsAK:n kanssa eteni nopeasti. Samoin etenivät 28. ja 65.A. Metsä- ja suo-alueilla pioneerit ja sotilaat ennakkosuunnitelmien mukaisesti rakensivat telateitä huollon ja joukkojen siirron varmistamiseksi. Natsipuolustuksen murtaminen Rogatševin suunnalla tuotti vaikeuksia, koska vihollisen vastarinta täällä oli aliarvioitu. 3. ja 48.A:lla ei ollut tarpeeksi läpimurtovoimia. 3.A:n komentaja Gorbатов esitti, että suoritetaan isku Baharovin ps-ak:n voimilla vähän pohjoisempana metsä- ja suo-alueella, jossa vihollisen puolustus on heikompaa. Esitys toteutettiin ja Baharovin panssarit iskivät sivusta nopeasti kohti Bobruiskia ja katkaisivat vihollisen vetäytymistien Berezina-joen yli. Hitleriläiset alkoivat vetäytyä Zlobinin-Rogatševin linjalta, mutta ainoa silta Bobruiskin luona Berezinan yli oli 26.6.44 jo Baharovin ps-ryhmän miehittämä. Bobruiskin luoteispuolella edennyt Panovin ps-ak katkaisi kaikki vihollisjoukkojen vetäytymistiet. Bobruiskin alueella syntyi 27.6. kaksi mottia, joihin saarrettiin yhteensä 40000 vihollisen sotilasta. Saarron purkaminen annettiin 48.A:n tehtäväksi. 3. ja 65.A saivat tehtäväkseen hyökätä pysähtymättä Bobruiskiin Osipovitšin suuntaan. Bobruisk puhdistettiin fasisista 28.-29.6.44. Samaan aikaan Slutskia kohti hyökkäsivät Lutšinskin 28.A ja Plijevin mek rv-ryhmä.

Tavoitteita täsmennettiin

Vitebskin ja Bobruiskin valtaamisen jälkeen neuvostojoukot etenivät Valko-Venäjällä molemmilla sivustoilla ja saattoivat saarroitusuhun alaiseksi koko fasisien Keskustan AR:n. Koska neuvostojoukkojen eteneminen Bagration-operaatioissa oli nopeaa, piti päämaja 28.6. neuvonpidon rintamankomentajien sekä Vasiljevskin ja Zukovin kanssa. Taistelutehtäviä täsmennettiin tulevien tehtävien osalta seuraavasti: (1) 1. Bal-

tian R sai käskyn vapauttaa Polotsk sekä hyökätä Glubokojeen. (2) 3. ja 2. V-VR saivat tehtäväkseen Minskin vapauttamisen. (3) 1. V-VR:n tuli hyökätä päävoimillaan Slutskin-Baranovitšin suuntaan ja kehittää osalla voimia hyökkäystä Minskiin etelästä ja lounaasta käsin. Nämä päämajan täsmennykset perustuvat yleissuunnitelmaan saartaa natsien Keskustan AR.

Minskin vapautus

Kesä-heinäkuun vaihteessa taistelukiilat lähestyivät Minskiä sekä pohjoisesta että etelästä. Minskin pohjoispuolella III KaMekAK valtasi partisaanien kanssa Vileikan katkaisten samalla vihollisen perääntymistiet luoteeseen. 5. KaA:n ps-voimat etenivät Svislotšin (Berezinan sivujoki, virtaa Minskin lävitse) yläjuoksulle ja sulkiivat pohjoiseen johtavat tiet. 11. KaA:n ja 31. A:n joukot murtautuivat idästä Smolevitšiin. Etelästä etenivät nopeasti 1. V-VR:n joukot, jotka valtasivat Stolbtsyn ja Nesvišin ja katkaisivat Baranovitšiin johtavan rautatien. Heinäkuun 3. päivänä 3. ja 1. V-VR:n joukot kohtasivat toisensa Minskin keskustassa. Saman päivän kuluessa Minsk puhdistettiin kokonaan vihollisista. Minsk oli täysin hävitetty. Jo aiemmin partisaanit tiedottivat fasisien panostavan Minskin vielä jäljellä olevia suuria rakennuksia räjäyttääkseen ne. Neuvostojoukkojen nopeasta etenemisestä johtuen tätä ei ehditty suorittaa ja Puna-Armeijan pioneerien onnistui purkaa miinoitteet ja räjäytyspanokset. Partisaanijoukot järjestivät 16.7. 44 Minskissä voitonparaatin.

Minskin motti

Minskin itäpuolella 2. ja 3. V-VR:n ahdistamat fasisien Keskustan AR:n päävoimat joutuivat jälleen mottiin. Saarrokseen joutuivat Mogilevin alueelta perääntyneet fasisien 4. A:n joukot sekä Vitebskin, Orsan ja Bobruiskin luona tappion kärsineiden Keskustan AR:n 3.PsA:n ja 9. A:n rippeet. Vasta 12.7. koko vi-

hollisryhmä antautui. Saarrokseen joutui n. 80000 sotilasta ja heistä n. 45000 joutui sotavangeiksi.

Loppupäätelmä

Tässä vaiheessa vihollisjoukot perääntyivät nopeasti länteen. Bagration-operaation ensimmäinen vaihe päättyi Minskin vapauttamiseen. Neuvostovoimien piirissä oli tehty jo päätös aloittaa taistelut Baltian vapauttamiseksi (24.7.). Heinäkuun puolivälissä neuvostojoukot olivat jo Puolan, Latvian ja Liettuan rajoilla. Heinäkuun alkupuolella Englannin ja USA:n sotilasedustajat vierailivat Valko-Venäjän rintamalla ja tapasivat yleisesikunnan päällikön Vasiljevskin, joka tutustutti heidät toimintaan joillain rintama-osuuksilla ja järjesti heille tapaamisen vangittujen saksalaistenraalien kanssa. Liittoutuneiden edustajat informoivat Valiljevskia ja muita sotilashenkilöitä Normandian maihinnousun edistymisestä. Kaikki nämä tapahtumat olivat Suomen poliittiselle ja sotilasjohdolle selkeitä osoituksia siitä, että sota on käyty loppuun. Siksi Puna-Armeijan päävoimat Kannakselta ja Itä-Karjalasta voitiin täysin turvallisesti siirtää Baltiaan ja Valko-Venäjälle

Toim: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku kesällä 1944

Näkökulmia Juche-aatteeseen

Osallistuin huhtikuussa Juche-aatteen kansainvälisen instituutin johtokunnan kokoukseen Pjongjangissa ja sen yhteydessä pidettyyn keskustelutilaisuuteen. Tähän tiivistelmään on koottu muutamia huomioita käydyistä keskusteluista.

Vallankumoukselliselle aatteelle on tärkeää, että sillä on filosofinen periaate. Juche-aatteessa se on lyhyesti "ihminen päättää kaikesta". Kaikki päätökset tehdään ihmisen (ei esimerkiksi talouden) näkökulmasta. Tähän sisältyy ihmisen (1) riippumattomuus, (2) tajunta ja tietoisuus sekä (3) luovuus.

Riippumaton tietoisuus tar-

koittaa sitä, että on tietoisuus mutta myös tahto viedä asioita eteenpäin. Juche-aatteen sosiohistoriallinen periaate taas sanoo, että yhteiskunta on ihmisten muodostama kollektiivi, sosiaalisten suhteiden verkosto. Tällöin kansanjoukot ovat yhtä, toimivat yhdessä yhteisten päämäärien saavuttamiseksi. Tämä on mahdollista sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa ei ole min-

käänlaista riistoa, vaan kansanjoukot voivat nauttia työnsä tuloksista itse.

Marxismi-leninismien romahdus Itä-Euroopassa

Korealaiset esittävät kolme keskeistä asiaa, miten sosialismin romahdus Itä-Euroopassa olisi voitu välttää:

(1) Puoluetta olisi pitänyt vahvistaa. Puolue oli liiaksi erillään kansasta eikä puolue koonnut ja johtanut kansaa työhön yhteisen päämäärän puolesta.

(2) Kansan valtaa olisi pitänyt lisätä. Kansanjoukot olisi pitänyt mobilisoida vallankumouksen eteenpäin vieväksi voimaksi.

(3) Imperialismin vastaista taistelua olisi pitänyt tehdä voimakkaammin. Tämä olisi edellyttänyt tiiviimpää yhteistyötä sosialististen maiden kanssa. Yhteistyön olisi pitänyt tapahtua tasavertaiselta pohjalta.

Käytännössä marxismi-leninismiä sovellettiin Itä-Euroopassa niin kuin se olisi ollut ohje, kun sen olisi pitänyt olla periaate, jota

sovelletaan kunkin maan olosuhteisiin. Neuvostoliiton virhe oli myös se, että tuotantotavoitteiden asettamisessa epäonnistuttiin periaatteellisella tasolla. Tuotantotavoitteiden saavuttaminen muodostui tärkeimmäksi asiaksi. Jos tavoitteita ei meinattu saavuttaa, lukuja väristeltiin. Virheellisten lukujen pohjalta pääteltiin, paljonko tuotteita tarvitaan kotimaassa ja paljonko tuotteita voidaan viedä ulkomaille. Liian suuri osa tuotannosta vietiin ulkomaille. Se, että ei tiedetty, paljonko oikeasti tuotettiin, loi pohjan korruptiolle.

Kiinan taloudessa ja yhteiskunnassa havaittiin kehittämissuhteita Deng Xiaoping kaudella. Tuolloin olisi pitänyt lähteä kehittämään sosialismia eteenpäin, mutta kiinalaiset alkoivatkin avata talouttaan. Kiinalaisten mukaan talouden avaaminen oli ainoa vaihtoehto sosialismin säilyttämiseksi, aikakauden taktiikkaa. Kiina on kiistatta saavuttanut merkittävän aseman maailmantaloudessa, mutta noudatettavan taktiikan muuttaminen niin, että ryhdyttäisiin vahvistamaan sosialistista taloutta, voi olla haastavaa.

Miten Juche-aatetta sovelletaan kapitalismin olosuhteissa.

Kapitalismin olosuhteissa panopisteen pitää olla luokkatietoisuuden herättämisessä. Valtava porvarillinen mediakoneisto toimii hävittääkseen luokkatietoisuuden ja passiivoidakseen ihmiset. Työ on ollut tehokasta. Ihmiset eivät nouse vastustamaan heikkennyksiä ja riiston lisääntymistä. Äänestysviikkoa laskee.

Myös sosialismissa luokkatietoisuuden tason ylläpitäminen on erittäin tärkeää. Neuvostoliitossa ja Itä-Euroopan maissa tämä unohdettiin. Edettiin imperialistien ohjauksessa kohti suurempaa tavarantuotantoa kun olisi pitänyt suunnata eteenpäin sosialismin tiellä.

Lopuksi korealaiset korostavat, että Juche-aate on kaikkia vallankumouksellisia joukkoja varten, ei yksinomaan korealaisia varten. Vallankumouksellisten joukkojen on sovellettava Juche-aatetta omissa maissaan. Korealaisia käyttäjä ei pidä kopioida, sillä ne toimivat vain Korean olosuhteissa.

Juha Kieksi

Unohtamisen suhteellisuudesta (5)

Ideologisessa taistelussa kaikki näyttää olevan sallittua ja jopa suositeltavaa. Tämä on nähty viime kuukausina esimerkiksi valtamedian Ukraina-uutisoinnissa. Yksipuolisuus, vääristely, liioittelu ja tosiasioden tietoinen unohtaminen leimaavat kaikkea, mistä kirjoitetaan ja mitä näytetään. Jos tiedon vastaanottajat eivät vaivaudu tarkistamaan asioita vaihtoehtoisista tietolähteistä, niin ollaan auttamattomasti hakoteillä ja samalla täysin voimattomia ymmärtämään tapahtumien kulkua ja taustatekijöitä. Tämä on valitettavan yleistä tämän päivän Suomessa, kuten myös muuallakin ns. länsimaissa. Kirjailija Sofi Oksasen hallinnoiman kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy:n vuonna 2012 julkaisema Aleksandr Solzhenitsynin Vankileirien saariston uusintapainos kuuluu eittämättä tähän porvarillisen tiedotushegemonian tuotosten kokonaisuuteen. Teoksen kustantajan esipuheet ja mukaan otetut liitteet sitovat sen saumattomasti myös nykyhetken talouden ja politiikan vallanpitäjien päämääriin.

Valikoivaa muistamista

Kirjoitussarjassa on arvioitu uusintapainoksen kustantajan julkaisumotiiveja ja samalla pyritty osoittamaan teokseen liitettyjen kotimaisten esipuheiden ja itse Solzhenitsynin kirjekestin vääristelyjä ja risti-riitaisuuksia. Näistä riittäisi kommentoitavaa useampaankin kirjoitussarjaan, mutta käytännön syistä on rajoitettu vain joihinkin esimerkkitapauksiin. Koska Sofi Oksanen kantaa huolta esipuheessaan ”älä koskaan unohtaa”-vaatimuksellaan Neuvostoliiton ja joidenkin muiden entisten ja nykyisten sosialististen maiden aiemmista vaikeuksista ja ongelmista, niin sarjan edellisessä osassa luvattiin esittää vielä yksi esimerkki historian tapahtumista, joiden käsittelyyn eivät porvarilliset kustantajat ole tarttuneet. Sarjan alkuosassa oli mainittu muita esimerkkejä. Yhdistävänä tekijänä näille on esimerkkimaiden kapitalistinen järjestelmä, mikä selittää sen, että ”vapaan talousjärjestelmän” maiden ihmisoikeusongelmat eivät kuulu Silberfeldtin kaltaisten kustantajien toimintaohjelmiin.

Unohtuiko Indonesia

Koska monet Kansan äänen varsinaisen lukijakunnan ulkopuolella luottavat kotimaiseen valtamediaan, niin otetaan tällä kerralla sieltä lainaukset luvatusista esimerkkitapauksesta (harvinaista tekstiä porvarillisessa päivälehdessä):

”Indonesian vaiettu joukkosurma”

”Kenraali Suharto teki Indonesiassa vallankaappauksen vuonna 1965. Alkoi verilöyly, jossa on arvioitu tapetun ainakin puoli miljoonaa kommunistiksi uskottua. Dokumentti-elokuvassa The Act of Killing uhriluvuksi arvioidaan yli miljoona ihmistä. Murhia tekivät armeijan lisäksi puolisolitaalliset ryhmät ja rikollisjoukkiot. Tapetuksi joutui myös muita kuin kommunisteja tai sellaisiksi luultuja, muun muassa maan kiinalaisvähemmistöä. Kylmän sodan henkeen kuului, että joukkomurhat nähtiin lännessä sotana. Indonesiassa vuosien 1965-1966 joukkosurmista on viime vuosiin saakka vaiettu. Osin siksi, että nykyiset hallitsijat ovat vallassa surmien luoman pelon ilmapiiriin turvin.” (Helsingin Sanomat 30.8.2013)

”Kansanmurhaaja avaa painajaisensa”

”Joshua Oppenheimerin dokumentissa Indonesian kansanmurhaajat esittävät itse, miten he tappoivat ja kiduttivat kommunisteja vuosina 1965-1966.” (Helsingin Sanomat 6.11.2013)

Todettakoon tässä yhteydessä, että USA tuki valtaan noussut-

ta Suharton hallintoa. Tämä unohtamisen suhteellisuudesta.

Andrei Vlasovin tapaus

Gulag-Vankileirien saaristo-teokseen loppuun liitetystä Hans Björkegrenin kokoamassa henkilöluettelossa kerrotaan näin:

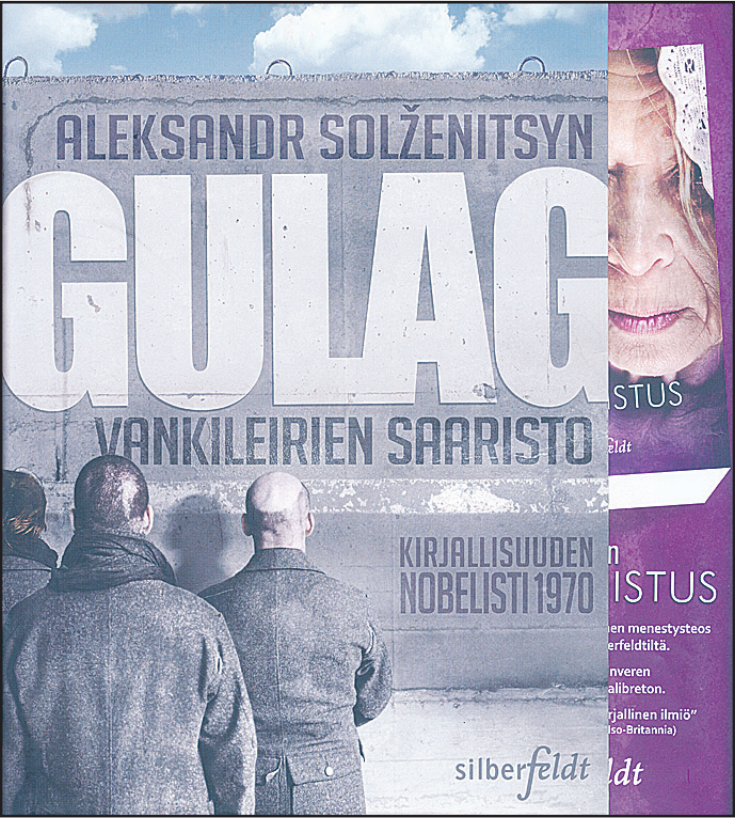
”**Vlasov Andrei Andrejevitsh (1900-46).** Kenraali. Saksan asevoimiin toisen maailman- sodan aikana kuuluneen neuvostovastaisen Venäjän vapautusarmeijan ylipäällikkö. Vlasovista tuli puna-armeijan sotamies 1919, ja hän yleni nopeasti. Stalin lähetti hänet sotilasneuvonantajaksi Tshiang-Kai-shekin käyttöön. Kunnostautui Kiovan ja Moskovan puolustustaisteluissa 1941-42. Saksalaiset ottivat Vlasovin ja suuren osan tämän armeijan vahvuudesta vangiksi 1942. Suosituksi rupeamaan neuvostojärjestelmän vastaisen vastarinnan kokoaivaksi voimaksi. Vlasovin armeijan miehistö saatiin pääasiassa saksalaisten ottamien venäläisten sotavankien keskuudesta. Toukokuussa 1945 Vlasov antautui amerikkalaisille, jotka kuitenkin luovuttivat hänet neuvostoviranomaisille. Vlasov teloitettiin.”

Joidenkin lähteiden mukaan hän saattoi myös siirtyä omaloitteisesti saksalaisten puolelle. Solzhenitsyn sen sijaan kuvailee usealla sivulla Vlasovin toimintaa ja pyrkii tekemään kaiken mahdollisen pestäkseen puhtaaksi saksalaisten kanssa yhteistoimintaan ryhtyneen kenraalin ryvettyneen maineen. Kirjailija syyttää neuvostosodanjohdtoa Vlasovin joukkojen antautumisesta, koska tarvittavaa tukea ei ollut saatu Leningradin saaron murtamisyritykseen liittyneessä operaatiossa. Solzhenitsyn esiintyy sodankäynnin asiantuntijana: ”Mutta nämä kolme muuta armeijaa joko eivät valmistautumattomuutensa vuoksi päässeet ajoissa liikkeelle tai sitten pysähtyivät nopeasti (meillä ei vielä osattu suunnitella näin monimutkaisia operaatioita eikä varsinkaan huoltaa)”. Kirjailija sodanaikaisena kapteenina olisi hallinnut ilmeisesti tämänkin asian.

Toisen maailmansodan aikaan liittyen kirjailija ilmaisee useaan otteeseen myötätuntonsa myös Ukrainan banderalaisille nationalisteille ja fasisteille, jotka taiselivat Saksan rinnalla.

Lähdeviitteet ja muut puutteet

Solzhenitsyn kuvailee tarkasti Vlasovin sotilaallista uraa ja em. Leningradin operaation vaiheita Vlasovin kannalta. Minkäänlaisia asiallisia lähdeviitteitä ei esitetä näistäkään asioista. Ainoina viitteinä kirjailija tuo esille Orjolin rintamalta löytyneitä saksalaisten lentolehtisiä, joissa oli mm. kenraali Vlaso-

Vankileirien saaristo-teoksen uudelleen julkaiseminen herätti laajaa keskustelua ja etupäässä yksimielistä kirjan ja kirjailijan ylistystä. Kansan äänessä julkaistussa kirjoitusarjassa on haettu tälle vastapainoksi vaihtoehtoisia ja kriittisiä näkökulmia.

vin kuva ja hänen elämäkertansa. Solzhenitsyn itsekin kysyy: ”Mutta mihin tuon elämäkerran lauseisiin yleensä saattoi uskoa?”

Kaikista Solzhenitsynin toista maailmansotaa käsittävistä teoksen osista ja yksityiskohdista paistaa lävitse pohjaton neuvostovastaisuus, jota yritetään pukea puolueettomuuden ja objektiivisuuden kaapuun ja selittää kuitenkin kaikki sodanaikaiset ilmiöt sodanjohdon ja neuvostojärjestelmän kannalta mahdollisimman epäedullisessa valossa. Saksalaisten ja natsismin arvostelua ei juurikaan esiinny, mutta ymmärrystä ja selityksiä näiden puolelle asettuneille riittää yllin kyllin. Kirjailija ei teoksessaan kerro myöskään niistä tapauksista, joissa Saksan miehittämällä Neuvostoliiton alueilla entiset tilanherrat ja kulakit tai heidän jälkeläisensä ryhtyivät laajoihin kostotoimiin kolhoositalonpoikia vastaan saksalaisten avustamina. Valkoinen terrori alkoi näin uudelleen aikanaan hävityn kansalais- ja interventiosodan aiheuttamien ”menetysten” korjaamiseksi.

Uhrit ja lukumäärät

Solzhenitsyn, kuten teoksen esipuheiden kirjoittajatkin (Sofi Oksanen ja Martti Anhava), esittävät ”vankileirien saariston” kehityksen alkaneen Leninistä sekä Lokakuun vallankumouksesta ja liittyneen elimellisesti sosialismin ideologiaan. Tätä teemaa on käsitelty kirjoitusarjassa jo aiemmin. Kirjan uusintapainoksen julkaisemisen yhteydessä nostettiin taas valtamediasa ja yleisönpalstoilla esiin kysymys ns. uhrien lukumääristä Neuvostoliiton alkuvuosikymmenien eri vaiheissa. Solzhenitsyn kuten kirjan kustantajakin lähtevät liikkeelle vuodesta 1918 ottamatta lainkaan huomioon esimerkiksi kansalais- ja interventiosodan 1918-1922 todellista luonnetta ja historiallista sisältöä. Kaikki lasketaan mukaan, mitä on tapahtunut. Syistä ja seurauksista riippumatta. Tosin kirjailija itse ei ole laatinut teokseensa uskottavilta tuntuvia yhteenvetoja eri asioihin liittyvistä lukumääristä, saati sitten pitäviltä tuntuvia perusteluita tällaisille laskelmille. Teoksensa

loppuosassa Solzhenitsyn kutsuu Vankileirien saaristoa kahteenkin kertaan (yllättäen) romaaniksi. Ehkä tämäkin selittää sisällön todennukaisuudesta jotain.

Kuka oli uhri

Solzhenitsyn esittää teoksessaan paikka paikoin satunnaisia (ja satumaisia) lukuja vankileireistä, erilaisia rangaistuksia kärsineistä, eri kansanryhmistä, teloituksista, kapinallisista jne.. Hänelle ns. uhrit ovat ”tavallisia” rikosvankeja lukuunottamatta kaikki täysin syyttömiä saamiinsa rangaistuksiin nähden. Jos on tällainen lähtökohta, niin sille ei voi valitettavasti mitään. Myös julkisessa keskustelussa on esitetty mielikuvittellisia lukuja sattuneiden tapausten määristä. Ei ole useinkaan määritelty mistä ajankohdasta tai -jaksosta on ollut kysymys tai mistä tuomioita on langetettu. Uhreista puhutaan, mutta ei kerrota, mitä näillä tarkoitetaan. Eri syistä kullella, leireillä tai vankiloissa olleita, yleensä tuomittuja jne. ei mitenkään eritellä, vaan kaikkia käsitellään yhtenä kokonaisuutena ja arviot määristä pyöristetään vielä varmuuden vuoksi seuraavaan tai sitä seuraavaan kymmenmiljoonaan.

Epäilemättä esimerkiksi Leningradin puoluejohtaja Kirovin murhan (vuonna 1934) jälkeisinä vuosina syyllistettiin sosialistisen laillisuuden rikkomuksiin, mutta tiedotusvälineissä ja porvarillisessa historiankirjoituksessa liikutetaan aivan omissa ulottuvuuksissa näiden määriä laskettaessa. Arviokyky sumenee. Selvyyden vuoksi todettakoon, että Stalin ei viimeisten kansainvälisten tutkimusten mukaan ollut Kirovin murhan taustatahahmona, vaan asiaan syyllistyi omatoimisesti tasapainoton, työtömäksi joutunut entinen puoluejäsen Leonid Nikolajev (Kimmo Rentola, Helsingin Sanomat 23.1.2011, Pietarin Kirov-museon esite 2014). Leningradin Kirovia edeltävä puoluejohtaja Zinovjev ja eräät muut tuomittiin kuitenkin vuonna 1936 tapauksen taustatekijöinä.

Oikeitakin johtopäätöksiä

Syys-lokakuussa vuonna 1981 käy-

tiin kiivas keskustelutarja Helsingin Sanomien palstoilla näistä uhrilukumääraasioista. Osapuolina olivat tuolloin Vankileirien saariston suomentaja Esa Adrian ja valt.lis. Pekka Sutela. Jälkimmäinen osoitti kiistattomasti väestötieteellisillä ja esimerkiksi sotahistoriallisilla perusteilla Adrianin huikeat luvut täysin mahdottomiksi. Samoihin johtopäätöksiin tuli myös Kai Kontturi Kansan äänen numerossa 5/2012.

Kansan mies

Aleksandr Solzhenitsyn esiintyy teoksessaan nimenomaan ensimmäisen sosialistisen valtion, Neuvostoliiton, kriittikkona. Toisaalta hän haluaa jatkuvasti näyttytyä ns. tavallisen kansan puolustajana ja edustajana. Roolit ovat hyvin ristiriitaisia keskenään. Olihan kirjailija jonkinlainen tsaristinen slavofiili ja tuo teoksessaankin jatkuvasti esille, miten tuo tai tämä asia oli ollut tsaarien aikana paremmin hoidettu kuin sosialistisessa neuvostomaassa. Maaorjuutta tai tsarieren, aateliston, tilanherrojen ja teollisuuskapitalistien harjoittamaa kansan ja työläisten sortoa hän ei juurikaan muistelee. Eikä miten köyhä kansa oli pidetty esimerkiksi kirkon avulla täydellisessä pimennossa todellisuuden ymmärtämisestä. Sivistys ja koulutus olivat vuosisatoja kuuluneet vain hallitsevien tahojen yksinoikeudeksi. Kirjailija ”kansan miehena” kuitenkin tuon tuosta teoksen luvuilla sivuilla arvostelee kansaa ymmärtämättömyydestä ja esimerkiksi maalta ja tehtaista tulleita neuvostovallan työntekijöitä sivistymättömyydestä. Tähän voisi ”tsaristille” vastata, että sitä saa, mitä kylvää. Neuvostovaltio ei ollut ehtinyt sivistystoimissaan vielä vastata riittävästi esimerkiksi kirjailijan tarpeisiin.

Vaikea tapaus

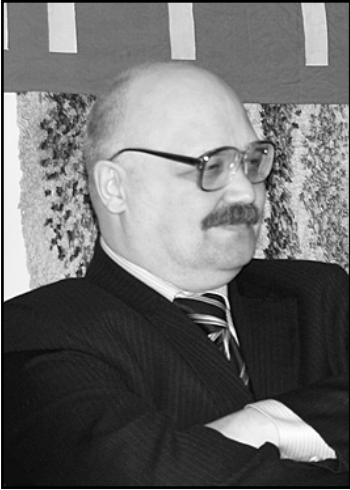
Kovaa neuvostovastaista kritiikkiä esittäneellä Solzhenitsynillä ei ollut kuitenkaan tarjota tilalle minkäänlaista yhteiskunnallista ohjelmaa, vaan pelkkää arvostelua ja valittamista elämän epäkohdista. Osansa saavat myös kansainvälinen työväenliike, Neuvostoliiton Saksan vastaiset liittolaiset toisessa maailmansodassa, vasemmistolainen lukeinostolänessä ja neuvostokirjailijat.

Palattuaan takaisin Venäjälle 1990-luvun alkupuolella oli kirjailijan ajatusmaailma joissain asioissa ehkä hieman avartunut ja kehittynyt. Ortodoksi-isä Jarmo Hakkarainen kirjoittaa: ”Kirjailija palasi lopullisesti Venäjälle 1994. Hän arvosteli kapitalismia, länsimaiden kulttuurin rappiota ja Naton laajenemista Venäjän ympärille” (ortodoksi.net). Pohjana näille oivalluksille on voinut myös olla uskonnollisuus ja voimakas nationalismi. Antti Majander kirjoitti Helsingin Sanomissa 12.4.2012: ”Aleksandr Solzhenitsyn (1918-2008) oli viime aikoinaan pikemmin isovenäläisyyden kaiuttaja kuin sanan- ja yksilönvapauksien puolustaja. Se vei nobelistilta ainakin lännessä niin mainetta kuin lukijoitakin”. Ehtipä kirjailija Venäjälle palattuaan vielä vaatia kommunistisen puolueen kieltämistäkin. Vaikea tapaus.

Kirjoitussarja päättyy tältä erää tähän. Neljä aiempaa osaa ovat luettavissa Kansan äänen numeroista 3-5/2013 ja 1/2014.

Jaakko Ahvola

Ukrainan päiväkirja

Sergei Skvortsov

Ukrainassa on kevään aikana kuohuttanut tapaus ”Odessan Hatyn”. Hatyn oli valkovenäläinen kylä, jonka saksalaisia tukenet ukrainalaiset nationalistit polttivat kostoksi kyläläisten tuesta neuvostopartisaaneille. Samankaltainen ilmiö toistui hiljattain 2. toukokuuta, kun radikaalit nationalistit toistivat toisen maailmansodan aikaiset tapahtumat Odessassa.

Kaikki alkoi Kiovan nykyisen hallinnon kannattajien ja vastustajien välisestä kahakasta. Kiovan viranomaisten avuksi oli saapunut fasistisia asemiehiä sekä fasistimielisiä jalkapallofaneja Harkovasta. Suuren ylivoiman turvin he ryhtyivät tuhoamaan antifasistien telttaleiriä (Antimaidania), jonka asukkaat turvapaikan etsinnässä kiiruhitivat lähellä sijaitsevalle Ammattiliittojen talolle.

Mutta turvapaikka osoittautui vain kuvitteellisesti turvalliseksi. Fasistiset ainekset alkoivat heitellä rakennuksen sisälle polttopulloja ja paikalla syttyi tulipalo. Ymmärrettyään joutuneensa ansaan antifasistit yrittivät päästä ulos ovista, ikkunoista ja rakennuksen katolta. Ikkunoita tulitettiin ja pakoon päässeille järjestettiin ”häpeäkujia”, missä heitä piestiin kovaotteisesti. Eräs Odessan alueneuvoston valtuutettu hakattiin kuoliaaksi.

Virallisten tietojen mukaan Ammattiliittojen talolla ja sen ympäristössä kuoli yli 40 ihmistä, mutta silminnäkijöiden mukaan heitä oli paljon enemmän. Joku ammuttiin, joku tukehtui savuun, joku sai surmansa hypättyään ikkunasta tai joku hakattiin kuoliaaksi jo maassa. On olemassa tietoja siitä, että tulipalon loputtua fasistiainekset ryntäsivät rakennukseen ja suorittivat puhdistuksen tappamalla uhrejaan. Haavoittuneita ja kärsineitä oli yhteensä toistasataa ihmistä.

Miliisi ilmoitti virallisesti, että Ammattiliittojen talosta ei löytynyt mitään aseita. Näin ollen ei murhattu ja poltettu terroristeja vaan poliittisia vastustajia, jotka olivat eri mieltä Ukrainassa pystytettävän järjestyksen kanssa. Valitettavasti Ukrainan keski- ja länsialueilla kyseinen verilöyly ei herättänyt erikoisempaa myötätuntoa uhreja kohtaan. Kaikissa Ukrainan tiedotusvälineissä oli harjoitettu tehokasta propagandaa, jonka sisältö oli sama: Venäjä on hyökkääjä, joka yrittää valloittaa Ukrainan ja nationalisteja vastustavat ovat Venäjän palkallisia agentteja ja terroristeja. Valitettavasti Venäjän valtio-

valta epäkompetenteilla toimillaan (Krimin hätäinen liittäminen Venäjään ja erityisesti ilmoituksella armeijan mahdollisesta käytöstä Ukrainassa) itse valmisteli maaperää tuollaisille väitteille.

Moni propagandan aivopesemä tuki nationalistien toimia ja hyväksyi kovien keinojen käytön. Propagandasta huolimatta ihmiset Kaakkois-Ukrainassa ajattelevat toisin, sillä murhasivathan fasistit heidän maanmiehiään. Jopa ne, joita Putinin toimet vieroittivat Venäjästä, ovat sitä mieltä, että poliittinen taistelu on yksi asia, mutta joukkomurhat aivan toinen. Samaisessa Odessassa selvänteko antifasisteista ei pelottanut väestöä, vaan päinvastoin aiheutti protestin tunteita. Odessan kaupungin johtajaksi valittiin toukokuun lopulla nationalistien kova vastustaja, joka oli osallistunut tuhotun fasisminvastaisen leirin pystyttämiseen.

Tietenkin Odessan verilöyly näytteli osaansa myös kansanäänestyksissä, jotka järjestettiin 11. toukokuuta Itä-Ukrainassa: Donetsk ja Luganskin alueilla ratkaistiin kysymys niiden valtiollisesta omatoimisuudesta. Muuten ilman Odessaakin siellä oli paljon esimerkkejä Kiovan viranomaisten kovista otteista niiden yrityksessä kivistaa paikallisten antifasistien vastarintaa. Eräs Mariupolin asukas kertoi lehtimiehille, että jos ennemmin epäiltiin, miten olisi toimittava, niin siellä 9. toukokuuta järjestetyn verilöylyn jälkeen kenelläkään ei ollut enää mitään kysyttävää. Voidaan tietenkin tarrautua siihen, että äänestystä ei järjestetty kaikissa asutuskeskuksissa ja että jossain rikottiin jotain sääntöjä. Mutta jokainen ennakkoluuloton tarkkailija voi sanoa, että Kiovan voimakkaasta painostuksesta huolimatta näiden alueiden väestön valtaosa antoi tukensa niiden valtiolliselle omatoimisuudelle – yli 90 % äänestäjistä äänestysviikkauksen ollessa 72-79 %.

Toukokuun lopulla molemmat tasavallat ilmoittivat liittoutumisestaan Uus-Venäjäksi. Tietenkin juuri perustettujen tasavaltien johtajien joukossa on paljon satunnaisia, epäkompetentteja ihmisiä sekä poliittisia seikkailijoita, jotka nousivat ylös kansan tyytymättömyyden aallolla Kiovan viranomaisia vastaan. Siitä huolimatta kansanäänestykset osoittivat, että tällä hetkellä he edustavat käytännöllisesti koko väestön tahtoa. Venäjän tuki rajoittuu informaatio-tueksi sekä humanitääriseksi avuksi ja vähälukuisten vapaaehtoisten osallistumiseksi. Mitään venäläisjoukkoja, mitään tihutyöntekijöitä uusissa tasavalloissa ei ole. Venäjän vähäisestä tuesta huolimatta Kiovan viranomaiset eivät pysty mitenkään murtamaan tasavaltien vastarintaa huolimatta asuin-kortteleiden tykistötulituksista ja jopa pommituksista.

Ukrainan armeijan yksiköt ovat huonosti koulutettuja, huonosti varustettuja ja hyvin epäluotettavia, kun taas Kansalliskaartin ja Oikeistosektorin kansallis-radikaalit eivät yleensä osaa sotia. Tästä syystä Kiovan viranomaiset ovat suorittaneet kapinallisia vastaan yksittäishyökkäyksiä – vallanneet jonkin kohteen ja heti perään tyneet.

Ukrainassa tapahtuu päivittäin tärkeitä tapahtumia, jotka ovat ajoittain myös traagisia. NKP:n pääsihteeri Sergei Skvortsov tuo artikkelissaan esille muutamia keskeisiä tapahtumia.

Tulet roihuavat Ukrainassa

Toukokuun lopussa pidettyjen presidentinvaalien voittojaksi selviytyi suklaakuninkaana tunnettu ukrainalainen oligarkki ja monimiljonääri Petro Poroshenko, joka sai ensimmäisellä kierroksella yli puolet äänistä. Hän saavutti suhteellisen enemmistön Ukrainan kaikilla alueilla. Tästä hän on kiittolisuuden velkaa kolmelle tekijälle: valitsijoiden pettymykselle, pidättyväselle retoriikalle ja politoteknologien taitaville toimille. Valitsijoiden silmissä Poroshenko esiintyy kokeneena ja tervejärkisenä poliitikkona, joka tuo Ukrainaan rauhan. Ja sitähän siellä tarvitaankin. Mitä seurasi sen jälkeen? Ennusteiden esittäminen on epäkiittollinen asia, vaikka toistaiseksi on syntymässä vaikutelma, että Poroshenko on kompetentimpi valtiomies kuin nykyisen juntan vaikuttajien enemmistö. Ymmärtääkö hän sen, että tässä vaikeassa tilanteessa Luganskin ja Donetskien voimaperäinen painostus on epärealistista? Mahdollisesti hän tajuaa sen.

Toisaalta vaalikampanjansa aikana Poroshenko poikkeuksena useista muista ehdokkaista ei esittänyt Venäjän ja erityisesti Putinin suhteen mitään jyrkkäsanaisia lausuntoja. Ja aivan viime päivinä hän lupasi jopa parantaa suhteita Venäjään kolmen kuukauden kuluessa. Hyvä niin erityisesti sen jälkeen, kun Putin, joka tahtoo nyt saada aikaan rauhan Lännen kanssa, on jo ilmoittanut kunnioittavansa Ukrainan kansan tahtoa. Niin todellakin, Putin tahtoo nyt kovasti saada aikaan hyvät välit Lännen kanssa. Virallisesta propagandasta hävisivät järjettömät väitteet Venäjän ylivoimasta melkein kaikilla aloilla ja siitä, että ”Venäjä saattaa Amerikan perikadon partaalle”. Näyttää siltä, että asiaan ovat vaikuttaneet sanktiot Putinin lähipiiriä vastaan.

On selvää, että sanktiot horjuttavat Putinin lähipiirin tavanomaista elämää. Heillä on taloja lännessä, heidän perheensä ja lapsensa asuvat ja opiskelevat lännessä. He myös uhkaavat epävakauttaa hallitsevan järjestelmän. Mutta länsi lupasi kuuliattomuuden tapauksessa tiukentaa entisestään sanktioita, jotka uhkaavat horjuttaa koko Venäjän taloutta sen ollessa voimakkaassa riippuvaisuudessa ulkomaankaupasta. Tästä syystä Venäjän viranomaiset ovat tällä hetkellä täyttäneet kaikki lännen Ukrainaa koskevat vaatimukset. Joukkoja on vedetty rajalta. Edelleen Ve-

näjää vaadittiin tunnustamaan presidentinvaalien tulokset, joita Putin lehdistösihteerinsä suulla noin kuukausi sitten luonnehti jo ennakolta laittomiksi. On käsittämätöntä, mitä Venäjän olisi tehtävä tämän vaatimuksen täyttämiseksi, koska maailman diplomatian kokemus ei tunne sellaista käsitettä kuin vaalien tulosten tunnustaminen.

Viimein Venäjää vaadittiin sulkemaan rajansa aseistettujen miesten ja aseiden tulvan lopettamiseksi - ja Putin antoi määräyksen tehostaa Ukrainan rajan valvontaa ja vieläpä yhteistyössä Ukrainan rajanvartioston kanssa. Luonnollisesti Putinin ei ollut vaikeaa suostua tähän, koska mitään strategiaa ”Venäjän maiden yhdistämisestä” tai Neuvostoliiton uudelleen syntymisestä hänellä ei ole ollut eikä ole. Krimin liittäminen Venäjään oli hänen oman tunnustuksensa mukaan ex tempore –tempaus. Siitä huolimatta tämä toimenpide herätti Venäjän yhteiskunnassa ja Kaakkois-Ukrainassa odotuksia siitä, että Krimii seuraavat muutkin Ukrainan alueet.

Odotukset eivät toteutuneet ja nyt seurasi katkera pettymys, jota ei lievennä Venäjän johdon kuuliainen käytös lännen suhteen. Tästä asiasta virallinen propaganda pysyy tietenkin visusti hiljaa. Putinin kannatus ponnahti jyrkkään nousuun Krimin tapauksen jälkeen, mutta putosi nyt melkein perusluokemille ja jatkaa putoamistaan jokaisen uuden Ukrainan sotilaiden raakuuksista kertovan uutisen jälkeen. Näin ollen Putinin virheet kolahtavat vielä häneen itseensä. Mitä tulee taas juuri perustettuihin uusiin tasavaltoihin, niin lähiaikoina Ukrainan viranomaiset eivät pysty nujertamaan niitä sotilaskeinoin. Mahdollisesti juuri tästä syystä presidentiksi vastikään valittu Poroshenko alkoi puhua lähiaikoina tapahtuvasta ”terrorisminvastaisen operaation” lopettamisesta. Se on tietenkin hyvä asia. Poroshenko jopa esitti ”rauhanomaisen ratkaisun suunnitelman, johon kuuluu sotaisuuksien lopettaminen.

Vallitseva kokemus selkkausten ratkaisemisesta Neuvostoliiton jälkeisellä alueella osoittaa, että sellaisessa pattitilanteessa, jossa yksikään osapuolista ei pysty saavuttamaan ratkaisevaa ylivoimaa voidaan todellakin solmia sellainen välirauha, joka saattaa kestää vuosikymmeniä. Pelkään kuitenkin pahoin, että Venäjä pyrkimykses-

sään mielistellä länttä alkaa painostaa uusien tasavaltien edustajia ja vaatimaan heiltä liian suuria myönnytyksiä Kiovalle. Näinhän kävi jo Janukovitshin kanssa. Mutta Itä-Ukrainan nostoväki eivät ole Janukovitsh, he ovat sitkeitä miehiä ja siten kysymyksen ratkaisu saat-taa pitkittyä.

Kokonaisuudessaan uusien tasavaltien tulevaisuus riippuu voimakkaasti siitä, kuinka nopeasti niiden johtoon saadaan pätevää väkeä. Ja tietenkin se riippuu Venäjän antamasta finanssi-, talous- ja sotilasteknillisestä avusta. Kyseisten tasavaltien talouspotentiaali on suuri, niiden osuus on jopa 30 % Ukrainan BKT:stä, mutta jos Venäjä jatkaa edelleenkin niiden olemassaolon todellista vähentelemistä, niiden olemassaolo saat-taa muodostua arveluttavaksi. Ja nyt jäljelle jääneen Ukrainan tulevaisuudesta. Ukrainan nykyiset viranomaiset onnistuivat yhdistämään väestön suurimman osan Venäjän vastaisella retoriikalla. Mutta jos Venäjä ei tule enää tekemään pahoja virheitä, niin silloin Venäjän vastaiset mielialat heikkenevät asteittain – yhdessäolon tuhatvuotista historiaa ei voida ohittaa noin vain. Ja ulkoisen vihollisen poissaollessa myös yhdistävän tekijän pohja samoin putoaa. Muuten ilman tätäkin tekijää Ukrainan yhteiskunnan yhtenäisyys alkaa pahoin rakoilla.

Uusi presidentti Poroshenko on määritelmän mukaisesti liberaalien näkemysten kannattaja – tästä syystä hän on myös oligarkki. On jo olemassa paljon puhuvia uutisia siitä, että neuvottajaksi Ukrainaan on kutsuttu Gruusian entinen presidentti Saakashvili, joka tunnetaan paitsi Venäjän vastaisista seikkailuista myös esimerkkinä siitä, että hän lakkautti kokonaan valtion-eläkkeet.

Näin ollen lähitulevaisuudessa Ukrainaa koettelevat varmassi sosiaaliset järkytykset. Ja viimein ne, jotka pitivät Euromaidania eräänlaisena oligarkian vastaisena vallankumouksena, tekivät siinä vakavan virheen. Ja vaikka oligarkian vastaisia tunnuksia esitettiinkin, tulos oli täysin päinvastainen.

Jos Ukrainan edellisiä presidenttejä syytettiin perustellusti toiminnasta oligarkkien etujen mukaisesti, niin nyt oligarkista tuli valtion ensimmäinen mies. Sijoittamalla rahaa Maidaniin herä Poroshenko toteutti menestysk-sellisesti vakavan kaupallisen projektin. Mutta valtion johtaminen kauppalaitoksen johtamisen tavoin on täysin mahdotonta. Menestyksen kriteerit ovat tässä tapauksessa erilaiset. Ilman nykyisen oligarkkijärjestelmän hävittämistä, joka Poroshenkon valinnan jälkeen on vain lujittanut asemiaan, Ukrainaa odottaa järjestelmällisen kriisin jatkuminen.

Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Talvisodan henki ja Ukrainan tilanne

Lasse Lehtinen ja Seppo Hovi ovat asettuneet Venäjän vastaisen propagandan äänitorviksi. Molemmat herrat väittävät Neuvostoliiton törkeästi loukanneen Tarton rauhansopimusta hyökkäämällä Suomen kimppuun. Molemmat herrat kertovat Apu-lehden numerossa 22/2014 miten Suomessa ei koskaan langettu samanlaiseen propagandaan kuin Venäjällä ja Saksassa. Meillä pidättäydyttiin pelkkiin tosiasioihin. Väite vaatii hieman lähempää tarkastelua: Lenin ja Stalin allekirjoittivat 31.12.1917 asiakirjan, jolla Suomelle myönnettiin itsenäisyys. Toivottiin, että tästä sopimuksesta alkaisi kahden erilaisen poliittisen järjestelmän omaavan maan ystävällisten suhteitten rakentaminen.

Leninin toive naapuriystävällisestä politiikasta ei toteutunut. Suomesa alettiin sen sijaan lietsoa ryssävihaa. Kouluissa luotiin mielikuvaa perivihollisesta. Suojeluskunta ei harrastanut terroria pelkästään kotimaassa vaan - valtiovallan tuella - tunkeutui myös syvälle silloisen Venäjän alueelle valloitus- ja rosvo-retkillään. Pankit osallistuivat laajalti tunnetun Aunuksen retken raioitukseen, saaden vastineeksi tu-

hansilta miehiltä haltuunsa luovutuskirjoja Itä-Karjalan metsiin. Retkeläiset tosin joutuivat palaamaan verissä päin. Metsät jäivät sijalleen, ehkä joku käpy jäi taskuun uuden metsän siemeneksi...

Tappioon päättyneen Aunuksen retken jälkeen Suomi joutui solmimaan Tarton rauhan. Ystävyyden eleenä Neuvostoliitto luovutti Sumele Petsamon . Se takasi Suomelle ympärivuotisen jäättömän sataman sekä melkoisen malmion. Ystävyyden sijaan Suomessa alettiin levittää propagandaa savijaloilla seisovasta jättiläisestä, joka piti vain tönäistä kumoon. Lasten opetusvastuu annettiin suojeluskuntalaisopettajien vastuulle, naisopettajien kelpoisuusvaatimuksiin kuului Lotta Svärd-järjestön jäsenyys. Taitolaji ammunnan maalitauluina käytettiin ns. iivana-tiluluja. Suojeluskuntaupseerit lanseerasivat sanonnan ”yksi suomalainen vastaa kymmentä ryssää”. Muita suojeluskunta-aatteen edistämisen trokeinoja olivat muurahaispesäistunnnot, muilutukset ja murhat. Oman lajinsa huippu oli tietetenkin istuvan peresidentin muilutus.

Mitenkähän piti Tarton rau-

hansopimusta tulkita, kun Hitlerin valtaan tulon jälkeen aloitettiin vehkeily natsi-Saksan kanssa? Tarton rauhaahan kuulee edelleen nimitettävän ”häpeärauhaksi”. Petsamon nikkeli päätyi Saksan teollisuuden käyttöön. Kannaksella tehtiin saksalaisten tykistöupseerien kanssa mittauksia siitä, millaisia tykkeitä Kannaksella tarvitaan Leningradin möyhentämiseen. Näillä taustoilla ei oikein voida pitää ihmeenä Suomen joutumista Moskovaan neuvotteluihin Leningradin turvallisuudesta.

Presidentti Paasikivi on mielestäni oikeutetusti ja osuvasti nimittänyt talvisotaa Erkon ja Tannerin sodaksi. Paasikivi kertoo muistelmissaan, että talvisota oli sekä tarpeeton, että vältettävissä mikäli hänelle olisi annettu täydet valtuudet.

Joudumme vielä näemmä odottamaan, milloin Suomesa aletaan viettää Aunuksen ja Kii-majärven retkien muistopäivää – unohtamatta Porajärven valtausta. Juhlapuhujaksi voisi kysyäistä Lasse Lehtistä ja musiikista voisi vastata Seppo Hovi.

Joensuussa 6.6.2014
Pauli Eskelinen

Kerrankin voittajien joukossa

Lapinlahden puukirkolla oli vanhaan hyvään aikaan menestyvä yksityiskauppa, ikään kuin Tuurin kyläkaupan esiaste. Kauppi-aalla oli Voitto-niminen poika, johon eräs neitsyt oli ihaastunut. Savolaisilla on tapana ilmaista laulamalla syvimpiä tuntojaan. Maailmankatsomukseltaan vasemmistolainen tuleva appi oli nautittuaan ehtoolliskalkin kajauttanut uhmakkaan vallankumouslaulun; Voitto meidän on ja olla täytyy...

Kävimme juuri ankaran vaalikampailun siitä kuka joutuu matkatöihin Brysselin ja Strasbourgin välille. Yksi pienimmistä vallankumouspuolueista, jota on halvennettu promillekannatuksensa johdosta, sai näissä vaaleissa murskavoiton

tunnuksellaan; Älä äänestä! Äänestömyystulos oli yli 60%. Siinä jäivät jälkeen stubbit ja kumppanit muutaman sadan tuhannen äänituloksellaan.

On se kumma tuo EU, kun taas radio- uutisissa kerrottiin, että siellä on jokin kummallinen demokratia-vaje. Miten siellä voi olla jokin vaje, kun kaikki halukkaat ovat saaneet äänestää toisten asettamia ehdokkaita ja haluttomat saivat olla äänestämättä.

Demokratia kuuluu samaan joukkoon kuin luonnon tasapaino. Luonto on aina tasapainossa myös siinä vaiheessa kun tieteen ennustajaeukkojen mukaan aurinko on polttanut maapallon pelkäksi kiviröykkiöksi. Silloin vain ei enää

ole vihreitä lehtoja eikä viherpiiper-täjiä.

Demokratia on samanlainen. Läntisen demokratian kehdoissa, muinaisessa Kreikassa, vapaat miehet harrastivat tieteitä ja taiteita, johtivat valtiota. Nämä vapaat miehet omistivat maan, kaupungit, laivastot ja kaiken muun sivistysvaltiolle kuuluvan omaisuuden. Orjat tekivät peltotyöt ja naiset puuhailivat kotilieden ääressä. Silloin ei ollut mitään demokratiavajetta, sillä demokratia on omistajien välinen, omistettavan omaisuuden määrän sanelema suhde.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 26.5.2014

Miehitettiinkö Ahvenanmaa 1918?

LeMonde diplomatique & Nova- ja gazeta lehdessä 2/2014 Roman Osarov kertoo kirjoituksessa ”saariston ennakkotapaus- Ahvenanmaan autonomiasta mali Krimin kriisiin” että, ”Yksi keskeinen ero Krimin ja Ahvenanmaan kriisien välillä on se, ettei emämaa Ruotsi missään vaiheessa siirtänyt sotajoukkojaan saarille”. Tämä ei pidä paikkaansa. Vuonna 1918 Ruotsi lähetti saarille sotilasretkikunnan nimellisesti suojelemaan ahvenanmaalaisia siviilejä, mutta todellisuudessa ilmeisesti valmistelemaan saarten liittämistä osaksi Ruotsia. Ruotsalaiset kuitenkin väistyivät saksalaisten tieltä.

Oheisessa lainauksessa Liisa Niinikankaan toimittamasta kirjasta ”Tervapääskyn siivellä”, kerrotaan Ahvenanmaan tilanteesta ennen Kansainliiton päätöstä 1921. Ennen demilitarisointia Ahvenanmaa siis miehitetiin kahteenkin kertaan.

”Uudenkaupungin suojeluskunnan johtajat päättivät viedä joukot Ahvenanmaalle ja riisua siellä olevat venäläiset aseista. Uudestakaupungista lähdettiin hiihtämään meren yli 7.2.1918. Tukholmassa olevat suomalaiset itsenäisyysmiehet olivat ryhtyneet järjestämään aseiden ja varusteiden laivastusta Uudenkaupungin suojeluskunnalle Ruotsista käsin. Toiveena oli muodostaa Ahvenanmaalle koko Turunmaan suojeluskuntien kokoontumiskeskus ja vallata venäläisen varuskunnan aseet.

Suojeluskunta saapui Ahvenanmaalle 13.2.1918 ja alkoi heti riisua venäläisiä aseista. Samana päivänä lähti suomalaisten järjestämä laiva Hero Tukholmasta mukanaan vapaaehtoisia, aseita ja ammuksia. Nyt puuttui Ruotsin hallitus asioihin. Hero pysäytettiin Ruotsin saaristossa, vaikka sillä oli viranomaisten lupa. Ruotsin hallitus olikin päättänyt lähettää oman retkikuntansa Ahvenanmaalle estämään

”rauhallisiin saaristolaisiin kohdistuvat väkivaltaisuuudet”. Ruotsalaiset tulivat 15.2.1918 Ahvenanmaalle. Heidän tarkoituksenaan oli neuvotella Uudenkaupungin suojeluskunnan päällikön kanssa, että molemmat osapuolet lähtisivät Ahvenanmaalta. Vihollistilanteen takia neuvottelu siirtyi, ja suojeluskunta kävi kaksi voitollista taistelua punaisia ja venäläisiä vastaan. Ruotsin viranomaiset väärensivät ja häiritsivät päämajan, Suomen Tukholman lähetystön ja uudenkaupungin suojeluskunnan välisiä sähkösanomia sillä seurauksella, että joukkojen johtaja kapteeni Fabritius päätti luovuttaa aseet ruotsalaisille ja lähteä miehistöineen Ahvenanmaalta ruotsalaisilla laivoilla.

Mannerheim oli oikeassa sähkösanomassaan käskenyt jäämään Ahvenanmaalle. Suomalaiset joukot palasivat Tukholmasta junalla Tornion kautta Suomeen.”

Toimitti
City-kani

Jutta siivosi

Jutta Urpilainen on valtionvarainministerinä viimeisenä työnään siivonnut ministeriajan työpöytänsä. Tänään (6.6.) Yleisradion haastattelussa hän vakuutti seisovansa hallituksen päätösten takana. Hän totesi muun muassa, että yritysveron alentamisen (yli 18 %) oli oikea päätös, kun kaikki hallituksen kuulemat asiantuntijatkin olivat sen kannalla.

Heti päätöksen jälkeen Urpilainen vakuutti, että yhtäältä se tuo maahan pääomia ja toisaalta sillä on dynaamisia vaikutuksia työllisyyden paranemiseen. Tänään tilastot todistavat, että maasta on viety pääomia 20 miljardia euroa enemmän, kuin niitä on tuotu maahan. Myös dynaamisesti myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen ei ole ilmestynyt. Pääinvastoin. Työllisyys on koko ajan heikentynyt. Erityisesti pitkäaikaistyöttömyys on räjähtänyt käsiin. Samoin on käynyt nuorisotyöttömyyden Lauri Ihalaisen (sd) äänekkäästi markkinoimasta nuorisotakuusta huolimatta.

Jutta Urpilainen paljasti haastattelussaan ilmeisesti ymmärtämättömyyttään ja siten tättömyyden, että demareilta puuttuu kokonaan työväestölähtöinen rehellinen taloustutkimus ja sitä myötä myös selvä oma talouspoliittinen linja. Siksi he turvatuvat hal-

lituksen kuulemiin asiantuntijoihin. Heillä ei ole omaa vaihtoehtoa. Kuluneen fraasin mukaan se on elämää suurempi asia. Kun kauttaaltaan ammattiyhdistysliikettä hallitsevat demarit, niin ilman vaihtoehtoista talouspolitiikkaa he joutuvat alistumaan Eteläranta 10:ssä maajailevaan Työntajien keskusliiton, EK:n saneluun. Vaihtoehtottomien demareiden hallitessa työväenliikettä kerta toisensa jälkeen syntyy vaatimattomia työehtosopimuksia ja nolla-tupoja.

Talouspoliittisen vaihtoehtoon puuttumisen heijastuu kaikkien demareiden politiikkaan. Esimerkiksi ulkopoliitikassa ei ole omaa linjaa. Sen on kiltisti alistanut lännen retorikalle, josta kertoo omaa karua kieltään ulkomisteri Erkki Tuomiojan (sd) esiintymisen Ukrainan suhteen vaikkapa vain Kiovassa ja EU:ssa.

Näitä taustoja vasten voi odottaa, että uusi Demareiden puheenjohtaja ja -valtionvarainministeri Antti Rinne vankasta ammattiyhdistysliikkeen taustasta huolimatta on puun ja kuoren välissä. Ilman selkeää vaihtoehtoa, hänen mahdollisuutensa muuttaa jotain ihan oikeasti ovat olemattomat. Mitä hän sanoo siivottuaan ministeriajan työpöytänsä, se jää nähtäväksi. Kai Kontturi

Itämerestä ei Nato – merta

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö sanoi, että jos Suomi ja Ruotsi liittyisivät Natoon, Itämerestä tulisi Nato - meri, ja kehotti pohtimaan, miltä se näyttäisi venäläisten silmissä ja mitä he sen jälkeen tekisivät. (Ylen Ykkösaamu 31.5.)

Kaunopuheista huolimatta Nato ei ole pelastuspalvelu tai ihmisoikeusklubi, vaan sotilasliitto. On terveellistä astua venäläisen vastuullisen poliitikon tai sotilaan saappaisiin. Miltä siitä näkökulmasta näyttäisi Suomen Nato-jäsenyys? Suomen käyttäytyminen on osa suurempaa turvallisuuspoliittista kuviota. On vaikea kuvitella, että mikään Venäjän järkevä johto ryhtyisi harjoittamaan yksittäistä hyökkäystä politiikkaa Suomea kohtaan ir-

rallaan laajemmasta eurooppalaisesta tilanteesta. Venäjän toiseksi suurin kaupunki Pietari rakennettiin Suomenlahden pohjukkaan siksi, että Venäjän laivasto pääsee Itämerelle. Suomen ja Ruotsin jäsenyys Natossa tekisi Itämerestä Naton sisämeren. Nato voisi tarvittaessa sulkea Suomenlahden ja eristää Pietarin, mitä tuskin Venäjä hevin tulisi ilman vakavia vastatoimia hyväksymään.

Natoilun sijaan olisi turvalisinta keskittyä koeteltuun sotilaalliseen liittoutumattomuuteen ja yleiseen asevelvollisuuteen perustuvien puolustusvoimien kehittämiseen.

Taito Taskinen
Kuopio

Ulkopolitiikka hakoteillä

Suomen ulkopoliitiikka saa yhä kummallisempia muotoja. Äskettäin uutisoitiin, että Suomen säteilyturvakeskus on lähdesä mukaan Saudi-Arabian masiiviseen ydinvoimaohjelmaan. STUK:in tehtävänä on auttaa ydinturvallisuudesta vastaava toimielimen perustamisessa.

Saudi-Arabian järkyttävä ihmisoikeustilanne ei häiritse. Saudi-Arabian on Yhdysvaltojen läheinen liittolainen. Saudi-Arabia on maailman taantumuksellisimpia islamistisia monarkkidiktatuureja, missä naisilla ei ole minkäänlaisia oikeuksia.

Venäjää vastaan ollaan hirveällä tohinalla suunnittel- emassa lisäpakotteita. EU:n mu-

kana olemme mukana erinäisissä kauppasaarroissa, kuten Kuuban vastaisessa, YK:n moneen kertaan tuomitsemassa saarossa. Mutta Saudi-Arabiaa ollaan tukemassa varauksetta, vaikka epäilyjä on, että ydinohjelmaan sisältyy mahdollisuus ydinaseen kehittämiseen. Ydinaseen kehittäminen on kuulemma ”ymmärrettävää” johtuen Iranin väitetystä ydinaseen kehittamisestä. Iranin ydinaseohjelmasta ei ole kuitenkaan kyetty esittämään pitäviä todisteita.

Suomen ulkopoliitiikalla ei ole suuntaa eikä näkemystä. Tärkeintä on Yhdysvaltojen orjallinen miellyttäminen.

Thomas Leivonen

Harhauttavaa Nato-tietoa

Suomalaisetkin ns. natokiimaiset väittävät ettei yhteenkään Nato-maahan ole hyökätty.

Natomaat Turkki hyökkäsi Kyprokselle 1974 ja miehittää edelleen itsenäisen Kyproksen pohjoisosaa. Jostain syystä Turkille ei vaadita pakotteita, ei vaikka Turkki on vuosi-

kymmeniä vainonnut omaa kurdikansaansa. Ihmisoikeuksissa on länsimailla kaksoisstandardit, on hyviä pahiksia ja huonoja pahiksia. Joku humoristi haluaisi Turkin jopa EU:n jäseneksi.

Reino Welling
Jämsänkoski

Tukea **Kansan**äänelle

Juha Kieksi 35 e, Jaakko Ahvola 30 e, Hannu Kautto 20 e, Janne Rahikainen 15 e, Pasi Ranki 15 e, Haagan flikka 12 e, Tapani Kaislasuo 15 e, Evgenia Hilden-Järvenperä 15 e, Heikki Männikkö 377,45 e, Harry Jakobsson 15 e, Taina Mäenpää 19 e, saatu talkootyöstä 100 e, Lana Kortie 15 e, Larmo Lehtola 10 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Tarja Männikkö 64 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Kai Konturi 50 e, Eira Kärki 30 e, Paavo Heikkinen 30 e ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen tilittänyt 46,15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Kommunistien liiton vuosikokous
Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Tiedotus- ja EU-seminaari
Kemiönsaaressa, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 9.8.2014 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. Kysymyksiä: ”Miten kansalaisten EU-tietoutta kehittämällä voidaan vahvistaa vakaata talous- ja sosiaalista kehitystä”, Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama.

Tervetuloa

Euro vai ei-euro - siinäpä kysymys

Jatkoa sivulta 6

niin on suhtauduttu kuin kesän tuloon - minkäs sille voi, tuleehan se kuitenkin. Tiedotus asiasta on ollut kuin EU:n perustuslaista aikoinaan: eihän se mitään muuta. ”Pankki-valvonta tähtää vain holtittomien pankkien pakottamiseen kuriin”.
Pankkiunionissa alueen suurimpien pankkien valvonta on ensin tarkoitus keskittää EKP:n vastuulle. Sen jälkeen euromaat ovat sopineet perustavansa jonkinlaisen keskitetyn kriisinhallintajärjestelyn, joka vastaisi kriisipankkien pelastamisesta tai lopettamisesta. Yhteisvastuullisesta talletussuojasta ei ole vasta kuin esityksiä ja erimielisyyksiä.

Suomen Pankin edustajan kritiikki

Juhani Tanski

on ollut postilaatikkofirmoja veroparatiiseissa, eikä hän ole kokenut veronkierrostaan mitään moraalisia ongelmia piilottaessaan miljooniaan niihin verottajalta. Jopa Hesarilla on uskaltautunut vasta nyt uutisoimaan Ollilan toiminnan kääntöpuolesta.
Näin kuin miljonääriillä on tapana, Ollilakin on alkanut hyvän tekijäksi ja jakamaan säätiöistään apurahoja nuorille tutkijoille. Se on pieni hyvyys veronkierrosta.
Sopivan notkeakin Ollila on. Heti kun hänestä tuli Shellin hallituksen puheenjohtaja, hänestä tuli suuri luonnonsuojelija ja hän aloitti Shellin viherpesun. Shell on yksi maailman suurimmista saastuttajista.
Silloin kun Ollila ja Nokia olivat menestyksensä huipulla, min-käänlaisista ikävistä asioista ei sopinut kirjoittaa – ei Hesarin toimittajien eikä varsinkaan ulkopuolisten toimesta.
Sehän olisi ollut vain kateellisten panettelua ja epäisänmaallista toimintaa. Kun ”Jumalaa” ei saanut ajoissa kritisoida, Nokialle kävi niin kuin kävi. Tällaista on myös vapaan journalismin kääntöpuoli.

”Jumala” on pudonnut jalustaltaan

Jatkoa sivulta 11

kijöitä, asennemuutosta ja riskinottajia”.
Palveluyhteiskunta ilman teollista pohjaa on kupla
Ollila kirjoitti: ”Suomi on jo vuosikymmeniä ollut palveluyhteiskunta. Teollinen ydin on kuitenkin tärkeä, ei sen itsensä tähden, vaan siksi, että se tarjoaa alustan houkutteleville palveluille”.
Tähän näkemykseen voin yhtyä. Suomessa 2/3 yksityisistä palveluntuottajista palvelee yrityksiä, eikä tavallista kuluttajaa. Palveluyhteiskunta ilman teollista pohjaa on kupla.
Siksi hieman ihmetyttääkin, miksi Nokia vei tuotantonsa Suomesta Kiinaan? Hetken kuluttua Suomessa toiminut kukoistava alihankintateollisuus seurasi perässä. Nyt T&K toiminta on kovaa vauhtia myös siirtymässä sinne. Ollilakaan ei usko, että teollista tuotantoa palveleva työ voi pitkässä juoksussa jäädä Suomeen, jos teollinen pohja katoaa.

Veronkiertoa ja Shellissä luonnonsuojelua

Jälkiyhteenveto: Nyt on paljastunut ”Jumalan” kääntöpuoli. Ollilalla

Kokouksia ja tapahtumia

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategias-ta ja taktiikasta, suunta kansanrintaman raken-tamiseen
Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00.
Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Onko meillä EU:ssa tulevaisuutta? Tiedotus- ja toimintaseminaari
Järjestämme kaikille avoimen Tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 18.10.-14 klo 12.00-16.00 Kirjan talolla os. kirjatyöntekijäntie 10 B., kokoushuone 1, 3. kerros. Käsitellään seuraavia teemoja:
Suomi, EU, TTIP ja tulevaisuus
Suomi, Nato, sotilasliitot ja lähihistoria
Löytyykö yhteistä toimintataktiikkaa kevääseen
Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuolue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

Kutsu STP:n liittokokoukseen
STP:n liittokokous pidetään la 28.6. -14 alk. klo 12.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, Helsinki. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla no. 6 ja 8 sekä Hämeentien busseilla, joista jäädään pois Ristikkotien pysäkillä. Esillä sääntömääräiset asiat mm. hallituksen valinta, toiminta- ja tilikertomuksen, toimintasuunnitelman- ja talousarvion hyväksyminen sekä kannanotot ja poliittinen tilanne EU-vaalien osalta. Voileipäkahvit. Tervetuloa!
Suomen Työväenpuolue STP rp. Hallitus

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, keskiviikkona 3.9.-14 klo 18.00. Käsittelemme syyskauden toimintaa, tulevien eduskuntavaalien valmistelua sekä Kansan äänen toimitustyötä (Kansan ääni ilmestyy syyskuun alusta). Tervetuloa kaikki jäsenet (tarkoittaa sekä varsinaisia- että varajäseniä) paikalle.

Haluatko VAIHTO-EHTOISTA tietoa?
Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän tekemileni listoille jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei ”hesari” julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Tilaa Kansan ääni nyt. Saat sen vielä hintaan 15 euroa/vuosi. Ensi vuoden alusta tilaushinta on 20 euroa. Tilaushintaa nostettiin tilaajien vaatimuksesta.

SFT
Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.
POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki
PUHELIN:
0440103450
PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa
ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm
TILI:
OP FI0855411420027966
PAINOPIIKKA:
Karprint Oy
ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Ei koskaan enää sotaa

Ensi vuonna tulee 70 vuotta Hitler- Saksan antautumisesta. Äsken tuli 70 vuotta siitä, kun Suomi joutui Karjalan ja Aunuksen Kannaksella Puna-Aemeijan suurhyökkäyksen johdosta perääntymään miehittämiltään alueilta. Kuitenkin näyttää siltä, että menneestä ei ole opittu mitään. Uudelleen Suomen päättäjät ilman eduskunnan päätöstä ovat ns. Isäntämaa-sopimuksella liittoutumassa naapurimaatamme vastaan. Nyt se tapahtuu Naton kanssa. Näihin asioihin puuttui SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa puhuessaan voitonpäivänä neuvostosotilaiden muistomerkillä Helsingin Kivikossa.

Lippuvartio Kivikossa Neuvostosotilaiden muistomerkillä 9.5.2014

Ensi vuonna 9.5. tulee 70 vuotta kun Euroopan kansat juhlivat toisen maailmansodan päättymistä. Silloin eri puolilla Eurooppaa täytyivät kadut ja aukiot juhlivista ihmisistä, joiden mieli oli täynnä elämän riemua ja iloisuutta. Samoissa tunnelmissa täyttyi myös Helsingin Rautatientori. Mukana olleet kertoivat, että iloista, sodan päättymistä juhlikaa väkeä oli Helsingin Rautatientorilla paljon. Oli mahdotonta päästä kulkemaan torin poikki Vilhonkadulta Keskuskadulle.

Ihmiset kautta maailman iloitsivat sodan loppumisesta, luonnossa ja maailmassa orasta-vasta keväästä. Kaikkialla maailmassa ihmisten huulilla olivat sanat: ei koskaan enää sotaa!

Onkin syytä esittää vakava kysymys: "Mihin ja miksi me sodan jälkeen syntyneet sukupolvet olemme hukanneet tuon tärkeän tunnuksen." Miksi emme ole historiasta oppineet mitään? Miksi antaudumme talutettavaksi kuin teuraaksi vietävät pässit? Miten tämä on mahdollista? Siinäpä on joukko kysymyksiä, joihin olisi saatava nopeasti vastauksia, jotta tunnus: "ei koskaan enää sotaa!" säilyisi koskemattomana.

Taivaalle on keräytymässä synkkiä pilviä. Julkisuudessa on kerrottu, että tässä kuussa tuotaisiin käsiteltäväksi eduskunnalle so-tilasliittosopimus., joka on ties ken- toimesta neuvoteltu valmiiksi. Jälleen on eduskunta ajettu ota tai jätä- tilanteeseen. Tälläkin kertaa sopimus on tehty jopa eduskunnan aikaisempien kantojen vastaisesti. Tilanne ei ole maamme historiassa uusi. Näinhän Suomen kansa vietiin

talvisotaan ja toiseen maailmansotaan poliittisen kliikkytymän puu- hastelun tuloksena. Vietiin ihmisiä narussa kuin pässejä teuraaksi.

Mikä tänään eroaa1930-luvun alussa valtiojohtomme aloitamasta sodan valmistelusta? Käytännössä ei mikään. Samoin ihmisiä viedään säkki päässä täytetty- nä 1930- ja 1940-luvun mukaisella propagandalla, joka on muokattu tämän päivän tarpeita vastaavaksi.

Toisena erona on, että raja-naapurinamme ei ole enää so- sialistista Neuvostoliittoa, jota porvaristomme yritti aseveljeydes- sä Saksan fasistien kanssa kaataa, vaan kapitalistinen Venäjä, jonka politiikka ei miellytä lännen suurta pääomaa. Nykyinen Venäjä on ha- lunnut pitää itsenäisyytensä. Tämän päivän Venäjällä hallituspiirit eivät ole halunneet alistua lännen pää- omapiirien vapaasti ryöstettäväk- si riistaksi, kuten esimerkiksi Suo- men taantumuksellinen porvaristo on tehnyt Suomen osalta.

Politiikassamme on vielä yksi ero verrattuna toista maailman- sotaa edeltäneeseen aikaan. Sil- loin saksalaisen sotaväen ensim- mäisen erän saapuessa laivalla Vaa- san satamaan, otti silloinen Vaasan läänin maaherra puhelun Helsin- kiin sisäministeriöön ja tiedusteli, että mitä hän tekee, kun täällä sa- tamassa saksalaisesta laivasta pu- retaan sotilaita ja aseita. Ministeri- östä vastattiin, että he eivät tiedä, mistä on kysymys ja käskivät maa- herra odottamaan ohjeita. Jon- kun tovin kuluttua sisäministeriös- tä soitettiin Vaasan läänin maaher- ralle ja kerrottiin, että he ovat sel- vittäneet asian. Saksalaisten tulo on

sopimuksen mukainen, joten anta- kaa kaikki mahdollinen apu. Se mis- sä viime pitkäperjantaina lehdistön paljastama Naton kanssa neuvotel- tu sopimus eroaa saksalaisten kans- sa tehdystä, on sen julkisuus. Aina- kin meille tavallisille ihmisille on kerrottu, että heti kun sopimukses- sa on eduskuntakäsittelyn jälkeen nimet paperissa, niin se on julkinen asiakirja, jonka pitäisi olla kaikkien ihmisten luettavissa.

Tämän sopimusasian yhtey- dessä ei ole hiiskuttu seikasta, että jos sopimus hyväksytään, niin viimeistään silloin muuttuu maam- me kansainvälinen asema aivan toi- seksi ja olemme jälleen Churchillin kesäkuussa 1941 toteamassa ti- lanteessa. Churchill sanoi, Saksan joukkojen tunkeutuessa Neuvos- toliittoon, että nyt aukesi rintama- linja Jäämereltä Välimerelle. Maam- me taantumuksellinen politiikka on johtanut tänäänkin meidän saman- kaltaiseen tilanteeseen. Näin on käynyt, kun on poikettu Paasiki- ven ja Kekkosen periaatteesta, jon- ka mukaan maamme tulee pysyä suurvalta- ristiiriitojen ulkopuolella, mutta sodan ja rauhan kysymykses- sä kuitenkin rauhan puolella.

Hyvät läsnäolijat! Olemme tä- nään toisen maailmansodan päät- tymisen merkeissä eri puolilla maa- tamme kokoontuneet kunnioitta- maan haudoissa lepääviä sodan- ja fasisminvastustajia, jotka määrätie- toisesti taistelivat vaikeissa oloissa rauhan puolesta fasismia vastaan. Nämä toverit tiesivät, että heidän suurimpana tukenaan olivat Neu- vostoliiton Puna-armeijan sotilai- den sitkeydellään saavuttamat pie- nimmätkin voitot. He eivät ennät- täneet nähdä odottamaansa suura päivää, jolloin sota muuttui rau- haksi, ihmisyyden suureksi juhla- ksi! Kuluvan vuoden syyskuussa tu- lee kuluneeksi 70 vuotta Suomen ir- rottautumisesta toisesta maailman- sodasta. Tämä juhlallinen hetki on 4. syyskuuta. Se takasi ensi kerran Suomen työväestölle ja maamme demokraattisille ja rauhantahto- sille voimille mahdollisuuden hen- gittää vapaasti ja aloittaa laillinen maanpäällinen toiminta. Voitiin aloittaa elämä, ilman vaaraa joutua vankilaan tai teloitetuksi siksi, että puolusti ihmisten oikeutta saada elää rauhassa ilman läsnä olevaa sodan tuomaa kurjuutta ja hätää.

Antakaamme tänään kaik- ki mahdollinen tukemme sodan- vastaisille liikkeille. Vuosien hil- jaiselon jälkeen näyttäisi sodan- vastainen liike viriävän. Eräs voima- kas merkki heräämisestä ovat mon- net Nato vastaiset mielenosoituk- set. Nopealla toiminnalla saatam- me pystyä vielä muuttamaan asioi- den kulkua. Ehkä onnistumme tor- jumaan ihmisoikeusloukkauksista pahimman eli sodan!

Auroran päivystys kuohuttaa tunteita

Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunta on tehnyt päätöksen Auro- ran sairaalan psykiatrisen päivystyksen lopettamisesta ja päivys- tyksen yhdistämisestä Malmin ja Haartmanin somaattiseen päivys- tykseen. Auroran päivystys on ja on ollut pelastusrenkas jo ennen- tään terveydenhuollossa kaltoin kohdeltujen ja lähes heitteille jä- tettyjen psykiatrisille potilaille ja heidän omaisilleen.

Kuva: Antero Nummiranta

Psykiatriseen päivystykseen läh- detään tyypillisesti silloin, kun henkilö on psykoottinen tai muu- toin kärsii vaikeista oireista. On vastuutonta ohjata psykoottiset tai muuten erittäin vaikeassa ti- lanteessa olevat ihmiset jonot- tamaan somaattisen puolen päi- vystykseen. Mitä tulee leimautu- miseen, Aurorassa on paikalla vain muita mielenterveysongelmista kärsiviä saattajineen. Näin ollen sinne meneminen ei leimaa, sen sijaan on ikävää, jos työkaverit/ naapurit/ muut tuttavat sattuvat jonottamaan flunssan takia päi- vystykseen samaan aikaan kun it- se on psykoosissa.

Lautakunnan päätös on kuohuttanut tunteita, ja asiaa vastustaneeseen adressiin on ly- hyessä ajassa kertynyt jo miltei 14 000 nimeä. Julkaisemme alla Mie- lenterveysyhdistys HELMIN (poti- lasjärjestö) kannanoton:

Laadukas ympärivuo- kautinen psykiatrinen päivystys turvattava Helsingissä

Suunnitelmat Auroran psykiat- risen päivystyksen siirtämisestä Malmin ja Haartmanin sairaalaan on saanut ihmiset huolestumaan hoidon laadusta ja tulevaisuude- sta. Päivystyskiistassa on kyse pe- losta, että toimenpiteellä sääste- tään ja heikennetään palveluja. Pelätään, että mielenterveysväel- tä viedään se viimeinen kohtalai- sen hyvin toimiva, ympärivuoro- kautinen palvelu.

Julkisen terveydenhuollon järjestämä päivystys on Hel- singissä yleisesti ottaen todella kehnoa ja jopa ihmisarvoa alen- tavaa. Äkillisesti lääkärin apua tarvitsevat joutuvat jonottamaan kohtuuttoman pitkiä aikoja rau- hattomissa odotustiloissa. Auro- ran psykiatrisessa päivystykses- sä jonotusaika on ollut kuitenkin lyhyt ja vastaanotossa on osattu kohdella avun tarvitsijaa useim- miten ymmärtäväisesti.

Tarvitaan aikalisa

Jos psykiatrinen päivystys lak- kautetaan Aurorasta, Helsingin kaupungin pitää järjestää vähin- tään yhtä hyvä kohtelu psyykki- sistä syistä akuuttia apua tarvitse- ville. Tällaisia suunnitelmia ei ole olemassa eikä kukaan tunnu tie- tävän, miten päivystys uudessa ti- lanteessa aiotaan hoitaa. HELMI vaatii, että Auroran päivystyksen lakkautussuunnitelmiin otetaan nyt aikalisa. Olemassa olevaa jär- jestelmää ei saa romuttaa ennen kuin uusi vaihtoehto on kunnol- la suunniteltu. HELMI ry:n mie- lestä uuden päivystyspolikli- kan kehittämistyöhön pitää ottaa mukaan mielenterveysjärjestöjä ja kokemusasiantuntijoita.

Taitavia psykiatreja ja koke-

neita mielenterveyshoitajia tar- vitaan vastaanottoon ympärivuo- rokautisesti. Tilat on muokattava siten, että yksityisyys ja psyykki- seen oireiluun liittyvät erityistar- peet huomioidaan. Ahdistunutta tai psykoottista henkilöä pitää päi- vystyksessä kohdella erittäin sen- sitiivisesti.

Tasavertainen kohtelu tavoitteena

HELMI ry on yli 30 vuotta vaatinut psyykkisiä ja somaattisia vaivoja tasavertaiseen asemaan hoitojär- jestelmässä. Tällä on erityisesti ha- luttu kaataa psyykkisiin vaivoihin liittyvää häpeäleimaa - stigmaa. Psyykkisesti oireilevia ihmisiä on kartettu vuosisatoja ja heidät on suljettu laitoksiin kauas asutuk- sesta, jopa omille saarilleen.

HELMI ry:n mielestä psyyk- kisen terveyden ongelmat ovat terveysongelmia muiden jou- kossa. Siksi myös niiden hoito oli- si tärkeää toteuttaa siellä missä muitakin vaivoja hoidetaan. Jos haluamme vähentää mielenter- veyden ongelmien liittyviä ennak- koluuloja ja stigmaa, miksi haluai- simme näille ihmisille oman eril- lisen päivystyspoliklinikan? Mik- si somaattista ja psyykkistä hoi- toa tarvitsevat ihmiset eivät voisi saada ensiapua samasta paika- sta? Miksi erilaiset sairaudet tulisi erotella?

HELMI ry:n mielestä on ta- voiteltavaa, että ihminen koh- dattaisiin aidosti kokonaisuut- ena hoitoon hakeutuessaan. Nykytilanne voi aiheuttaa hel- posti tapahtumaketjun, jossa ihm- istä pompotetaan paikasta toi- seen. Päihdeongelma hoidetaan jossain, mielenterveysongelma toisaalla ja vielä fyysiset vammat kolmannella luukulla. Ideaalitan- teessa kaikki hoituisi samassa pai- kassa. Ajatus päivystyksestä, joka antaa laadukkaan ensiavun ja -ar- vion kaikissa ihmisen terveydes- sä yllättäen tapahtuvissa kriiseis- sä, on tavoiteltava asia.

Päivystystoiminnan uudis- tus voi tuoda mahdollisuuksia kehittää palveluja paremmiksi ja vähentää stigmaa. Päivystyk- sen parantamiseksi kaupungin kannattaa kuulla mielenterveys- järjestöjä ja kokemusasiantunti- joita, jotka parhaiten osaavat ker- toa, millaista kohtelua päivystyk- sessä kaivataan. Tällä hetkellä on ainakin luvattu, ettei euroissa tai hoitohenkilökunnassa säästetä eli ne vain siirretään uuteen paik- kaan. HELMI ry:n mielestä kau- pungin on syytä pitää lupauksen- sa, koska psykiatrisessa päivystyk- sessä on monen kohdalla kyse sii- tä viimeisestä oljenkorresta, joka pitää ihmisen elossa hänen het- kellä.

Toimitti Antero Nummiranta

Erkon ja Tannerin jalanjäljillä Ja jälleen eduskunnan selän takana

Talvisodan jälkeen Suomeen tu- li natsi-Saksan sotilaita ns. kaut- takulkusopimuksen perusteella. Siitä vaiettiin, että he olivat hyök- käämässä Neuvostoliittoon. Sa- mankaltaista, mutta laajennet- tua, lähes ehdottoman antautu-

misen sopimusta Na- to tarjosi Jugoslavia- le. Kun Slobodan Mi- losevic ei sopimusta hyväksynyt, Nato pa- ni hävittäjänsä liik- keelle. Alkoi Jugosla- vian hävitys.

Nyt Suomi on, ja ilmeisesti ilman Eduskunnan päätöstä, liittymässä Natoon erikoisella tavalla ns. Isän- tämaa-sopimuksella. Sopimus lu- paa korvauksetta Natolle vapaan kauttakulun, ilmatilan, satamien ja lentokenttien käytön, harjoitusalu-

et, miehistön majoitukset, muo- nitukset ja sotilaskaluston tarvit- semat polttoaineet. Näin Suomi liittyy Natoon.

Sopimus on vakavassa risti- riidassa Suomi-Venäjän Naapu- ruussopimuksen kanssa. Näin Suomi ilmoittaisi maailmalle, et- tä ainoa mahdollinen ja todennä- köinen vihollinen on Venäjä. Suo- mi muodostaisi Venäjän vastaisen eturintaman.

Kansan ääni toimitus